

Giới thiệu Thần Ma Thiên Kỳ Convert

Thần Ma đại lục, trăm vạn năm làm một kỷ nguyên, Thần Ma Hải Vực, cổ lão Thiên Bì tiên đoán, đệ cửu kỷ nguyên, Ma Giới chi môn sắp mở ra, hạo kiếp sắp tới, Thần Ma đều vẫn!

Thân có Thần, Ma, Yêu tam tộc huyết mạch thiên tuyển chỉ từ xuất thế, quét khởi tại hàn môn, phong chư thần, lập chư Ma!

Phong chư thần, lập chư Ma tiền đề, chính là diệt chư thần, trăm chư Ma!

Tất cả, từ một vị xe tù bên trong trên người thiếu niên bắt đầu!

Mọi người đánh giá 10 điểm cho mình nhé.

P/s: Truyện ~900c, rất đáng để đọc, trước khi đọc truyện vui lòng vào

<http://truyencv.com/member/22881> để đọc thông báo xem truyện có phù hợp với sở thích không để tránh làm mất thời gian bản thân nhé.

TẶNG KIM ĐẬU CÙNG NGUYỆT PHIẾU HOẶC ĐỒ BUFF TRUYỆN LÀ BIỆN PHÁP NHANH NHẤT ĐỂ CONVERTER BẠO CHUÔNG.!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Thiếu niên Phương Vân :

Thần Ma đại lục, Đông Vực, Yêu Thú sơn mạch, kéo dài chín vạn dặm, mệnh mông, đem Đông Vực cùng Man Hoang ngăn cách ra.

Đêm, đã sâu, đen nhánh bầu trời đêm, không khí trầm trọng như sắt thép đè lên, dã thú trầm thấp tiếng gào thét, tại rừng hoang ở giữa tiếng vọng, bỗng dưng tăng thêm mấy phần khủng hoảng bầu không khí,

Trong một mảnh rừng hoang dã, có ít chồng chất đồng lửa, cùng hơn trăm lều vải, đó là một cái sân thú tiểu đội nơi ở tạm thời.

Tại trụ sở phía ngoài nhất, có một cỗ xe tù, trong xe tù, là hơn ba mươi vị quần áo tả tơi, bản thủ thiếu nam thiếu nữ, đều không qua chừng hơn mười tuổi tuổi tác.

Bọn họ còng lưng gầy yếu thân thể, ánh mắt mờ dần tan rã, không có một tia ánh sáng, phảng phất đối với sinh mạng mất đi hi vọng.

Chỉ có một vị thiếu niên, ngược nhìn tinh quang thừa thốt bầu trời đêm, trong mắt lóe ra không giống nhau tinh mang, hướng lên trời dựng thẳng lên một ngón tay giữa.

Thiếu niên vốn gọi Phương Vân, là tới gần tốt nghiệp đại học sinh, ngẫu nhiên gặp tai nạn xe cô phát sinh, vì cứu một cái mười hai mười ba tuổi hai bên nữ hài, bị xe vận tải đụng trúng, sau cùng trí nhớ, cũng là hần ôm nữ hài kia, bay tứ tung trên không trung.

Khi tỉnh dậy, hần liền xuất hiện ở cái này hoàn toàn xa lạ thế giới bên trong, sinh ra tại vô tận Man Hoang bên trong một cái nghèo khổ bộ lạc, bị bắt tới xem như con mồi.

Con mồi, chi cũng là cái này trong xe tù thiếu niên thiếu nữ, dùng bọn họ máu tươi cùng sinh mệnh, hấp dẫn hung thú.

"Đừng để tiểu gia chạy đi, nếu không nhất định khiến các ngươi bọn này đáng chết hỗn đản, đều chết tại cái này Yêu Thú sơn mạch bên trong, trở thành dã thú phân và nước tiểu!"

Phương Vân trong lòng nghĩ thầm, thở dài một hơi, đêm khuya không khí, phá lệ rét lạnh, để Phương Vân không khỏi đánh cái run rẩy.

Lập tức, Phương Vân cúi đầu nhìn về phía rúc vào trong lồng ngực của mình mảnh mai thiếu nữ, rối bời tóc, cũng không che giấu được nàng thanh tú tinh xảo khuôn mặt.

"Chắc chắc chắc, cái này nho nhỏ đáng người, cái này khuôn mặt nhỏ nhắn, lớn lên nhất định là cái mỹ nhân, bởi vì cái gọi là dẹt hoa trên gấm không bằng đưa than khi có tuyết, ta hiện tại đối cô gái nhỏ này tốt như vậy, tương lai còn không phải lấy thân báo đáp, cạc cạc cạc "

Phương Vân thầm nghĩ trong lòng, khóe miệng không khỏi nhấc lên một vòng ý cười, tựa như là một cái nhìn lên mỹ nữ nhà lành lưu manh.

"Cô gái nhỏ này hiện tại thì sắc đẹp có thể ăn được, lớn lên cái kia thì nói, đến lúc đó cạc cạc cạc "

Phuong Vân còn tại trường tượng lấy ba ba sự việc, lúc này, hấn biểu lộ cùng ánh mắt, đã theo lưu manh biến thành một cái từ đầu đến đuôi sắc lang.

Phuong Vân đẩy ra Thanh Linh tán loạn tóc, lộ ra kiều nộn khuôn mặt mềm, đang muốn thử nghiệm một chút xúc cảm, lại đột nhiên phát hiện, Thanh Linh dung mạo, như là cùng Phuong Vân tại tai nạn xe cộ phát sinh lúc cứu vị tiểu cô nương kia, giống nhau y hệt.

"Mụ nội nó, sẽ không trùng hợp như thế a "

Phuong Vân trong lòng giật mình, vươn hướng Thanh Linh khuôn mặt tay, cũng dừng lại.

Đúng lúc này, cách đó không xa một đồng lửa phuong hướng, truyền đến một loạt tiếng bước chân, Phuong Vân ngẩng đầu, theo tiếng kêu nhìn lại, chính gặp một vị vóc người nóng bỏng nữ tử, cầm trong tay một cây trường tiên, hướng về Phuong Vân bên này đi tới.

Niếp Nguyệt, sẵn thủ tiểu đội trưởng.

Yêu Thú son mạch bên trong, tàn bạo hung thú, nhiều không kể xiết, nhưng vẫn như cũ có không ít người, mạo hiểm tiến vào Yêu Thú son mạch bên trong liệt sát hung thú, chúng nó da lông, cốt cách, hàm răng, huyết dịch, đều là hiếm có vật trân quý.

Niếp Nguyệt dẫn đầu cái này sẵn thủ tiểu đội, đến từ Man Hoang bộ lạc, tiến vào Yêu Thú son mạch, liệt sát hung thú, đưa đến Đông Vực quốc gia, đổi thành lương thực cùng vũ khí, lại trở về về Man Hoang bộ lạc bên trong.

Theo Man Hoang địa vực, vượt qua Yêu Thú son mạch, tiến vào Đông Vực quốc gia, chỉ ít cũng cần thời gian một năm, lại tính cả liệt sát hung thú lời nói, ít nhất cũng phải tốn hao thời gian một năm rưỡi.

Mà Phuong Vân từ khi theo cái này sẵn thủ tiểu đội tiến vào Yêu Thú son mạch đến nay, đã tại Yêu Thú son mạch bên trong, vượt qua hơn một năm thời gian.

Nàng dung mạo không tính là hết sức xinh đẹp, nhưng kia nóng bỏng đáng người, lại làm cho vô số nam nhân thèm nhỏ nước dãi. Niếp Nguyệt âm ngoan độc ác, cùng hấn đáng người một dạng nổi danh.

Niếp Nguyệt chậm rãi đi tới, sắc mặt cực kỳ khó coi, ngay tại ban ngày,

Cái này sẵn thủ tiểu đội phát hiện một đầu giống cái Kiếm Xi Hồ, cấp sáu hung thú, nỗ lực 30 tên con mồi cùng hơn mười vị bộ lạc chiến sĩ tánh mạng về sau, sắp chém giết, đúng lúc này, bên kia giống đực Kiếm Xi Hồ, cấp bảy hung thú, đột nhiên xông lại.

Gần một phần ba bộ lạc chiến sĩ, chết tại hai cái nổi giận Kiếm Xi Hồ đồ sát hạ, trước đó liệt sát Hung Thú thi thể, cũng tổn thất hơn phân nửa.

Niếp Nguyệt đi đến một cỗ xe tù trước đó, giống như vậy xe tù, khoảng chừng mười chiếc nhiều.

"Một đám dơ bẩn con mồi, thì là các người cho lão nương mang đến vận rủi!"

Niếp Nguyệt cả giận nói, vung cây roi, đột nhiên hất lên, đầu roi chính là đi qua xe tù khoảng cách, hung hăng quất vào một tên khô gầy trên người thiếu niên, nhất thời da tróc thịt bong, vô cùng thê thảm.

Tại Niếp Nguyệt trong mắt, con mồi là không đáng giá tiền nhất đồ,vật, còn không bằng một đầu nhất cấp hung thú, đầy trong lòng lửa giận không chỗ phát tiết năng, đem những thứ này con mồi nhìn thành tốt nhất phát tiết mục tiêu.

"Thì là các người bọn này thấp hèn đồ,vật, mới khiến cho lão nương ngã một cú đau như vậy!"

Niếp Nguyệt mắng, lại là một roi quất vào vị thiếu niên kia trên thân, thiếu niên bị đánh máu tươi chảy đầm đìa, gọi tiếng thê lương, hướng về phía sau lật lặn đi.

"Còn dám tránh, không muốn sống!"

Niếp Nguyệt nghiêm nghị nói, lại là một roi chuẩn xác không sai quất vào thiếu niên trên đầu, tại hấn cái trán lưu lại một đầu đáng sợ vết máu, thiếu niên kêu thảm một tiếng về sau, thân thể cứng đờ, không có hô hấp.

Con mồi nhóm vô cùng hoảng sợ, thân thể cuộn tròn rúc vào một chỗ, vùi đầu tại giữa hai chân, hai tay ôm đầu, không ngừng run rẩy.

Bọn họ không biết tiếp theo roi, có thể hay không rút trên người mình, làm như vậy chỉ ít có thể bảo chứng chính mình không bị tươi sống quất chết.

"Phi, quá không chịu đánh, thật mẹ hấn xúi quẩy."

Niếp Nguyệt thóa một hớp nước miếng, lập tức, như rắn rết nữ nhân chính là lại lần nữa nâng tay lên bên trong trường tiên, mỗi huy động một lần, trên mặt biến thái khoái cảm liên càng sâu một điểm.

Nàng một bên khua tay trường tiên, một bên chậm rãi hướng về Phuong Vân, Thanh Linh chỗ xe tù đi tới.

"Đáng chết đàn bà thú!"

Phương Vân trong lòng mắng, đánh thức Thanh Linh, Trương Thanh linh yếu kém thân thể hộ tại phía sau.

"Thanh Linh, ngươi thì núp đằng sau ta, mặc kệ phát sinh cái gì, đều không cho đi ra!"

Phương Vân ngưng tiếng nói, dựa theo cái này kỹ nữ từ tốc độ, dùng không bao lâu thời gian, liền sẽ đi vào chính mình sở tại chiếc này xe tù trước.

Thanh Linh gật gật đầu, Linh Tú hai trông mắt, nổi lên một vòng vẻ sợ hãi, mềm mại thân thể, dán chặt lấy Phương Vân coi như kiên cố sau lưng.

Niếp Nguyệt đi hơn một chiếc lại một cỗ xe tù, trường tiên co rúm, kêu thê lương thảm thiết âm thanh không ngừng vang lên, thời gian một nén nhang về sau, đi vào Phương Vân chỗ xe tù tiến!

Ba một tiếng vang giòn bên trong, đầu roi chính quất vào trong tù xa một tên thiếu niên phần lưng, xé mở lam lũ quần áo, lưu lại một đạo sâu đủ thấy xương vết thương.

Trong tù xa thiếu niên, không khỏi hoảng sợ, dọa đến toàn thân phát run.

Chỉ có Phương Vân, nhô lên hơi gầy gò thân thể, Trương Thanh linh một mực hộ ở phía sau.

"Hừ, tiểu tử ngươi ngược lại là có chút cốt khí." Niếp Nguyệt lạnh hừ một tiếng nói, "không biết ngươi điểm ấy cốt khí, có thể chống đỡ được lão nương vài roi từ!"

Vừa dứt lời, Niếp Nguyệt đột nhiên vung trong tay trường tiên, phát ra một đạo thanh thủy thanh vang, đầu roi lại là hướng về Phương Vân rút tới.

Phương Vân sắc mặt biến hóa, tại đầu roi cận thân trong chốc lát, dùng hữu chưởng đem nắm chặt, đầu roi phía trên lực lượng, để Phương Vân thân thể đột nhiên run lên, một cái tay khác nắm chặt trên tù xa lan can, mới không có ngã xuống.

Đầu roi phía trên sắc nhọn gờ ráp, trực tiếp đâm vào Phương Vân lòng bàn tay nhọc chi bên trong, như có trăm đầu cương châm, đâm xuyên bàn tay của mình, để Phương Vân song mi khóa chặt, khóe miệng co giật.

Nhưng Phương Vân lại không có phát ra một tiếng kêu đau, quả thực là nhịn xuống.

Niếp Nguyệt là Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu tu luyện giả, chỗ có được lực lượng, xác thực rất cường đại.

Khí Huyết cảnh, là nhân loại tu luyện cánh cửa, tổng cộng chia làm chín tầng. Tiền tam trọng, tăng cường khí huyết; thứ tư đến tầng thứ sáu, luyện cơ, luyện cốt, tẩy kinh phạt tủy; thứ bảy đến tầng thứ tám, mở thông kinh mạch, ngưng tụ nội lực.

Phương Vân, vẹn vẹn Khí Huyết cảnh đệ nhất trọng, vừa mới bước vào tu luyện cánh cửa mà thôi.

"Thế mà còn dám phản kháng? Xem ra lão nương là chắc là thật tốt dạy dỗ ngươi, nên như thế nào làm tốt một tên con mồi!"

Niếp Nguyệt cả giận nói, cánh tay vung lên, muốn đem trường tiên thu hồi, nhưng mà, đầu roi bị Phương Vân một mực nắm trong tay, chưa từng di động nửa phần, roi thân thể kéo căng thẳng tắp.

"Ồ!"

Niếp Nguyệt kinh ngạc nói, cứ việc nàng chỉ vận dụng một điểm lực lượng, thế nhưng không nên là một tên con mồi có thể chống cự, một màn này, có chút vượt quá Niếp Nguyệt dự kiến.

Lập tức, Niếp Nguyệt đột nhiên dùng lực, lại thêm ba phần lực đạo, nhất thời, Phương Vân rốt cuộc cảm không được đầu roi, rời khỏi tay, lòng bàn tay bị gờ ráp kéo máu thịt be bét.

Kịch liệt đau đớn, để Phương Vân nhịn không được hít sâu một hơi.

"Phương Vân ca ca!"

Thanh Linh kinh hô, thân thể bỗng nhiên run lên, chính là muốn theo Phương Vân phía sau đi tới, lại bị Phương Vân trở tay ôm tinh tế vòng eo.

"Đừng đi ra!" Phương Vân quát.

Niếp Nguyệt trong tay trường tiên giương lên nói: "Muốn chết, lão nương thì để cho các ngươi âm dương lưỡng cách, nhìn các ngươi còn có thể không thể thân mật lên!"

"Chậm đã!" Phương Vân quát.

"Thế nào, là muốn hướng lão nương cầu xin tha thứ sao? Lão nương cũng không phải nhân từ nương tay người!" Niếp Nguyệt đùa giỡn nói.

"Niếp Nguyệt, thợ săn tiểu đội tởn thất nặng nề, giết ta, ngươi cho rằng chỉ bằng cái này mười chiếc trong xe tù con mồi, có thể giúp giúp đỡ bọn ngươi thu hoạch bao nhiêu hung thú!"

Niếp Nguyệt thần sắc sững sờ, hơn một năm nay thời gian đến nay, con mồi màn trời chiếu đất, săn thú tiểu đội cho thực vật căn bản không đủ no bụng, trong tù xa con mồi, có thể sống đến bây giờ, đã mười phần không dễ dàng.

Nếu không có phát sinh trận này ngoài ý muốn, những thứ này con mồi tình trạng cơ thể, cũng không quan trọng, có thể kiên trì đến Đông Vực quốc gia, vậy coi như nô lệ bán, nếu như không thể, thì phơi thây hoang dã.

Nhưng là bây giờ, Niếp Nguyệt phải nhanh một chút săn giết được đầy đủ hung thú, con mồi số lượng, cũng có chút không đủ, mà lại thân thể bọn họ tình huống thật sự là quá tệ.

Chỉ có Phương Vân, là tất cả con mồi bên trong cường tráng nhất một cái, bọn họ trước đó thu hoạch, có rất nhiều đều là Phương Vân công lao, Niếp Nguyệt không thể không thận trọng cân nhắc.

"Niếp Nguyệt, ngươi là giết tiểu gia ta, tay không trở về, hay là giữ lấy ta, liên sát đủ nhiều hung thú, thắng lợi trở về, ngươi tự mình lựa chọn đi!"

Phương Vân nói, ngạo nghễ nhìn lấy Niếp Nguyệt, hẳn không lo lắng chút nào Niếp Nguyệt sẽ động thủ với mình, Niếp Nguyệt là người thông minh, thời điểm này, nàng ứng nên biết phải làm sao.

"Tiểu tử, ngươi ngược lại là thông minh, biết theo lão nương cò kè mặc cả, lão nương đã giết không được ngươi, thì giết tiểu cô nương kia!" Niếp Nguyệt lạnh giọng nói.

"Nếu muốn giết nàng, trừ phi trước hết giết tiểu gia ta!" Phương Vân kiên định nói.

Niếp Nguyệt sững sờ, trong tay giờ lên trường tiên, cuối cùng vẫn là không có đi xuống.

"Ha ha ha" Niếp Nguyệt phát ra một tiếng cười quái dị nói, "tiểu tử, lão nương ngược lại là mười phần thích ngươi tính cách này, bộ dáng ngược lại cũng coi là xinh đẹp, đêm nay không bằng liền để lão nương thật tốt điều giáo điều giáo ngươi, để ngươi thể nghiệm một chút cái gì gọi là cá nước thân mật, từ nay về sau, ngươi trở thành lão nương tư sủng, không cần tại cùng những thứ này tiện con mồi ở chung một chỗ, thế nào?"

Phương Vân toát ra một loại chán ghét biểu lộ, hừ lạnh nói: "Ngươi dạng này sóng kỳ nữ; tử, tiểu gia nhưng là không có hứng thú gì."

Niếp Nguyệt sắc mặt, trở nên khó coi.

"Vậy ngươi ngay tại cái này trong tù xa, cùng hẳn con mồi ở chung một chỗ đi. Nếu như ngươi không khả năng hấp dẫn đến đủ nhiều hung thú, cẩn thận cái mạng nhỏ ngươi!" Niếp Nguyệt nói, bước chân, quay người rời đi.

"Phương Vân ca ca, tay ngươi thế nào? Có nặng lắm không?"

Thanh Linh gấp giọng nói, thanh tú tinh xảo khuôn mặt nhỏ, đều là vẻ lo lắng, tay nhỏ đem Phương Vân quyền đầu, nhẹ nhàng gỡ ra, đôi môi mềm mại dựa vào tại trên lòng bàn tay không xa vị trí, nhẹ nhàng thổi lấy.

Một cổ ấm áp khí lưu, phát qua Phương Vân trong lòng bàn tay, máu thịt be bét vết thương, như là chẳng phải đau.

"Một chút vết thương nhỏ mà thôi, không tính là gì."

Phương Vân không có vấn đề nói, ánh mắt lại là nhìn về phía Thanh Linh bộ ngực nhỏ, cô gái nhỏ này, tuổi còn nhỏ, cũng đã đơn giản quy mô, cái này lớn lên không biết hội là bực nào kiều diễm.

Dạng này tương tượng lấy, Phương Vân cổ họng khẽ nhúc nhích, nuốt một chút nước bọt, nếu như Thanh Linh biết Phương Vân giờ này khắc này ý nghĩ trong lòng, nhất định sẽ cho Phương Vân đánh lên lưu manh, sắc lang hai cái này nhãn hiệu.

Thanh Linh theo chính mình ồng tay áo phía trên kéo xuống một miếng vải, đem Phương Vân thụ thương bàn tay, đặt ở chính mình trên bộ ngực, cẩn thận cho Phương Vân băng bó vết thương, động tác mười phần nhẹ nhàng, sợ làm đau Phương Vân.

Phương Vân ngón tay sờ nhẹ Thanh Linh chưa phát dục hoàn toàn bộ ngực, cảm nhận được cái kia phần mềm mại xúc cảm, nhịp tim đập đều tăng tốc mấy phần.

"Ai nha nha, cái này khiến ta trái tim nhỏ làm sao chịu đựng được oa!" Phương Vân trong lòng cười nói, vui vẻ nở hoa.

Hắn bắt đầu oán hận thời gian trôi qua quá chậm, nếu như có đồ vật gì, để thời gian gia tốc, đi thẳng tới hai năm sau, Thanh Linh cái kia tinh xảo dung nhan, như nước trong veo da thịt, kiều nộn bộ ngực, gọi cảm vênh lên; mộng, chỉ là ngẫm lại đều đến cảm giác đây này.

"Ông trời, ngài đại ân đại đức, tiểu tử cả đời khó quên."

Phương Vân trầm nghĩ, hồn nhiên quên ở trước đây không lâu, là ai giờ ngón tay giữa lên, chỉ thương thiên chửi ầm lên.

Chỉ chốc lát sau thời gian, Thanh Linh thì băng bó xong xong, còn tại Phương Vân trên mu bàn tay thất cái nơ con bướm.

"Phương Vân ca ca, tốt."

Thanh Linh cười nói, kiêu nộn gương mặt bên trên, xuất hiện hai cái xinh đẹp đáng yêu lúm đồng tiền, hai con ngươi híp thành một đầu dây, lông mi dài rất là rung động lòng người.

Phương Vân ngón tay lúc này mới lưu luyến không rời theo Thanh Linh trên bộ ngực nhỏ dồi, liếm một chút khõe miệng, tựa hồ tại nhắm nháp cái kia phần mềm mại cảm giác, phảng phất vẫn chưa thỏa mãn.

"Thật mềm!"

Phương Vân không khỏi tán thán nói, loại kia mềm mại xúc cảm, tuyệt không thể tả.

"Phương Vân ca ca, ngươi đang nói gì đấy?" Thanh Linh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Đại Địa Bạo Hùng :

Phương Vân lúc này mới phát giác chính mình nói sai, vội vàng giải thích nói: "A? ! ! Haha, ta nói là Thanh Linh tay nhỏ thật ấm, nóng hằm hạp."

Thanh Linh tới gần Phương Vân, hai người chớp mũi, chỉ có năm tấc xa, Phương Vân đều có thể cảm giác được Thanh Linh hô hấp.

"Thật sao?"

Thanh Linh nhìn thẳng Phương Vân hai mắt, có thâm ý khác nói.

Phương Vân cứng ngắc cười một tiếng, ho nhẹ một tiếng, cường ép giải thích nói: "Khục, đương nhiên, ngươi Phương Vân ca ca bộ lạc, nói chuyện đều là tiếng địa phương, hai cái này phát âm không khác gì nhiều, rất dễ dàng nói thành một dạng."

Thanh Linh nhẹ hừ một tiếng, nhăn nhó cái mũi, bày tỏ chính mình không tin, lập tức thân thể mềm mại chính là bỏ nhào vào Phương Vân trong ngực.

"Xuy "

Phương Vân thở dài một hơi, cái tiểu nha đầu này, lỗ tai ngược lại là thánh cực kì.

Thanh Linh nằm tại Phương Vân trong ngực, nhắm đôi mắt lại, nụ cười còn như một loại nước gọn tan ra, khuôn mặt xinh đẹp phảng phất cái bóng trong nước, dập dờn lay động, cau mày, dần dần biến thành mày ngài dần ra, tiếp theo lại biến thành cong cong nguyệt mi, rất nhanh liền tiến vào bên trong giấc ngủ.

Phía trước trong doanh trướng, truyền đến Niếp Nguyệt như cao triều gọi tiếng, nàng đang cùng cái này sẵn thủ tiểu đội bên trong chiến sĩ cường đại nhất mây mưa, đó là một vị đạt tới Khí Huyết cảnh đệ thất trọng cường giả.

Niếp Nguyệt kêu loạn, cùng nàng âm hiểm độc ác tính cách, một dạng tiếng xấu.

"Sớm muộn cũng có một ngày cao trào mà chết!" Phương Vân nguyên rủa nói,

Lúc này, Phương Vân lòng bàn tay, tản mát ra nhạt nhạt hào quang màu tím, liền buộc trên tay vải, cũng vô pháp che lại. Vải phía dưới, thụ thương lòng bàn tay, chính đang nhanh chóng khép lại.

Thời gian một nén nhang về sau, Phương Vân cởi ra vải, trong lòng bàn tay vết thương, đã toàn bộ kết vảy, cũng có tróc ra dấu hiệu.

Phương Vân trong lòng hơi động, trong lòng bàn tay, xuất hiện một khỏa hạt châu màu tím.

Viên này hạt châu màu tím, Phương Vân cũng không biết đến cùng là thế nào đến, hần theo hàng thế bắt đầu, cái khỏa hạt châu này, thì tồn tại ở trong cơ thể hần, phát ra năng lượng màu tím, có liệu thương kỳ hiệu.

Nửa đêm, đồng lửa đã sớm đốt hết, thì liền đứng trạm canh gác chiến sĩ, đều buồn ngủ, đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên truyền đến ba tiếng vô cùng hung lệ gào thét, xuyên thấu mảnh này thâm thúy cảnh ban đêm!

Sau một khắc, thú khổng lồ chà đạp khắp nơi tiếng ầm ầm vang, chính là từ nơi không xa truyền đến, mặt đất đều tại hơi run rẩy.

Thật lớn như thế động tĩnh, truyền vào mỗi một vị chiến sĩ trong lỗ tai, săn thú tiểu đội tất cả chiến sĩ, nhất thời theo bên trong giấc ngủ tỉnh lại, vội vàng mặc chiến giáp, cầm lấy binh khí, xông ra mỗi người doanh trường.

Nhưng mà, ba con hung thú, đã tiếp cận trụ sở.

Đây là ba con Đại Địa Báo Hùng, cường đại cấp bảy hung thú, hình thể to lớn, lực lớn vô cùng, liền xem như Khí Huyết cảnh tầng thứ tám cường giả, cũng không nguyện ý tùy tiện trên chọc.

Cái này ba con cấp bảy hung thú, đối với chiến lực mạnh nhất chỉ có khí huyết cảnh thất trọng cái này liên sát tiểu đội tới nói, quả thực cũng là một tràng tai nạn.

Ba con Đại Địa Báo Hùng, như là phát cuồng, lấy một loại cực kỳ nhanh chóng độ, bạo xông mà đến, ngoài trụ sở vây sở thiết hàng rào, không thể ngăn cản Đại Địa Báo Hùng trong chốc lát.

Săn thú tiểu đội tất cả chiến sĩ, nhất thời đều lâm vào bối rối cùng hoảng sợ bên trong.

"Coi ra xe tù, thả con mồi nhóm đi ra!"

Niép Nguyệt hô, sắc mặt thay đổi đến vô cùng khó coi, loại này cường đại cấp bảy hung thú, nàng xuyên qua tại Yêu Thú sơn mạch, gần hai mươi năm, cũng chưa bao giờ gặp ba lần.

Niép Nguyệt không có bất kỳ cái gì cùng đánh một trận dũng khí, chỉ muốn mau sớm thoát đi, đem tổn thất xuống đến thấp nhất.

Một vị chiến sĩ mở ra Phương Vân chỗ xe tù, Phương Vân thấy thế, vội vàng công lên Thanh Linh, vọt ra xe tù.

Bình bô trên hoang dã, không có bất kỳ cái gì che đậy vật, để cái này săn thú tiểu đội mọi người, đều bại lộ tại ba con Đại Địa Báo Hùng trong tầm mắt.

Một tiếng vô cùng kêu thê lương thảm thiết truyền đến, một tên bộ lạc chiến sĩ thân thể, trực tiếp bị Đại Địa Báo Hùng xé thành hai nửa, trái tim, ruột, máu tươi một mạch chảy xuống, rơi trên mặt đất.

Đại Địa Báo Hùng cầm trong tay thi thể,

Đề vào bên trong miệng, miệng lớn bắt đầu nhai nuốt, cái kia phiến cảnh tượng, vô cùng huyết tinh.

"Hương sơn linh bên trong trốn!"

Nặng nề tiếng quát, theo một vị có chút nam tử khô ngo trong miệng truyền đến, hẳn chính là cái này săn thú tiểu đội bên trong, thực lực cường hân nhất tên chiến sĩ kia, đặt tới Khí Huyết cảnh đệ thất trọng.

Hắn ra lệnh không thể nghi ngờ là chính xác nhất, sơn linh bên trong, nhiều cây cối hoa cỏ, quái thạch gò núi, có thể tốt hơn che dấu bóng người, mới có thể càng có cơ hội chạy trốn.

Phương Vân công Thanh Linh, bước chân, hướng về sơn linh phương hướng chạy trốn mà đi,

Phương Vân nghĩ tới mượn cơ hội này, rồi đi cái này săn thú tiểu đội, nhưng là chỉ dựa vào Phương Vân cùng Thanh Linh, căn bản không đủ tại Yêu Thú sơn mạch bên trong còn sống, bọn họ lại biến thành hung thú trong miệng thực vật.

Nơi này khoảng cách sơn linh, còn có vạn mét khoảng cách, chạy chậm, liền thành Đại Địa Báo Hùng trong miệng thực vật.

Phương Vân công Thanh Linh, tốc độ mặc dù không cách nào cùng săn thú tiểu đội bên trong chiến sĩ so sánh, nhưng so với hắn con mồi, nhanh lên rất nhiều, tại hắn con mồi, bị Đại Địa Báo Hùng xử lý trước đó, Phương Vân cùng Thanh Linh cũng là an toàn.

Không ngừng có con mồi bị Đại Địa Báo Hùng xé thành mảnh nhỏ, cái kia kêu thê lương thảm thiết âm thanh, để Thanh Linh khuôn mặt nhỏ, trở nên mười phần tái nhợt, tay nhỏ gắt gao ôm Phương Vân bả vai, Phương Vân là nàng duy nhất dựa vào.

Không lâu sau đó, săn thú tiểu đội, rốt cục đến sơn linh, xông vào dãy núi trong rừng cây, Phương Vân công Thanh Linh, cũng theo đó xông đi vào.

Gần ba trăm tên con mồi, còn sống, không đủ một phần năm.

Sau một lát, ba con Đại Địa Báo Hùng, lấy một loại vô cùng hung hãn phương thức, tiến đụng vào dãy núi trong rừng cây, cản đường cây cối, đều bẻ gãy, tốc độ bọn họ, lại không có bất kỳ cái gì chậm lại.

Chúng nó giết chết con mồi, đủ để lấp đầy chúng nó ba cái cái bụng, nhưng là chúng nó cũng không tính buông tha người khác.

Niép Nguyệt sắc mặt, âm trầm tới cực điểm, tất cả chiến sĩ thể lực, đều không thể cùng cấp bày hung thú so sánh, tiếp tục như vậy, cái này săn thú tiểu đội tất cả thành viên, chắc cũng phải chết ở Đại Địa Bạo Hùng gấu dưới lòng bàn tay.

Niép Nguyệt bắt đầu có chút hoảng, hoảng sợ tâm tình, tại chỗ có người nhìn thấy lan tràn.

Phuong Vân bắt đầu cân nhắc, có phải hay không muốn rời khỏi cái này săn thú tiểu đội, chỉ là hắn cùng Thanh Linh hai người lời nói, ngược lại là rất có thể trốn đi.

Đúng lúc này, Phuong Vân hai mắt đột nhiên sáng lên, hắn phát hiện một chỗ sơn động, ẩn nấp tại trong bụi cỏ, vèn vèn lộ ra động khẩu một góc, nhan sắc so địa phuong khác đều muốn đen nhánh thâm thúy.

Đây là Phuong Vân một mực bảo trì quen thuộc, vô luận phát sinh chuyện gì, đi vào địa phuong nào, đều muốn rất nhỏ quan sát cảnh vật chung quanh, cái này vô cùng có khả năng trở thành cứu mạng quan trọng.

Phuong Vân nhìn một chút phía trước những chiến sĩ đó, bọn họ đang chạy trốn, không ai chú ý tới Phuong Vân.

Lập tức, Phuong Vân cũng Thanh Linh, hướng về sơn động phuong hướng lặng yên chạy đi.

Nhưng mà, sau lưng Phuong Vân trong bóng tối, theo một vị khô gầy thiếu niên, nếu như Phuong Vân lại cẩn thận một điểm lời nói, liền có thể phát hiện, nhưng Phuong Vân căn bản thì coi nhẹ sau lưng con mồi tồn tại.

Sau một lát, Phuong Vân tới gần lùm cây, Phuong Vân gỡ ra bụi cây, nhất thời vui vẻ, lùm cây về sau, quả nhiên là một chỗ sơn động, động khẩu nhỏ hẹp, gần đủ ba người đồng thời tiến vào, lấy Đại Địa Bạo Hùng thân hình khổng lồ, không cách nào chui vào.

Phuong Vân thở dài một hơi, thời gian dài như vậy chạy trốn, hắn cũng có chút không chịu đựng nổi, lập tức cũng Thanh Linh vào sơn động bên trong, hắn quyết định rời đi cái này săn thú tiểu đội, còn về nên đi như thế nào ra Yêu Thú sơn mạch, chờ né qua một kiếp này rồi nói sau.

Ngay tại Phuong Vân cùng Thanh Linh bóng người, vừa vừa biến mất tại động khẩu thời điểm, theo sau lưng Phuong Vân vị kia con mồi, theo một cây khô về sau đi ra, tay chỉ động khẩu phuong hướng, la lớn: "Nơi này có một cái sơn động!"

Hắn tiếng la, truyền vào hắn con mồi cùng thợ săn tiểu đội chiến sĩ hai lỗ tai, bọn họ cũng chú ý tới chỗ này sơn động, nhao nhao cuộn cuộn mà tới.

Trong sơn động, Phuong Vân sắc mặt bỗng nhiên trở nên khó coi, nếu có cơ hội, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cái này con mồi.

Vị kia con mồi cũng biết Phuong Vân sẽ không nhẹ nhàng bỏ qua hắn, bồi hồi ở ngoài cửa động, cùng Phuong Vân bảo trì một cái khoảng cách an toàn.

Trong chốc lát về sau, có hắn con mồi, vào sơn động bên trong, lại chờ một lúc, Niép Nguyệt chờ săn thú tiểu đội chiến sĩ, cũng vào sơn động bên trong.

Bọn họ vô cùng mừng rỡ như điên, chỗ này sơn động, quả thực cũng là một cái tuyệt hảo chỗ tránh nạn.

Có người thiêu đốt bó đuốc, tối tăm một chút ánh lửa, đuổi ra trong sơn động hắc ám, lúc này, Phuong Vân đột nhiên phát hiện, trong sơn động, khoảng cách động khẩu cách đó không xa, là thâm uyên!

Đó cũng không phải một cái bình thường sơn động, mà chính là thông hướng vực sâu không đáy cửa vào!

Sơn động bên ngoài, truyền đến Đại Địa Bạo Hùng hung lệ tiếng gầm gừ, bọn họ tại trắng trợn kẻ giết chóc phóng tới sơn động người, nhưng vẫn như cũ có càng nhiều người, chen nhập trong sơn động.

Trong sơn động không gian, bắt đầu trở nên chật chội, dung nạp xuống tất cả chiến sĩ cùng con mồi, thật sự là có chút miễn cưỡng, bọn họ phía trước cũng là thâm uyên, không người nào nguyện ý nhảy đi xuống.

Phuong Vân hướng về dưới vực sâu ném một khối đá vụn, thế mà không có nghe thấy tiếng vang, vô pháp tưởng tượng đến cùng sâu bao nhiêu!

Tại một đầu Đại Địa Bạo Hùng, đem bên ngoài động khẩu người cuối cùng, xé thành mảnh nhỏ về sau, ba con cấp bày hung thú ánh mắt, đều là nhìn về phía sơn động.

Rống!

Hung lệ tiếng rống, theo một đầu Đại Địa Bạo Hùng trong miệng truyền ra, lập tức nó mở ra tứ chi, lấy cực nhanh tốc độ, hướng về sơn động đánh tới!

Ầm ầm một tiếng vang thật lớn, vách núi hoàn hảo không chút tổn hại, Đại Địa Bạo Hùng lại là phát ra một tiếng kêu rên, cứ việc đập vào lực thập phần cường đại, lại còn chưa đủ lấy đem vách núi phá hủy.

Trong sơn động, tất cả chiến sĩ cùng con mồi, trong lòng đều là buông lỏng, còn tốt Đại Địa Bạo Hùng thân hình khổng lồ, không cách nào chui vào, vách núi cũng đầy đủ cứng rắn, nếu không hậu quả quả thực không dám tưởng tượng.

"Hắn a, lão nương thật sự là đến tám đời xui xẻo, gặp được giống đực Kiếm Xi Hồ còn không tính, lại hắn a bị Đại Địa Bạo Hùng tập kích, còn là ba con a!" Niếp Nguyệt chửi bới nói.

Đúng lúc này, Đại Địa Bạo Hùng một cái tráng kiện cánh tay, duỗi nhập trong sơn động, dùng lực huy động, trực tiếp đem năm tên con mồi cùng ba vị chiến sĩ đập vào trên vách tường, thành thịt vụn.

Đại Địa Bạo Hùng cũng không ngu xuẩn, nó biết mình thân thể, không đủ chui nhập trong sơn động, nhưng một cánh tay, lại là dư xài!

Tất cả mọi người hướng về sơn động chỗ sâu đi ra, nhưng bọn hắn phía trước cũng là vực sâu không đáy, nhiều đi ra một bước, liền muốn rơi xuống, bọn họ cũng không biết rơi xuống về sau, trừ ném nát, còn có loại thứ hai khả năng!

"Đem con mồi đẩy xuống!"

Niếp Nguyệt hô, chiến sĩ tánh mạng, cần phải so con mồi đáng tiền nhiều, đem con mồi đẩy tới thâm uyên, liền có thể dễ dàng đánh nửa hơn sĩ mạng sống.

Lập tức, từng người từng người con mồi, liền bị các chiến sĩ vô tình ném thâm uyên, bao quát tên kia theo dõi Phương Vân thiếu niên, phát ra từng tiếng tuyệt vọng kêu thảm, bọn họ có thể dự thấy mình lúc rơi xuống đất kết cục bị thảm!

"Tiểu tử, ngươi cũng đi xuống đi, chủ động một điểm, tránh khỏi lão nương động thủ!"

Niếp Nguyệt nhìn về phía Phương Vân, điềm nhiên nói.

Lúc này, đầu kia Đại Địa Bạo Hùng luôn vào đến tráng kiện cánh tay, càng thâm nhập trong động khẩu, đem ba tên con mồi cùng một tên chiến sĩ, đập vào thành thịt vụn.

Niếp Nguyệt thấy thế, thần sắc trầm xuống, nhất chương đột nhiên hướng về Phương Vân đánh tới.

Lấy Niếp Nguyệt Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu lực lượng, một chương này Phương Vân vô luận như thế nào cũng là không tiếp nổi, cho dù đem hết toàn lực, hắn cùng Thanh Linh, cũng chỉ có bị đẩy vào dưới vực sâu trằng.

Phương Vân quay người, lấy phản lưng tới cứng kháng Niếp Nguyệt một chương này, đồng thời hai tay của hắn, giữ chặt hai vị chiến sĩ phía sau quần áo.

Ầm ầm tiếng vang bên trong, Phương Vân phun ra một ngụm máu tươi, bóng người hướng về dưới vực sâu bay đi, Phương Vân mượn một chương này lực lượng, đem hai tên chiến sĩ kéo xuống thâm uyên, đồng thời một chân đá vào Thanh Linh vểnh lên; trên móng, đem nàng cho đẩy vào chúng chiến sĩ bên trong.

"Phương Vân ca ca! Không muốn!"

Thanh Linh khóc ròng nói, lệ như suối trào, rút nhanh chóng mà ra.

"Sống sót!" Phương Vân nói.

"Cái tiểu nha đầu này bờ mông ngược lại là vểnh lên cực kì, không biết sờ lên lại là cảm giác gì, chắc là so khuôn mặt còn muốn mềm mại dễ chịu, tràn đầy một đoàn. Đáng tiếc dạng này cực phẩm mỹ nữ, chính mình không có cơ hội hưởng thụ."

Đây là Phương Vân sau cùng ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Huyết Sát Đại Đế :

Trong bóng tối, Phương Vân cũng không biết mình đến cùng rơi bao lâu, hắn bị hắc ám chỗ vây quanh, thấy không rõ lắm chung quanh hết thấy.

Nếu như không phải xung quanh thân gió mạnh ma sát, Phương Vân thậm chí không biết mình có còn hay không là tiếp tục tại rơi xuống.

Thời gian một nén nhang về sau, Phương Vân nghe thấy phía dưới truyền đến hai đạo ầm ầm tiếng vang, là nhục thể ngã thành thịt vụn thanh âm, bị

Phuong Vân mang xuống hai vị chiến sĩ, thể trọng so sánh Vân muốn nặng nề một số, hai người bọn họ trước đắm vào thâm uyên cấp độ.

Mà theo Phuong Vân càng ngày càng tiếp cận thâm uyên dưới đáy, một loại nhàn nhạt huyết sắc, dần dần thay thế hắc ám, đồng thời trở nên càng lúc càng nồng nặc.

Phuong Vân trong lòng run lên, chẳng lẽ cái này trong vực sâu, còn ẩn giấu đi bí mật gì hay sao? Tự giễu cười một tiếng, cho dù có bí mật gì, thì có làm sao, cao như vậy độ rơi xuống, chắc liền một khối hoàn chỉnh thật nát cũng sẽ không lưu lại.

Sau một lát, Phuong Vân bóng người, cũng sắp rơi xuống đất, mà đúng lúc này, một đoàn năng lượng màu tím nhạt, hạt châu màu tím tuôn ra, đem Phuong Vân thân thể bao vây lại.

Chợt, Phuong Vân chính là tại phản một tiếng vang thật lớn bên trong, đụng trên mặt đất, kịch liệt chấn động để Phuong Vân lâm vào trong hôn mê.

Phuong Vân cái này một bộ mê, chính là cả ngày thời gian.

Một ngày sau đó, nằm thẳng tại địa phương Vân, ngón tay hơi hơi động động, ý thức dần dần thức tỉnh, mở hai mắt ra, chỉ cảm thấy quanh thân truyền đến bị xé nứt kịch liệt đau nhức, để Phuong Vân nhất thời gào lên một tiếng.

"Lão tử là chết hay là không chết?"

Phuong Vân che lấy đầu đau muốn nứt đầu, chửi bới nói, lập tức nhìn một chút toàn thân, tuy nhiên truyền đến cơ hồ không thể chịu đựng được đau đớn, nhưng cũng không có cái gì trí mạng bị thương.

"Kiệt ha ha ha !"

Đột nhiên, một tiếng tà dị tiếng cuồng tiếu truyền vang ra, khiến người ta nghe không rét mà run.

"Là ai!"

Phuong Vân kinh ngạc nói, ngẩng đầu lên, đánh giá bốn phía, mới phát hiện, nơi này hoàn toàn là một mảnh phẳng phát tươi máu nhuộm đỏ không gian, cả mặt đất cùng trên vách tường, đều bao trùm lấy một tầng lam người sợ hãi huyết sắc!

Ngay tại khoảng cách Phuong Vân cách đó không xa, là tán mát thịt vụn cùng máu tươi, là con mồi cùng săn thú tiểu đội chiến sĩ.

"Kiệt ha ha ha, là Bản Đế!"

Cười tà dị âm thanh, lại lần nữa truyền đến, Phuong Vân lần này nghe rõ ràng thanh âm truyền đến phương hướng, trở lại nhìn một cái, chính gặp toàn màu đỏ tươi màn máu,

Phuong Vân trong lòng giật mình, hỏi: "Người là ai?"

"Bản Đế không phải người!"

"Phốc phốc ha ha ha ha "

Phuong Vân đột nhiên phình bụng cười to, biểu lộ mười phần khoa trương, cười đến đều liên thân thể đều run nhè nhẹ, không khống chế được cúi người.

"Ha ha ha ta còn là lần đầu tiên nghe được có ai chửi mình không phải người, ha ha ha, chết cười ta, không phải người, chẳng lẽ là súc sinh?"

Phuong Vân cười to nói, cười không ngừng đến nước mắt đều chảy ra, phí sau màn máu, đến cùng là một cái dạng gì đồ vật, thể mà lại như thể chửi mình, chẳng lẽ bị lừa đá hư não tử.

"Bản Đế là Thần!"

Phí sau màn máu, truyền đến vô cùng âm trầm thanh âm, cái này chín chữ, hần vốn là muốn liên cùng một chỗ nói, chỉ là muốn ngừng dừng một cái, để màn máu bên ngoài nhân loại kia lâm vào kinh dị về sau, lại hung hăng chấn kinh hần một chút.

Lại không nghĩ tới, tại hần còn chưa kịp nói ra nửa câu nói sau thời điểm, Phuong Vân cười khúc khích, cứ thế mà đem hần câu nói này nghẹn trở về.

"Phốc "

Phuong Vân cười đến khoa trương hơn, phun ra không biết bao nhiêu nước bọt. Khom người, ngồi xổm thân thể, cơ hồ muốn nằm rạp trên mặt đất, hai tay nắm thành quyền, một chút một chút nện trên mặt đất.

Phí sau màn máu tẩm kia tà ác khuôn mặt, âm hàn gần như có thể nước chảy tới.

Cái thể giới này nhân loại, phần lớn tin tưởng Thần tồn tại, Phuong Vân chỗ Man Hoang bộ lạc bên trong, cũng lưu truyền liên quan tới Thần Truyền nói, nếu như đổi thành người khác, nhất định sẽ bị kinh hãi đến, nhưng là Phuong Vân hết lần này tới lần khác là cái kẻ vô thần, câu nói này theo Phuong Vân,

thật sự là Lôi Nhân, lời đến kinh ngạc, thương tích đầy mình.

Phuong Vân cưỡng ép đành chỉ ý cười,

Lại cười đi xuống, chính mình cái bụng đều muốn đau không chịu nổi.

"Bản Đế là Huyết Sát Đại Đế, Bản Đế là Thần."

Phí sau màn máu, truyền đến mang theo một chút tức giận thanh âm, đây rốt cuộc là cái gì quái thai, hắn có thể nghe được trong giọng nói một tia khinh thường.

"Tốt tốt tốt, ngươi là Thần." Phuong Vân thu liễm lại ý cười, hỏi thăm "Nơi này là nơi quái quỷ gì, như thế nào mới có thể ra ngoài a?"

"Ngươi tiến đến!" Huyết Sát Đại Đế ra lệnh.

"Làm gì?"

Phuong Vân hai tay che ngực, lùi lại sau mấy bước, trời mới biết phí sau màn máu vị kia, đến cùng là cái dạng gì tồn tại, vậy ở chỗ này thời gian quá dài, sinh ra cái gì biến thái ý nghĩ, cũng không phải là không được.

"Ngươi tiến đến, Bản Đế liền để ngươi rời đi." Huyết Sát Đại Đế nói.

Phuong Vân rất thẳng thắn hồi đáp: "Không được."

"Ngươi tiến đến, Bản Đế đưa ngươi một đoạn cơ duyên." Huyết Sát Đại Đế tiếp tục nói.

"Cái gì? Cơ duyên? Ta dựa vào, lão tử không muốn."

Phí sau màn máu tám kia đáng sợ khuôn mặt, nhất thời co quắp.

"Ngươi tiến đến, Bản Đế có thể dạy ngươi tu luyện chỉ pháp, dời núi lấp biển, không gì làm không được!" Huyết Sát Đại Đế tiếp tục nói.

Phuong Vân vẫn là cự tuyệt nói: "Lão tử không muốn, ngươi cái chết biến thái."

Phí sau màn máu Huyết Sát Đại Đế, quả thực muốn bị tức điên, nếu như không phải chỉ có thiếu niên này còn sống, hắn căn bản không muốn lại nhiều nói nửa câu.

"Bản Đế có thể cho ngươi nắm giữ thấu thị chi nhãn, có thể xem thấu tất cả mọi thứ." Huyết Sát Đại Đế thanh âm, tràn đầy dụ hoặc.

Phuong Vân hai mắt tỏa ánh sáng, nhiều hứng thú nói: "Thấu thị chi nhãn, nghe có vẻ như không tệ a."

Phuong Vân một mặt trư ca, bờ môi khẽ nhếch, như là liền nước bọt đều phải để lại xuống tới, nếu như có thể nhìn thấy Thanh Linh cái kia tiểu ny tử, y phục phía dưới tuyệt mỹ đáng người, chắc chắn chắc

Huyết Sát Đại Đế vui vẻ, xem ra quái thai này hết sức háo sắc, đối với nữ nhân có phần có hứng thú.

Ai ngờ, Phuong Vân thần sắc bỗng nhiên lạnh lẽo, nói: "Không đi vào."

Huyết Sát Đại Đế nghe vậy, kém một chút bị tức đến miệng phun máu tươi.

"Bản Đế có thể cho ngươi kim thương bất hoại, đêm ngủ vài nữ mà không ngủ!"

Huyết Sát Đại Đế tiếp tục dụ dỗ nói.

"Không đi vào!" Phuong Vân lạnh hừ một tiếng nói, có một loại khinh bỉ ánh mắt nhìn về phía màn máu, "lão lưu manh, chết biến thái, ngươi cho rằng tiểu gia ta a giống như ngươi a!"

Phuong Vân nhưng trong lòng thì thầm nghĩ, lão tử chỉ ít cũng là một đêm ngủ chín nữ, lão tử phương diện này năng lực, còn cần cm ngươi phải cấp cho a!

"Bản Đế có thể cho ngươi trường sinh bất tử, thanh xuân mãi mãi!"

"Không hứng thú"

"Bản Đế có thể cho ngươi có được vô thượng Thần lực, nhưng là quyền oanh ngôi sao, chương nát đại địa!"

"Cũng là không đi vào."

"Bản Đế "

"Cái gì cũng không đi vào."

" "

Phí sau màn máu, cái kia một trương tà dị khuôn mặt, thay đổi đến vô cùng vặn vẹo, bị tức không nói ra được lời.

"Ngươi đến cùng có còn muốn hay không ra ngoài, ngươi là muốn chết ở chỗ này, trở thành một bộ hài cốt sao?"Huyết Sát Đại Đế gầm thét lên

Phương Vân biểu lộ sững sờ, bưng tỉnh đại ngộ nói: "A..., đúng nga, ngươi mẹ hán làm sao không nói sớm!"

"Bản Đế đã sớm nói cho ngươi!"Huyết Sát Đại Đế cả giận nói, như muốn phát điên.

"Ngươi nói chuyện âm điệu cùng cường độ không đủ, tiểu gia không có nghe thấy."

Phương Vân khoát khoát tay, đi đến màn máu trước đó, vừa bước một bước vào.

Đi qua màn máu, cũng không có bất kỳ cái gì khó chịu, phảng phất đi qua không khí, tiến vào phí sau màn máu Phương Vân, lại là nhìn thấy nhất tôn cao trăm trượng huyết sắc thân thể!

Hắn giống như tinh hồng huyết dịch đỏ bê tông mà thành, chiều dài bốn cái tay cánh tay, hai mươi ngón tay phía trên, đều là thật dài huyết sắc móng vuốt, sau lưng mọc lên một đôi cánh thịt, mọc đầy gai ngược. Đỉnh đầu có một sừng, khuôn mặt dữ tợn đáng sợ. Toàn thân tản ra một loại khát máu sát lục khí tức.

Dạng này quái vật, Phương Vân còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tại huyết sắc quái vật cánh tay, hai chân cùng trên thân thể, quấn quanh lấy hơn mười cây huyết sắc xích sắt, Phương Vân cũng không thể đem xích sắt ôm lấy, có thể thấy được những thứ này xích sắt to khỏe.

Phương Vân nhất thời không sai, vị này Huyết Sát Đại Đế, là bị phong ấn ở nơi này.

"Thần cũng sẽ bị phong ấn ở nơi này sao? Xem ra, ngươi bị phong ấn ở nơi này đã có không ít năm tháng đi, chắc chắn chắc, loại này mất đi tự do tư vị, cũng không dễ chịu đi."Phương Vân nói.

Huyết Sát Đại Đế giận quát một tiếng, một cỗ năng lượng màu đỏ ngòm, cầm cố lại Phương Vân cổ, đem Phương Vân thân thể chậm rãi nhấc lên, cường đại lực đạo, cơ hồ khiến Phương Vân không thở nổi!

"Nhân loại, đến nơi đây, ngươi không nên tại Bản Đế trước mặt làm càn! Tranh đua miệng lưỡi, sẽ chỉ làm ngươi hạ tràng, so đến rơi xuống ném nát những người này, còn thể thảm hơn!"

Huyết Sát Đại Đế âm hàn nói, trong thanh âm mang theo sát cơ mãnh liệt, khiến người ta không rét mà run.

Phương Vân cũng không đổi sắc, hắn có thể kết luận, Huyết Sát Đại Đế chỉ là hù dọa chính mình một chút mà thôi, mà sẽ không thật động thủ giết hắn.

"Ngươi nếu thật muốn giết tiểu gia, cần gì phải hao tổn tâm cơ, để tiểu gia tiến đến đây."Phương Vân cười lạnh nói.

Huyết Sát Đại Đế nghe vậy, tràn ngập khát máu cùng giết hại hai mắt, hơi hơi chìm không sai, hắn giống như xem nhẹ người trẻ tuổi trước mắt này loại, nhìn qua có chút cà lơ phất phơ, thực lại có phần có tâm cơ, xem xét thời thế, tinh táo quả quyết vô cùng.

"Nói đi, ngươi muốn thế nào mới có thể để cho ta rời đi nơi này?"

Phương Vân nói, cổ của hắn bị quỷ dị năng lượng màu đỏ ngòm chỗ cầm cố lại, bị xách tại giữa không trung, thân sắc lại là mười phần bình tĩnh.

"Chỉ cần ngươi cùng Bản Đế tiến hành một lần giao dịch, Bản Đế liền có thể để ngươi rời đi, còn có thể để ngươi từ đó đi đến một đầu cường giả chi lộ."

"Có chút ý tứ, giao dịch gì, nói nghe một chút?"Phương Vân cười nói.

Huyết Sát Đại Đế nói: "Rất đơn giản, đi Đông Vực Sở Chi Quốc Tiên Dụ Các, nơi đó có một khối bảng hiệu, phong ấn Thất Huyết, lấy ra, mang cho Bản Đế."

"Ta có chỗ tốt gì?" Phương Vân hỏi.

"Một, Bản Đế có thể cho ngươi rời đi nơi này. Hai, Bản Đế có thể dạy ngươi Hồng Hoàng tu luyện chi pháp, mở ra bát đại ấn môn." Huyết Sát Đại Đế nói.

"Hồng Hoàng tu luyện chi pháp, bát đại ấn môn?"

Phương Vân biểu lộ sững sờ, hẳn chỉ biết là con đường tu luyện, trước có khí huyết chín tầng, sau có thoát phàm Tam Thể, tiếp xuống chính là đạt tới Thiên Linh cảnh, dẫn thiên địa linh khí nhập thể, có được vô thượng thần uy, còn chưa từng nghe nói qua có cái gì Hồng Hoang tu luyện chi pháp, bát đại ấn môn.

"Hồng Hoang thời đại tu luyện, trước mở ra Dũng Tuyền song môn, Thái Uyên song môn, Thần Đình môn, Thần Phủ môn, Thần Khuyết môn, Thần Đạo Môn, bát đại ấn môn, đem tiềm lực kích phát đến cực hạn, tại tu luyện chi đạo, mới có thể đi được càng xa, còn có rất nhiều diệu dụng!"

Huyết Sát Đại Đế nói, lập tức một cỗ vô hình thần thức ba động, hướng về Phương Vân vọt tới, to lớn lượng tin tức, rót vào đến Phương Vân trong óc.

Khi lấy được những tin tức này về sau, Phương Vân rốt cuộc biết cái gì là Hồng Hoang tu luyện chi pháp, cái gì là bát đại ấn môn. Trừ cái đó ra, còn có toàn bộ Yêu Thú sơn mạch cùng Đông Vực địa đồ, kỹ càng chi cực, làm cho người ghen hờn nhìn trần trời.

Ngay tại Phương Vân kinh dị thời khắc, một tới dòng máu màu đỏ, có điều lỏng tay lớn nhỏ, vô cùng ô uế, tản ra khí tức tà ác, từ Huyết Sát Đại Đế dữ tợn cự trong miệng phun ra, hướng về Phương Vân bay vọt mà đến, phảng phất là muốn đi vào Phương Vân bên trong miệng.

"Ta đi đại gia ngươi, buồn nôn chết tiểu gia ta!"

Phương Vân một mặt ghét bỏ biểu lộ nhìn lấy Huyết Sát Đại Đế, trong miệng mắng, lập tức đóng chặt hai môi.

Từ nơi này chết quái vật bên trong miệng phun ra đỏ, vật, lại hẳn a tiến vào chính mình bên trong miệng, còn có so cái này lại chuyện buồn nôn sao

Một cỗ vô hình lực lượng, lại là cứ thế mà cạy mở Phương Vân song hàm, lập tức cái kia một ô uế máu tươi, chính là tiến vào Phương Vân bên trong thần thể.

"Hừ, nhân loại, cái này nhưng là không phải do ngươi."

Huyết Sát Đại Đế lạnh hừ một tiếng nói, lập tức cảm cố lại Phương Vân cỗ năng lượng màu đỏ ngòm biến mất không thấy gì nữa, Phương Vân đặt mộng ngã trên mặt đất.

"Ai u, ngươi cái bỏ khỉ!"

Phương Vân nổi giận mắng, cái này một ném, cơ hồ muốn đem Phương Vân cái mộng ngã thành cánh.

Lúc này, Phương Vân đột nhiên phát hiện, tiến nhập thể nội cái kia một huyết dịch, tại trong mạch máu huyết dịch lưu động, trong cơ thể mình khí huyết, rõ ràng tăng cường không ít.

Càng làm cho Phương Vân giật mình là, hẳn có thể cảm giác được trong cơ thể mình hết thấy, tim đập, huyết dịch lưu động, bắp thịt căng cứng mà buông lỏng, cũng không phải là dùng con mắt nhìn thấy, mà chính là dùng tinh thần lực lượng đi cảm giác.

Chung quanh hết thấy, cũng đều là tại chính mình cảm giác bên trong.

Phương Vân nhảy lên một cái, cái nhảy này, chính là chính một chút nhảy ba trọng độ cao! Không có chút nào chuẩn bị, mười phần chặt vật té ngã trên đất, trong lòng kinh hãi.

Cơ hồ là không dám tưởng tượng một việc, lấy Phương Vân Khí Huyết cảnh nhất trọng thực lực, có thể nhảy vọt một trọng, cũng đã là cực hạn.

Có thể nhảy lên đạt tới cao ba trọng độ, ít nhất cũng phải đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng.

"Nhìn thấy đi huyết dịch này sẽ chỉ đối ngươi tu luyện, có vô cùng chỗ tốt. Bản Đế cho ngươi thời gian mười năm, ngươi như làm không được, tiến vào trong cơ thể ngươi cái kia một huyết dịch, liền sẽ đem thân thể ngươi, từ trong ra ngoài nổ tung." Huyết Sát Đại Đế nói.

Phương Vân hướng về phía Huyết Sát Đại Đế cười một tiếng: "Muốn cho tiểu gia thay ngươi mở ra phong ấn, bằng vào điểm này giống như không đủ đi. Vạn nhất tiểu gia thực lực không đủ, lại vận mệnh không tốt, chết tại nửa đường bên trên, tiểu gia chết không sao cả, cũng không biết lúc nào, còn có thể có một người khác tại ngã hạ cái này thâm uyên sau còn sống."

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỹ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lừa đảo :

Phuong Vân cười đùa, một bộ du côn lưu manh bộ dáng, ở thời điểm này, còn không thừa cơ nhiều theo Huyết Sát Đại Đế nhiều muốn một điểm chỗ tốt, cái kia há không thành ngu ngốc.

Huyết Sát Đại Đế lạnh hừ một tiếng nói: "Tiểu tử nguoi ngược lại là biết cò kè mặc cả, làm sao, bây giờ liền bắt đầu ngay tại chỗ lên giá?"

"Đâu có đâu có, ta đây đều là vì ngài nghĩ, sợ chậm trễ ngài đại sự, ngài nhiều dạy mình một ít gì đó, mình cũng có thể càng nhanh thu hồi cái kia Thất Huyết dịch, cho ngài mở ra phong ấn không phải? Lại nói, ngài nếu là Thần, tùy tiện bộc lộ tài năng, đầy đủ để mình thu hoạch vô cùng không phải." Phuong Vân nói.

Huyết Sát Đại Đế khuôn mặt giờ lên một tia đắc ý đường cong, cười nói: "Ha ha, tính toán tiểu tử nguoi biết nói chuyện, cũng được, Bản Đế liền thay nguoi mở ra bát đại ấn môn, cũng bớt cho nguoi sau này bị người khác chém giết."

"Haha vậy thì thật là quá tốt, như thế liền đa tạ." Phuong Vân cười nói.

Lập tức, một đoàn huyết vụ bỗng dưng sinh ra, đem Phuong Vân thân thể bao phủ, nhìn qua làm cho người rung mình, những huyết vụ này thế mà theo Phuong Vân quanh thân lỗ chân lông, tiến vào Phuong Vân bên trong thân thể.

Sau một lát, Phuong Vân bên trong thân thể, truyền ra tám đạo trầm thấp tiếng vang, là bát đại ấn cửa mở ra thanh âm, nhưng là, Phuong Vân lại cũng không có cảm giác được cái gì khác biệt.

Bất quá, theo cái này đoàn huyết vụ nhập thể, Phuong Vân bên trong thân thể Khí Huyết, đạt tới trước đó chưa từng có quá vượng thịnh, loại trình độ này, đủ để đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tam trọng.

"Bản Đế thay nguoi mở ra bát đại ấn môn, còn về tám chỗ ấn môn đến cùng có cái gì diệu dụng, chính nguoi chậm rãi thể ngộ đi thôi." Huyết Sát Đại Đế nói.

Phuong Vân hài lòng gật gật đầu, lại cũng không tính cứ vậy buông tha gỡ Huyết Sát Đại Đế Trúc Giang, cười đùa tí từng nói: "Hắc hắc, ta nói Huyết Sát Đại Đế, nghe nói tại Thiên Linh Cảnh phía trên cường giả, có thể có được vô thượng thần thông, thi triển Đại Đạo chi pháp, cái này cái cái gì thần thông, Đại Đạo đồ, vật, nguoi cũng cho một chút, không cần nhiều, tùy tiện cho ngàn tám trăm loại liền có thể!"

"Nguoi coi thần thông cùng Đại Đạo chi pháp là cái gì? Rau cải trắng a! Tùy tiện ném tùy tiện kiếm!"

Huyết Sát Đại Đế quát, phôi đều muốn tức điên.

Tu luyện đường đi, có thể vượt qua Khí Huyết, Thoát Phàm hai cái cảnh giới, đạt tới Thiên Linh chi cảnh, không có chỗ nào mà không phải là kinh tài tuyệt điểm hạng người, nhưng nhìn chung toàn bộ Thần Ma đại lục, rộng lớn vô biên, Thiên Linh Chi Khí cường giả, nhiều không kể xiết.

Thiên Linh chi cảnh, thật là con đường tu luyện lớn nhất đại bình cảnh một trong, nếu có thể nắm giữ thần thông, lĩnh ngộ Đại Đạo, từ đó liền tung hoành thiên địa, hoặc hùng bá nhất phương. Nếu không thể, còn đem cả đời đình trệ tại Thiên Linh Cảnh, đợi thọ nguyên sắp hết, chết như đèn diệt.

Thiên Linh cường giả nhiều không kể xiết, nhưng mà thần thông cùng Đại Đạo chi pháp lại rất ít, phần lớn tại đều đại siêu cấp thế lực trong tay, coi như là trọng bảo, bởi vậy có thể thấy được thần thông cùng Đại Đạo chi pháp trọng yếu cùng trân quý.

Nếu không có cao nhân chỉ dẫn, coi như cực khổ cả đời, sợ là cũng không thể lĩnh hội may mắn.

Bây giờ, có vị này Huyết Sát Đại Đế ở đây, Phuong Vân há có thể buông tha cơ hội như thế này.

"Nguoi lão không phải Thần sao? Mấy cái này thần thông cùng Đại Đạo chi pháp, đối với ngài tới nói, còn không phải hạ bút thành văn, đừng như vậy móc, không cần nhiều, tùy tiện toàn bộ ngàn tám trăm loại là được." Phuong Vân nói.

"Một loại thần thông, một loại Đại Đạo chi pháp, cũng đủ để cho bao nhiêu lật tay thành mây trở tay thành mưa cường giả, được lợi cả đời, muốn để không biết bao nhiêu cường giả đỏ mắt, trả lại hán a trăm ngàn tám trăm loại, không có!" Huyết Sát Đại Đế tức giận nói.

Phuong Vân gãi gãi đầu, hán sao không biết thần thông cùng Đại Đạo chi pháp trân quý, lặng lẽ cười nói: "Hắc hắc hắc, ngàn tám trăm loại quả thật có chút nhiều, vậy dạng này, tùy tiện đến cái trăm tám mươi loại cũng được, sau này ta mới có thể càng có cơ hội thay ngài thu hồi Tiên Dụ Các bên trong Thất Tiên Huyết, cởi ra ngài phong ấn không phải!"

"Chỉ có cái này!"

Huyết Sát Đại Đế tức giận nói, đã thấy Phuong Vân trước người không gian bỗng nhiên vặn vẹo, lập tức một khối hình bầu dục đồ, vật, bụi không kiềm chế, trống rỗng xuất hiện, rơi tại Phuong Vân mặt đất dưới chân bên trên.

Phuong Vân nhặt lên, lúc này tức giận, tức miệng mắng to: "Nguoi cái cmm, đây là cái gì? Rùa đen Vương Bát mai rùa a!"

Cũng không trách Phuong Vân tức giận như vậy,

Thực trong tay là cái này bụi không kiềm chế hình bầu dục đồ, vật, cũng mẹ nó, không ra thứ gì, cực giống Vương Bát trên thân vỏ bọc.

Không đúng, hán a nhìn qua còn không bằng Vương Bát trên thân vỏ bọc.

"Uy, cứ như vậy cái thứ đồ nát, tính toán cái gì thần thông? Tính toán cái gì Đại Đạo chi pháp? Ngươi tốt xấu cũng tự xưng là Thần, thì cho tiểu gia như thế một cái rách rưới đồ chơi, cũng quá điên a mất mặt đi, ngươi làm sao đem ra được?" Phương Vân bắt mắt nói.

Huyết Sát Đại Đế khuôn mặt khó coi tới cực điểm, thì liền khoe miệng đều bị tức đến rút ra lên.

"Ngươi là từ đâu đến một cái đế nhũ! Đây là Hồng Hoang yêu tộc, Thần Quy trên thân mai rùa, phía trên có thần rùa nhất tộc cường đại thần thông!"

Huyết Sát Đại Đế quát, Thần Quy nhất tộc mai rùa, liền xem như nắm giữ thần thông, lĩnh ngộ Đại Đạo chi pháp tuyệt thế cường giả, nhìn thấy cũng muốn đồ mất, tại tên nhân loại này bên trong miệng, thế mà thành Vương Bát mai rùa.

"Há, thì ra là dạng này, là ta có mắt không trông, ngươi lão đừng nóng giận."

Phương Vân cười bồi nói, trở mặt nhanh chóng, làm cho người ghen hờn nhìn trần trời.

Huyết Sát Đại Đế lạnh hừ một tiếng, khó xem sắc mặt lúc này mới hơi hơi chuyển biến tốt đẹp, nhưng là Phương Vân câu nói tiếp theo, lại kém một chút để hán phun ra máu.

"Cầu thí Thần Quy mai rùa, nói trắng ra, còn không phải liền là cái Vương Bát mai rùa sao? Làm đến giống như là cao đại thượng bộ đáng làm gì? Có cái gì quan trọng sao? Đừng không, Vương Bát mai rùa."

Phương Vân nói nhỏ, còn chà chà vỗ vỗ cái kia trong tay khối kia Vương Bát mai rùa .

"Hắc hắc, ta nói Huyết Sát Đại Đế, ngươi cái này có hay không Phương Hoàng a, Kỳ Lân a, Thần Long a, Côn Bằng a, Đãng Xà a, Thao Thiết a, Đế Giang a, Hỗn Độn loại hình Yêu tộc trên thân thứ gì, lấy ra, cho tiểu gia mười cái tám cái, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, không chuẩn tướng đến đối còi ra ngươi phong ấn, có thể giúp đỡ được gì đâu? Con người của ta a không tham, rất dễ dàng thỏa mãn."

Phương Vân đem Vương Bát mai rùa ôm vào trong lòng, tiếp tục cười đùa tí từng nói.

"Ngươi cút cho ta! Cút! Bản Đế hiện tại thì đưa ngươi ra ngoài!" Huyết Sát Đại Đế cơ hồ là đang gằm thét nói.

Phương Hoàng, Kỳ Lân, Thần Long, Côn Bằng, đều là thuộc về Hồng Hoang yêu tộc, Đãng Xà, Thao Thiết, Đế Giang, Hỗn Độn, là tuyên cổ thời kỳ cường đại dị chủng, những thứ này khủng bố chủng tộc, có không ít đều đã tuyệt tích.

Mà trên người bọn họ bất luận một món đồ gì, cho dù là một cái lông chim, một khối da, một máu, đều đủ để dẫn phát oanh động to lớn, để các phương siêu cấp thế lực, vô số cường giả điên cuồng, mở ra một trận huyết tinh vô cùng giết hại.

Dạng này cơ hồ tuyệt tích đồ, vật, có một cái đều là trời xanh chiếu cố, trả lại hán a mười cái tám cái, ngươi coi là cò đầu đường khoai tây Cà chua, để như trò bàn tay a!

Huyết Sát Đại Đế cũng không tiếp tục muốn tại nhìn nhiều Phương Vân liếc một chút, không phải vậy không có bị phong ấn vây chết, trước bị cái này không biết từ chỗ nào đến quái thai cho tức chết!

Hán huyết hồng ngón tay hơi hơi vạch một cái, tại Phương Vân trước người, nhất thời xé mở một đường vết rách, Hư Vô Nhất mang, tản ra huyền diệu ba động.

"Này này, đừng nha, ta lời còn chưa nói hết đâu!"

Phương Vân hô, cái này Trúc Giang hán còn chưa có gỡ thoải mái đâu, sao có thể cứ như vậy rời đi.

Nhưng mà, một cỗ vô hình hấp lực, từ Phương Vân trước người lỗ hồng kia truyền đến, Phương Vân thân thể không bị không chế hướng về phía này lỗ lớn tiếp cận, lòng bàn chân hán trên mặt đất lưu lại hai đạo rõ ràng vết cắt!

"Ngươi mẹ hán không phải nói có thể cho tiểu gia có thể quyền oanh ngôi sao, chân nát đại địa sao? Đây là cái điều kiện cuối cùng, ngươi đáp ứng, tiểu gia liền rời đi, đi Tiên Dâu Lâu cho ngươi lấy cái kia Thất Tiên Huyết đi."

Phương Vân hô, tính toán tại gỡ Huyết Sát Đại Đế cái này ngu ngốc cuối cùng một khoản tiền ứng trước.

Huyết Sát Đại Đế trầm mặc không nói, không nhìn Phương Vân liếc một chút, hán không có ý định lại vì Phương Vân làm cái gì, quyết tâm hiện tại liền muốn đưa cái này đáng giận nhân loại rời đi, còn về Tiên Dâu Lâu bên trong cái kia Thất Tiên Huyết, cái này đáng chết nhân loại muốn lấy thì lấy, không lấy mà nói, mười năm về sau, thì bạo thành huyết vụ đi, liền xem như Chân Thần đến, cũng liền không cứu được hán.

Huyết Sát Đại Đế thậm chí không nguyện ý lại cùng Phương Vân nói nhiều một câu, nếu không lời nói, hán biết thật nhẹn không được hiện tại thì giết cái này vô sỉ đáng giận nhân loại.

"Uy uy uy, người là Đại Đế, người là Thần, ta sai, ta sai, kia cái gì, cái điều kiện cuối cùng, người không phải nói có thể cho ta kim thương bất hoại, đem ngực vài nữ sao? Thì cái này, ta thì muốn cái này, người đáp ứng, tiểu gia không nói hai lời, lập tức cho ngài làm việc, mở ra phong ấn đi."

Phương Vân hô, giương nanh múa vuốt, sử xuất bí sử khí lực, chống cự lỗ hồng kia bên trong hấp lực, nhưng mà, giống như cũng không có ích lợi gì, cỗ lực hút này, đối với Phương Vân lời nói, thật sự là quá cường đại điểm.

Huyết Sát Đại Đế liều mạng nhìn xuống muốn giết người xúc động, khóe miệng kịch liệt co quắp, trầm mặc không nói, không nhìn Phương Vân liếc một chút!

Phương Vân thấy thế, dứt khoát vỗ đã mở không sợ roi, tức miệng mắng to: "Huyết Sát Đại Đế, người đã nói lời nói sao có thể không tính toán gì hết, tiểu gia đã lui bước tốt a, cái điều kiện cuối cùng, người a cũng không đáp ứng!"

"Nhân loại, người lại nói nhiều một câu, người thì không cần đi Tiên Dâu Các, người tin hay không, Bản Đế hiện tại thì giết người!"

Huyết Sát Đại Đế rốt cục quay đầu nhìn về phía Phương Vân, máu hai mắt màu đỏ bên trong, tràn ngập phần nộ, Phương Vân phía trước lỗ hồng kia bên trong, truyền ra hấp lực càng thêm cường đại một điểm, Phương Vân bóng người, lấy càng nhanh chóng hơn độ, hướng về lỗ hồng kia bay đi.

Huyết Sát Đại Đế quả thực phối đều muốn bị tức điên, hấn sống vô tận năm tháng, chưa bao giờ thấy qua dạng này một cái quái thai, nếu không có chỉ hấn côi ra chính mình phong ấn, sớm đã đem tên nhân loại này cho oanh thành huyết vụ.

"Đừng đừng đừng, Huyết Sát Đại Đế, đại thần, người lại tùy tiện cho ta chút vật gì, nói thí dụ như linh đan diệu dược gì, thần binh lợi khí cũng được!" Phương Vân nói.

"Cút!"

Huyết Sát Đại Đế chỉ nói một chữ.

Lúc này, Phương Vân đã rất gần Huyết Sát Đại Đế xé mở lỗ hồng kia, lập tức nửa người đều bị hút đi vào.

"Huyết Sát Đại Đế, thấu thị nhãn! Thấu thị nhãn! Tiểu gia thì muốn cái này thấu thị nhãn, cái điều kiện cuối cùng! Người a cho ta thấu thị nhãn!"

Đây là Phương Vân tại mảnh huyết sắc không gian này bên trong, nói câu nói sau cùng, lập tức hấn bóng người chính là biến mất không thấy gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Hố cái cha :

"Huyết Sát Đại Đế, thấu thị nhãn! Thấu thị nhãn! Tiểu gia thì muốn cái này thấu thị nhãn, cái điều kiện cuối cùng! Người cho ta thấu thị nhãn! Ta muốn thấu thị nhãn a!"

Phương Vân sau cùng thanh âm, tràn ngập không cam lòng chỉ ý, tại phí sau màn máu không gian truyền vang ra!

"Đáng giận nhân loại, người lại dừng lại thêm một giây, Bản Đế đều muốn đưa người chém thành muôn mảnh!"

Huyết Sát Đại Đế nổi giận tiếng gào thét, tại mảnh huyết sắc không gian này bên trong quanh quẩn ra, kéo dài không thôi.

"Cầu thí Huyết Sát Đại Đế, sai sử lão tử, còn không cho lão tử chỗ tốt!"

Phương Vân trầm nghĩ trong lòng, hối hận vô cùng, nên tại ngay từ đầu, theo Huyết Sát Đại Đế muốn thấu thị nhãn năng lực, nắm giữ thấu thị nhãn, ngàn vạn thiếu nữ, tại Phương Vân trong mắt, thì theo thân thể trần truồng, đều không mặc gì một dạng, cái kia phần sáng khoái

Gặp lại Thanh Linh, cũng có thể nhìn xem, nàng cái kia mềm mại bộ ngực nhỏ, phong vênh lên mông nhỏ, đến cùng là cái bộ dáng gì, chắc chắn chắc, chỉ là ngấm lại, đều cháy cả nước miếng.

Ngay tại Phương Vân tưởng tượng đến chính sáng khoái thời điểm, đột nhiên cảm giác dưới chân dẫm lên thứ gì, lấy lại tinh thần, nhìn chăm chú nhìn một cái, lại thấy mình đang xuất hiện trong một sơn cốc.

Trong cốc cỏ thơm liên miên, xanh tươi thành rừng, xanh um tươi tốt, một mảnh xanh ngắt; ngàn vạn bông hoa chứa đựng, tranh giành nghiêng khoe sắc, làn gió thơm bốn phía ra.

Tiếng chim thăm thẳm, tiếng nước róc rách, đúng như một chỗ lộng lẫy thế ngoại đào nguyên.

"Chắc chắc chắc, non xanh nước biếc, chim hót hoa nở, ngược lại là chỗ tốt, cái kia ngu ngốc còn tính là có chút lương tâm, đem tiểu gia đưa đến nơi đây."

Phương Vân trầm nghĩ, hần vừa mới bước ra một bước, lại giẫm một cái khoảng không, nhất thời trong lòng kinh hãi, hướng phía dưới nhìn một cái, lại phát hiện mình cách xa mặt đất, lại có mười trượng độ cao.

Phương Vân hoảng hốt phía dưới, vội vàng thu hồi bước ra một chân, ổn định bóng người, hướng về chung quanh xem xét, lúc này mới phát hiện, giờ này khắc này chính mình, đang đứng tại một cây đại thụ trên nhánh cây.

Nhắc tới cũng kỳ quái, đây là cái này đại thụ mười phần thẳng tắp, cũng đầy đủ thô, lại duy chỉ có nhánh thiếu diệp lưa thưa, nhìn một cái không sót gì, muốn đi xuống có chút khó khăn, bất quá đối với hiện tại phương Vân lời nói, ngược lại cũng không tính là một kiện việc khó gì.

Ngay tại Phương Vân vừa định theo thân cây, bỏ tới mặt đất thời điểm, Phương Vân phía trước cách đó không xa đất trống, đột nhiên truyền đến một đạo trầm thấp tiếng nói chuyện.

"Tam điện hạ, ngài phân phó sự việc, ta đã dẫn người hoàn thành."

Phương Vân vì kinh, nghĩ không ra nơi này còn có người khác, theo tiếng kêu nhìn lại, chính thấy phía trước cách đó không xa trên đất trống, đứng đấy hai đạo nhân ảnh.

Bên trong một người rõ ràng là cái phong độ nhẹ nhàng nam tử trẻ tuổi, bảo phục trắng như tuyết, không nhuộm bụi trần, eo buộc đai lưng ngọc, cầm trong tay ngà voi quạt giấy, khắp nơi lộ ra một loại từ trong ra ngoài cao quý, cũng cảm thấy tản ra Quân Vương khí chất.

Xem xét liền biết rõ, này người tuyệt đối không phải cái gì nam tử bình thường, cực giống vương hầu tướng lĩnh, vương công đại thần hậu bối, chỉ là cái kia một chút mật mờ Quân Vương khí chất, cũng không phải tầm thường quý công tử có thể có được, mà theo câu nói này xưng hô mở nhìn, Phương Vân suy đoán hần hần là nỗ một quốc gia hoàng tử.

Một cái khác người, thì là tương đối bình thường một số, mặc lấy toàn thân áo đen, tóc có chút lộn xộn, thờ hồng học, hần dùng miếng vải đen che kín liền, trong tay mang theo một thanh trường đao sắc bén, trên lưỡi đao còn lưu lại vết máu.

Câu nói mới vừa rồi kia, cũng là theo vị hắc y nhân này trong miệng truyền đến, theo thanh âm đến xem, hần là một vị qua tuổi bốn mươi nam tử.

Được xưng là tam điện hạ anh tuấn nam tử trẻ tuổi, nhìn cũng không nhìn sau lưng người áo đen liếc một chút, mở ra trong tay quạt giấy, mở miệng nói: "Thế nào, chuyện này chiến quả như thế nào?"

Thanh âm vô cùng băng lãnh, không mang theo bất luận cái gì tình cảm, dùng cái này đủ thấy vị này nam tử trẻ tuổi âm trầm tâm cơ.

"Bẩm điện hạ, lần này, đại hoàng tử thủ hạ Định Thiên Các những người này, toàn bộ bị thuộc hạ dẫn người giết chết, không có một cái nào người sống, dẫn đầu vị kia Khi Huyết cảnh bát trọng cường giả, cũng bị Vô Cuồng nhất đao trầm giết!" Người áo đen hồi đáp, vô cùng cung kính.

Nam tử trẻ tuổi hài lòng gật gật đầu, không nóng không lạnh nhạt nói: "Không tệ, lần này vất vả các ngươi, nói cho Vô Cuồng bọn họ,

Trở về kinh thành, bản điện sẽ có trọng thưởng!"

"Nghĩ không ra lão tử còn nghe lên một cái bí mật."

Phương Vân trầm nghĩ trong lòng, hai người kia nói dứt lời, chắc là thì sẽ rồi đi, chính mình chờ một chút tại hạ đi ngược lại cũng không sao, nếu không một khi bị hai người bọn họ phát hiện, chỉ sợ bọn họ liền muốn sát nhân diệt khẩu, bực này chuyện cơ mật, nếu như đời thành chính mình, Phương Vân cũng sẽ làm như vậy.

Đúng lúc này, Phương Vân dưới chân nhánh cây, đột nhiên truyền đến một tiếng vang giòn, Phương Vân sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Cái này nhánh cây quả thực có chút tỉ mỉ, không chịu nổi Phương Vân thể trọng, liền muốn bẻ gãy, mà Phương Vân vị trí, lại hết lần này tới lần khác khoảng cách thân cây rất xa.

"Không cần như thế hổ cha đi!"

Phương Vân nểng thảm, hai tay mở ra bảo trì thẳng bằng, dần dần kéo ra giữa hai chân khoảng cách, để nhánh cây thụ lực đều đều một số, đồng thời Phương Vân chậm rãi hướng về thân cây phương hướng di động mà đi.

"Thương thiên a, để cho ta di động đến thân cây nơi đó, đừng phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn a!"

Phuong Vân trong lòng cầu khẩn, nếu như nhánh cây thật đoạn, chính mình rơi xuống, cái kia thì nói, nghe người áo đen chỗ, một vị Khí Huyết cảnh bát trọng cường giả, đều bị một cái gọi là Vô Cuồng người nhất đao trăm giết, tuy nhiên Phuong Vân hiện tại cũng có được Khí Huyết cảnh tam trọng thực lực, nhưng cũng có được nội lực Khí Huyết cảnh thất trọng trở lên cường giả so sánh, căn bản không tại một cái cấp bậc bên trên.

Nếu là thật rơi xuống, bị hai người kia phát hiện, chắc chính mình cũng miễn không được gọi là Vô Cuồng người, nhất đao trăm giết hạ tràng đi.

Cạch!

Nhánh cây bên trong, lại truyền tới một tiếng vang giòn, Phuong Vân chỉ là mới di động cách xa một bước, khoảng cách thân cây còn rất xa.

Mà cái này một tiếng vang giòn, như là gây nên Phuong Vân phía trước tên kia hoàng tử cùng người áo đen chú ý.

"Thanh âm gì?"

Thân thể mặc áo bào trắng nam tử trẻ tuổi hỏi.

"Không có nghe được âm thanh gì a? Điện hạ có phải hay không nghe lầm. Điện hạ gần đây quá mệt nhọc, không bằng mau mau trở về kinh thành đi. Sự việc đã kết, cái này Yêu Thú sơn mạch bên trong, thật sự là quá mức hung hiểm, không thích hợp điện hạ ở lâu." Người áo đen nói.

Nam tử trẻ tuổi nhàn nhạt ứng một tiếng, hơi hơi gật gù đầu, mặt lộ vẻ một tia mỏi mệt.

Hồ

Phuong Vân than dài một ngụm trọc khí, còn tốt người áo đen kia không có phát hiện.

Mà đúng lúc này, nhánh cây bên trong, lại truyền tới càng lớn giòn vang, lập tức nhánh cây chính là đứt gãy ra!

Lần này, nam tử trẻ tuổi cùng người áo đen đều hết sức rõ ràng nghe được, quay người nhìn một cái, chính nhìn thấy Phuong Vân theo trên nhánh cây rơi xuống phía dưới bóng người.

"Huyết Sát Đại Đế, ngươi hử chết lão tử!"

Phuong Vân phần âm thanh hết lớn, cái này chơi xong, ai biết cái kia nhất đao trăm giết Khí Huyết cảnh chín tầng Vô Cuồng có ở đây hay không chung quanh, Phuong Vân cũng không biết, lấy chính mình thực lực, có thể theo cái này Vô Cuồng chống lại.

Sau đó, tại âm âm một tiếng vang giòn bên trong, Phuong Vân tiên thân, cùng mặt đất tới một cái vô cự cách tiếp xúc thân mật!

"Ta dựa vào, đau chết lão tử!"

Phuong Vân vui đầu trên mặt đất, phát ra một tiếng thống khổ kêu rên.

Người áo đen nhướng mày, mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thể mà lấy cực nhanh tốc độ, hướng về Phuong Vân bay lượn mà đến, có thể thấy được cũng là một vị cường giả.

Thân thể mặc áo bào trắng nam tử trẻ tuổi, anh tuấn khuôn mặt, cũng nhất thời phun lên một vòng âm hàn màu sắc, băng lãnh hai tròng mắt, nổi lên một tia sát cơ!

Sau đó, người áo đen đứng tại Phuong Vân bên người, mũi đao chia thẳng vào Phuong Vân đầu lâu, trầm giọng quát: "Nói? Ngươi là ai? Nhưng là Định Thiên Các người! Ngươi có phải hay không vẫn luôn theo dõi tại tam điện hạ đằng sau!"

Phuong Vân ngẩng đầu lên, lộ ra một trương dính lấy một chút cỏ dại cùng bùn đất mặt, cứng ngắc cười một tiếng.

"Ta là Phuong Vân, nếu như ta nói, ta căn bản không biết cái gì là Định Thiên Các, cũng căn bản không có nghe thấy các ngươi nói chuyện, là xuyên qua không gian, băng khoảng không xuất hiện ở đây, vừa lúc đứng tại một nhánh cây rất nhỏ, nhánh cây gãy, ta ngã xuống, các ngươi tin sao?" Phuong Vân ra vẻ tươi cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Hoàng tử nước Sở :

"Ha ha, ngươi cứ nói đi? Đồi lại là ngươi, ngươi tin không?" Người áo đen cười lạnh nói, trong ánh mắt hiện lên một vòng sát ý.

"Ta tin! Tuyệt đối tin!" Phương Vân nghiêm túc nói.

Người áo đen lạnh hừ một tiếng, giờ lên trường đao trong tay, chính là hướng về Phương Vân đầu lâu chém xuống.

Phương Vân trong lòng run lên, hắn đã sớm đoán được người áo đen sẽ không bỏ qua chính mình, đã sớm chuẩn bị, lúc này song chưởng đột nhiên vỗ mặt đất, thân thể xoay tròn lấy hướng về bên cạnh binh đi mà đi, hiểm lại càng hiểm tránh đi đao này, lập tức văng vẳng đứng trên mặt đất.

"Thế mà tránh thoát!"

Người áo đen kinh ngạc nói, không nghĩ tới gã thiếu niên này, còn có thân thủ như vậy.

"Uy uy uy, ta nói đều là thật, không cần đến như vậy đi, thù lớn bao nhiêu!"

Phương Vân nói, lui ra phía sau mấy bước, kéo ra cùng người áo đen ở giữa khoảng cách, theo vừa rồi một đao kia đến xem, vị hắc y nhân này, hẳn là cùng Niếp Nguyệt cái kia đàn bà thú một dạng, có Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu thực lực.

"Tiểu tử, ngươi nghe được không nên nghe được, chẳng cần biết ngươi là ai, là thân phận gì, đều phải chết!"

Người áo đen lạnh giọng nói, lại lần nữa vung đao, phóng tới Phương Vân, đao nhận lấy một loại cực kỳ xảo trá góc độ, hướng về Phương Vân đánh tới.

Phương Vân nắm đúng thời cơ, song giờ tay lên, một mảng lớn bùn đất chính là hướng về người áo đen hai mắt vung đi, người áo đen vội vàng không kịp chuẩn bị, nhất thời trúng chiêu, phát ra một tiếng kêu rên, ngẩn ngui mù.

"Bỉ ỏi!"

Người áo đen cả giận nói, chém về phía Phương Vân trường đao nhất thời trì trệ.

"Bỉ ỏi? Lão tử chính là muốn bỉ ỏi xử lý ngươi!"

Phương Vân nói, không cho là nhục, ngược lại là lấy chi làm vinh, không còn mạng, hẳn a quản cái gì cao thượng cùng bỉ ỏi, Phương Vân cũng không ăn bộ dáng kia, không dùng được thủ đoạn gì, thủ thắng mới là vương đạo.

Lập tức, Phương Vân giẫm một cái mặt đất, bóng người thế mà hướng về người áo đen, trực tiếp đánh phía người áo đen bề ngoài.

Người áo đen tuy nhiên tạm thời mù, nhưng lại cũng không bối rối, cảm nhận được đánh tới quyền phong, cùng lão đạo chiến đấu kinh nghiệm, cấp tốc làm ra phản ứng, đem trường đao trong tay nắm ngang ở chính mình bề ngoài trước đó, vừa lúc là Phương Vân một quyền này công kích phương hướng.

Ầm!

Giòn vang âm thanh bên trong, người áo đen trường đao trong tay cực độ vặn vẹo, người áo đen bóng người càng là tại Phương Vân một quyền này lực lượng hạ, nhanh lùi lại mà ra, hai chân trên mặt đất lưu lại hai đạo thật sâu vết cắt, khoe miệng càng là tràn ra một vệt máu.

Phương Vân một quyền này, chỉ ít cũng có được tám trăm cân lực lượng!

Bị người áo đen trở thành tam hoàng tử nam tử trẻ tuổi, nhìn thấy tình cảnh như vậy, ánh mắt hơi hơi kinh dị, nhưng là như cũ bình tĩnh tào, không có bất kỳ cái gì bối rối.

"Xem ra tiểu tử này, ngược lại là cái nhân vật, xác thực không hổ là một quốc hoàng tử."

Phương Vân trầm nghĩ trong lòng, lập tức phóng ra cước bộ, đi vào nam tử trẻ tuổi trước mặt.

"Lúc này, hai anh em ta có thể thật tốt nói chuyện, nói đi, ngươi là ai?"

Phương Vân hỏi, thần sắc ngả ngón, ngữ khí đùa giỡn, cùng một vị hoàng tử xưng huynh gọi đệ, Phương Vân cảm thấy mình cũng là không lỗ.

Phương Vân tiếp cận, cũng không có để nam tử trẻ tuổi thần sắc có bất kỳ biến hóa nào, ngạo nghễ nói: "Bản điện là "

Ba!

Phương Vân nâng bàn tay lên, chính là đập vào nam tử trẻ tuổi trên ót, vô lại nói: "Tại lão tử trước mặt, còn dám nói bản điện?"

Người áo đen mù, tại Phương Vân một quyền kia phía dưới, lại nhận không nhẹ thương thế, trong khoảng thời gian ngắn, đối phương Vân không tạo thành uy hiếp, lúc này đối mặt vị này thân thể mặc áo bào trắng, phong độ nhẹ nhàng nam tử trẻ tuổi, tự nhiên là lại không gì phải kiêng kỵ.

Tên mặt trắng nhỏ này, da thịt so nữ nhân còn tinh tế tỉ mỉ, lớn lên cũng mười phần xinh đẹp, tuy nhiên Phuong Vân lớn lên cũng coi là anh tuấn, nhưng hiển nhiên ở phượng điện này, tên mặt trắng nhỏ này, danh tiếng lấn át chính mình, mà lại tên mặt trắng nhỏ này vẫn là cái hoàng tử.

Phuong Vân không quen nhìn loại này mặt trắng nhỏ, đương nhiên muốn giáo huấn một chút, đây cũng là đánh qua hoàng tử, cơ hội như thế này, cũng không phải cái gì đều có.

Phuong Vân một tát này, nhất thời đem nam tử trẻ tuổi đập mộng, hấn từ nhỏ đến lớn, chưa từng từng chịu đựng đả ngộ như vậy, dù hấn tu dưỡng cho dù tốt,

Cũng mười phần phần nộ, trợn lên giận dữ nhìn lấy Phuong Vân, tay nắm thành quyền, chính là hướng về Phuong Vân đánh tới.

"Ai u, mẹ con chim, còn dám hoàn thù!"

Phuong Vân nói, duỗi ra một cái tay, đem công tới nắm đấm một mực nắm chặt, theo một quyền này lực lượng đến xem, hấn là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng thực lực.

Phuong Vân hiện tại tuy nhiên vẫn là Khí Huyết cảnh tam trọng, cũng không có thói luyện nhục thể, đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, nhưng Phuong Vân khí lực, lại là muốn so nam tử trẻ tuổi mạnh quá nhiều, cái này còn may mà có Huyết Sát Đại Đế cái kia keo kiệt.

Nam tử trẻ tuổi ánh mắt sững sờ, Phuong Vân tuổi tác nhìn qua so với hấn nhỏ hơn, nhưng là lực lượng lại làm cho hấn khó có thể chống lại, điều này có thể không cho tâm hấn kinh hãi, phải biết thân là hoàng tử, hấn có lão sư cực tốt cùng tuyệt hảo tu luyện hoàn cảnh, là người bình thường không thể so sánh nổi.

Thì đang kinh dị thời điểm, Phuong Vân lại một bàn tay quát vào hấn trên ót.

"A!"

Nam tử trẻ tuổi bị đau, khoe miệng co giật, phát ra một tiếng kêu đau, lập tức thẳng tắp sống lưng, thần sắc vẫn như cũ cao ngạo nói: "Bản hoàng tử "

"Còn cmm bản hoàng tử!"

Phuong Vân nói, lại một cái tát quát vào trước mặt trên ót, đừng nói, hoàng tử trán, đập lên cũng là không giống nhau, rất thoải mái, Phuong Vân tựa hồ cũng có chút đập nghiện.

Nam tử trẻ tuổi che lấy bị trán, khoe miệng co giật, cao ngạo thần sắc bị một loại thống khổ thay thế, mở miệng nói: "Ta là "

Ba!

Lại một cái tát, đập vào nam tử trẻ tuổi cái ót, lần này, Phuong Vân đơn thuần là đập quen thuộc.

Quản mẹ hấn, dù sao Phuong Vân một tát này đập cũng rất thoải mái.

Nam tử trẻ tuổi quả thực đều muốn bị tức điên, đều nói như vậy, còn bị tát một cái

"Lão tử là Sở Quốc tam hoàng tử Sở Thần!" Nam tử trẻ tuổi giận dữ hét.

"Còn dám như thế nói chuyện với lão tử!"

Phuong Vân nói, vừa mới nâng tay lên, đối với Sở Thần trán quát xuống, mới phản ứng được Sở Thần nói chuyện, nhưng quát xuống bàn tay, lại là không dừng được.

Ba!

Lại là một đạo thanh thúy thanh vang, Phuong Vân bàn tay, chuẩn xác không sai ở giữa Sở Thần trán, nhưng mà Phuong Vân thần sắc, lại là ngậy đại ra!

"Ngươi là Sở Quốc tam hoàng tử!"

Phuong Vân trừng lớn hai mắt, nhìn về phía Sở Thần, sắc mặt so cà tím còn khó nhìn hơn!

Tiên Dậu Các, ngay tại Sở Quốc, mà chính mình như thế rút năm lần hoàng tử nước Sở trán! Huyết Sát Đại Đế, lão tử giết chết cmm a!

Không hề nghi ngờ, nhất định là Huyết Sát Đại Đế có ý để cho mình xuất hiện ở đây, nhưng mẹ hấn lại không nhắc nhở trước một tiếng!

"A ha, thì ra là tam hoàng tử điện hạ, tại hạ Phuong Vân, hạnh ngộ hạnh ngộ. Ta đã sớm nghe nói qua Sở Quốc tam hoàng tử phong độ nhẹ nhàng, đáng về đường đường, hôm nay gặp mặt, quả nhiên danh bất hư truyền. Càng nghe nói Sở Thần điện hạ rất mực khiêm tốn, đại khí đại lượng, chính là ngàn năm không thấy nhân nghĩa chi quân, tại hạ càng là bội phục đầu rạp xuống đất, kính ngưỡng giống như nước sông cuộn cuộn kéo dài không dứt."

Phuong Vân liền vội vàng khom người ôm quyền, mông ngựa một mạch đạp đi lên.

"Vừa rồi một chút xú mạo phạm, xem ra lấy điện hạ khoan dung độ lượng lòng dạ, là tuyệt đối sẽ không để ý!"

Phuong Vân cười nói, mặc dù nói xuất thủ không đánh người mặt tươi cười, nhưng là Phuong Vân vừa mới rút Sở Thần 5 bàn tay, tâm lý há có thể nắm chắc.

Sở Thần lạnh hừ một tiếng, vỗ vỗ vạt áo, thần sắc lại khôi phục loại kia Quân Vương cao ngạo.

Đúng lúc này, hai ba mươi vị người áo đen, từ nơi không xa trong rừng cây xuất hiện, nhìn thấy lạ lẫm Phuong Vân, lúc này lệ quát một tiếng, nhao nhao rút ra binh khí trong tay, đem Phuong Vân vây quanh, vị kia Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu người áo đen, cũng khôi phục một số thị lực.

Phuong Vân ánh mắt nhất thời làm run lên, bóng người lại tới gần Sở Thần một điểm, lấy chính mình trước mắt thực lực, hoàn toàn không cách nào cùng những người áo đen này chống lại, muốn phá vây cũng rất khó, thời khắc tất yếu, còn muốn đem Sở Thần cướp làm con tin, mới có cơ hội bỏ trốn.

"Tiểu tử, ngươi là ai? Chẳng lẽ Định Thiên Các người? Dám xuất hiện ở đây, muốn chết phải không!"

Một vị đáng người khôi ngô, chòm râu dày đặc nam tử nói, tiếng quát như sấm, chậm rãi rút ra trường đao trong tay, phát ra làm người sợ hãi bang tiếng vang.

Vị nam tử này xem xét chính là một vị cao thủ, từ trên người hắn, Phuong Vân cảm nhận được một loại mãnh liệt áp bách cùng nguy hiểm.

"Võ Cuồng, tuyệt đối đừng lỗ mãng, không được thương tổn điện hạ!" Vị kia Khí Huyết cảnh lục trọng người áo đen nói.

Phuong Vân trong lòng làm trầm xuống, hắn chính là nhất đao trăm giết Khí Huyết cảnh tầng thứ tám cường giả Võ Cuồng, khó trách cho mình cường liệt như vậy cảm giác áp bách.

Phuong Vân xoay mặt nhìn về phía Sở Thần, bắp thịt căng cứng, tùy thời chuẩn bị xuất thủ đem bắt giữ, lại cười đùa tí từng nói: "Tam hoàng tử điện hạ, thù lớn bao nhiêu a, hoàn toàn không cần thiết dạng này huy động nhân lực, ngài nói có đúng hay không a?"

"Ngươi không phải nói hai anh em ta có thể thật tốt nói chuyện sao? Nói đi, nói thật tốt, bản điện có lẽ sẽ còn lưu ngươi một đầu toàn thân." Sở Thần nhẹ nhàng một tiếng nói.

"Sở Thần điện hạ, ta là tới đưa cho ngài một phần cơ duyên!"

Phuong Vân cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đại mỹ nữ :

Đây là Huyết Sát Đại Đế nói với Phuong Vân, để Phuong Vân một trận ác hàn, mà bây giờ Phuong Vân lại đưa cho Sở Thần.

Sở Thần không hiểu câu nói này một tầng khác thâm ý, lạnh hừ một tiếng nói: "Nói nghe một chút."

"Ta có thể trợ điện hạ leo lên để vương chi vị!" Phuong Vân ngữ xuất kinh nhân nói.

Câu nói này, là Phuong Vân dưới tình thế cấp bách nghĩ ra được, mặc dù là lung tung nói, nhưng lại cũng không phải là không có căn cứ.

Từ xưa để vương con cái, không ai là không muốn để vương chi vị, để vương ghế mà tranh đấu, thậm chí không tiếc đánh bạc mạng của mình, Sở Thần nếu là để vương con cháu, sao có thể thoát được.

Sở Thần cười khẩy, đây quả thực là quá buồn cười, đối lại bất luận kẻ nào cũng sẽ không tin tưởng.

"Ngươi muốn thế nào giúp ta leo lên để vị? Chỉ bằng chính ngươi sao?" Sở Thần khẽ cười nói.

Phuong Vân cười nhạt một tiếng, có phần có tự tin nói: "Chỉ bằng ta, một năm về sau, thực lực của ta, đủ để ảnh hưởng Sở Quốc bố cục, trong vòng hai

năm, ta liền có thể giúp ngươi leo lên để vị!"

Phương Vân vừa nói, trong mắt lại là lóe ra hàn mang, một khi có người dám can đảm hành động thiếu suy nghĩ, chính mình sẽ lập tức bắt giữ Sở Thần.

Lời vừa nói ra, tất cả người áo đen đều là phát ra cười lạnh một tiếng, trong vòng hai năm, trợ Sở Thần leo lên để vị, còn có so cái này càng buồn cười hơn sự việc sao? Tiểu tử này chẳng lẽ điên.

"Nếu như ngươi có thể sống mà đi ra Yêu Thú sơn mạch, đi vào Sở Quốc, bản điện có lẽ sẽ cân nhắc ngươi nói chuyện!"

Sở Thần nói, lập tức cũng không quay đầu lại rồi đi mảnh sơn cốc này, chúng người áo đen vội vàng đuổi theo.

"Thế mà không tin lão tử."

Phương Vân khó chịu nói, lấy Yêu Thú sơn mạch hung hiểm, ven ven một vị Khí Huyết cảnh tam trọng người, xác thực rất khó sinh tồn được, nhưng đầu này, đối phương Vân lời nói, lại cũng không áp dụng.

Toàn bộ Yêu Thú sơn mạch địa đồ, đều bị Huyết Sát Đại Đế quán thấu đến Phương Vân trong óc, có dạng này địa đồ, đi ra Yêu Thú sơn mạch, đến Sở Chi Quốc, cũng không phải là việc khó gì.

Lập tức, Phương Vân cũng rời đi tòa sơn cốc này, nơi này khoảng cách Phương Vân rơi xuống cái kia thâm uyên cũng không xa, Phương Vân nhất định phải đi xem một cái, không biết Thanh Linh tình huống bây giờ đến cùng thể nào.

Tầm nửa ngày sau, Phương Vân đi vào thâm uyên chỗ tại bên trong hang núi kia, nhưng mà, Niếp Nguyệt thợ săn tiểu đội, cũng sớm đã rời đi, không biết tung tích, trong sơn động, chỉ để lại máu thịt be bét thi thể.

Phương Vân thuận trên mặt đất phía trên hỗn loạn dấu vết, tại sau một canh giờ, rốt cuộc tìm được Niếp Nguyệt săn thú tiểu đội.

Lúc này săn thú tiểu đội, có thể nói là chật vật tới cực điểm, sống sót, không đủ trăm người, đều là ừ ừ, mặt ủ mày chau.

Phương Vân sai bước đi đến cái này săn thú tiểu đội bên trong, mọi người nhìn về phía Phương Vân trong mắt, đều là dâng lên một vòng vẻ kinh dị.

Bọn họ đối phương Vân cũng không xa lạ gì, bọn họ tận mắt nhìn thấy Phương Vân rơi vào thâm uyên, bây giờ lại còn sống đi ra, cái này thật sự là quá quý dị.

Đối với những người này ánh mắt, Phương Vân làm như không thấy, hướng về chung quanh vòng nhìn một vòng, cũng không nhìn thấy Thanh Linh, trong lòng nhất thời có một loại dự cảm không tốt, thần sắc phát lạnh, đi thẳng tới Niếp Nguyệt trước người.

"Thối kỹ nữ; tử, Thanh Linh đâu!" Phương Vân lạnh giọng nói.

Niếp Nguyệt sắc mặt khó coi tới cực điểm, Phương Vân bảo nàng thối kỹ nữ; tử, càng làm cho nàng nổi giận, lúc này đứng lên, cả giận nói: "Tiểu tử, lão nương không biết ngươi là thể nào đi ra, nhưng là, lão nương lại có thể cho ngươi lại chết một lần!"

Ba!

Phương Vân một ba chưởng đập vào Niếp Nguyệt trên mặt, lực lượng cường đại, đánh Niếp Nguyệt lao đảo một cái, suýt nữa ngã nhào trên đất, trên mặt lưu lại mười phần rõ ràng chưởng ấn!

"Ngươi lại dám đánh ta!"

Niếp Nguyệt không thể tin nói, càng thêm Phương Vân một tát này lực lượng cùng tốc độ cảm thấy chấn kinh.

Chợt, Niếp Nguyệt trên mặt, chính là dâng lên một vòng vẻ oán độc, cúi xuống bên hông trường tiên, hướng về Phương Vân rút tới.

Phương Vân thần sắc không thay đổi, tay mắt lạnh lẽo, tóm chặt lấy đầu roi, đột nhiên kéo một cái, đem Niếp Nguyệt thân thể kéo qua, lại một cái tát quất vào Niếp Nguyệt trên mặt,

Phát ra thanh thúy thanh vang.

Đối với dạng này nữ nhân rắn rết, Phương Vân không có bất kỳ cái gì thương hương tiếc ngọc, xuất thủ không lưu tình chút nào.

Một tát này lực lượng, trực tiếp để Niếp Nguyệt hung hăng ném trên mặt đất.

"Người tới, giết tiểu tử này cho ta!"

Niếp Nguyệt âm trầm nói, nhưng mà, lại không ai dám ra tay với Phương Vân.

Liền Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu Niếp Nguyệt, đều không có sức hoàn thủ, huống chi là bọn họ.

"Vị kia Khí Huyết cảnh đệ thất trọng người đầu, sẽ không phải là bị người cái này đàn bà ép khô, tình chỉ mà chết đi!"

Phương Vân nói, liếc nhìn chung quanh mọi người, cũng không có phát hiện vị kia Khí Huyết cảnh đệ thất trọng chí cường giả.

"Xem ra là bất hạnh bỏ mình, thật sự là đáng tiếc, có憾 tại, có lẽ còn có thể mau cứu người!"

Phương Vân lạnh lùng nói, rút ra bên người một vị chiến sĩ trường đao, một chân đem đạp bay, đi đến Niếp Nguyệt trước người.

"Lão tử lại hỏi người một lần, Thanh Linh đâu!"

Thanh âm lạnh như băng, mang theo vô tình sát ý, đao nhận dán chặt lấy Niếp Nguyệt cổ, cắt vỡ da thịt, chảy ra một chút vết máu.

Niếp Nguyệt hải nhiên biến sắc, nàng không hoài nghi chút nào, chính mình không quay lại đáp Phương Vân lời nói, lưỡi đao sắc bén liền sẽ tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, cắt vỡ cổ họng mình.

"Cái nha đầu kia bị ta bán cho Sở Quốc Huyết Lang Bang, bọn họ cho ra giá cao!"

Niếp Nguyệt âm thanh run rẩy nói, thợ săn tiểu đội tổn thất nặng nề, bọn họ chuẩn bị trở về Man Hoang, vừa vặn gặp được Huyết Lang Bang, đổi phương nguyện ý ra giá cao mua xuống Thanh Linh, Niếp Nguyệt lúc này sẽ đồng ý!

Huyết Lang Bang cho ra giá tiền, đầy đủ bọn họ mua lấy một số lương thực cùng vũ khí.

Phương Vân hai tròng mắt băng lãnh sát ý, càng lạnh một điểm!

"Tiểu huynh đệ, chúng ta tổn thất nặng nề, bọn họ cho giá tiền, chúng ta vô pháp cự tuyệt a!" Niếp Nguyệt nói.

Phương Vân hừ lạnh nói: "Thật sao? Đã vô pháp cự tuyệt, vậy người thì đi chết đi!"

"Đừng a! Tiểu huynh đệ, người bỏ qua cho ta, ta đem đổi lấy tiền cho hết người, người bỏ qua cho ách "

Hoàng sợ thanh âm theo Niếp Nguyệt trong miệng truyền đến, nhưng mà lời nói vì nói xong, Phương Vân chính là nhất đao trăm phía dưới đầu nàng, tinh hồng máu tươi vậy một chỗ.

Người khác thấy thế, nhìn về phía Phương Vân trong ánh mắt, nhất thời dâng lên kinh hãi sợ chết khiếp, hướng về rồi xa Phương Vân phương hướng thối lui, sợ Phương Vân tiếp xuống hội ra tay với bọn họ.

Phương Vân ném trường đao, vỗ vỗ tay, sai bước, chạy như điên, săn thú tiểu đội mọi người thấy thế, đều là buông lỏng một hơi, như nhặt được đại xá.

Hoang sơn dã lĩnh, bụi cây trong rừng cây, Phương Vân bước chân, trên mặt đất phi nước đại, hai bên cảnh vật hướng về phía sau lùi gấp mà đi.

Phương Vân làm việc phương hướng, chính là Sở Quốc chỗ phương hướng, nếu như tốc độ rất nhanh lời nói, có lẽ còn có thể đuổi kịp Huyết Lang Bang người.

Một ngày mười hai canh giờ bên trong, có mười canh giờ, Phương Vân đều đang phi nước đại bên trong, liền xem như như vậy, ba ngày sau, Phương Vân vẫn không có thể đuổi kịp Huyết Lang Bang người.

Thông hướng Sở Chi Quốc đường, không ngừng một đầu, Phương Vân hẳn là cùng Huyết Lang Bang người, không tại một cái phương hướng.

Đại khái cũng chỉ có đến Sở Chi Quốc về sau, mới có thể tìm được cái này Huyết Lang Bang.

Tại Yêu Thú sơn mạch bên trong hoành hành, mười phần hung hiểm, cái này cũng không chỉ nói là nói, lúc nào cũng có thể gặp được hung thú, Phương Vân cũng không ngoại lệ.

Bất quá, lấy Phương Vân bây giờ thực lực, nếu như không đi chủ động trên chọc những cấp bảy đó trở lên cường đại hung thú, còn có thể cam đoan chính mình an toàn.

Mà đám hung thú này huyết nhục, chính là tốt nhất thực vật, có thể cực lớn tăng cường trong cơ thể mình Khí Huyết.

Theo lý thuyết, Phương Vân Khí Huyết tràn đầy trình độ, vượt xa Khí Huyết cảnh đệ tam trọng, làm Phương Vân một mực không cách nào tiến vào Khí Huyết đệ tam trọng, thôi luyện nhục thể, dạng này tăng cường khí huyết, còn xa xa không có đạt tới Phương Vân cực hạn.

Ba ngày sau, một mảnh hoang nguyên bên trong, Phương Vân đang cùng một đầu Hôi Lang độ sức, đây là một đầu cấp năm hung thú, lớn mạnh như trâu nghé, trong hai mắt tràn ngập tơ máu vô cùng hung lệ.

Một tiếng sói tru về sau, Hôi Lang hướng về Phương Vân đánh tới, Phương Vân tại tránh thoát sắc bén vuốt sói về sau, một quyền đánh vào đầu này Hôi Lang đầu lâu phía trên.

Ầm ầm trong tiếng nổ, Hôi Lang cường tráng thân thể, trực tiếp bị oanh ra mười mét xa, ngã xuống đất không dậy nổi, Phương Vân theo sau, lại là không

có chút nào sức tưởng tượng một quyền, kết thúc đầu này Hồi Lang tánh mạng.

Một quyền này lực lượng, chỉ ít cũng có một ngàn năm trăm cân.

Phuong Vân vẩy vẩy tay, đầu này Hồi Lang xương cốt, thật đúng là cứng rắn cực kì, tại oanh sát hấn đồng thời, cũng làm cho Phuong Vân cảm thấy kịch liệt đau đớn.

"Đầu này Hồi Lang, là chính người giết sao?"

Như chim hoàng oanh giọng nữ, theo Phuong Vân đằng sau thân thể, Phuong Vân trở lại nhìn một cái, chính gặp một vị tuyệt đẹp mỹ nữ, lông mày như tranh vẽ, mặt như hoa đào, yếu điệu thướt tha.

"Ai u, đại mỹ nữ a!"

Phuong Vân khen, nghĩ không ra tại đây hoang sơn dã lĩnh bên trong, còn có thể gặp được dạng này cực phẩm mỹ nữ, thật là khiến người ta ngoài ý muốn.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Vương gia :

"Đại mỹ nữ a, ở đây đời hoang vu địa phương, gặp được người xinh đẹp như vậy nữ tử, tiểu sinh thật sự là có phúc ba đời. Tại hạ Phuong Vân, không biết tiểu thư phương danh a?"

Phuong Vân cười nói, hai mắt lại là chăm chú nhìn nữ tử bộ ngực, đối với đại gia hỏa, cũng không phải Thanh Linh cái kia còn không phát dục lên có thể so sánh, cái này nếu như xoa một thanh, chắc chắn chắc

Đối với Phuong Vân ánh mắt, nữ tử cũng không thêm để ý, khẽ cười một tiếng nói: "Vương Vũ Yên, ta nhìn thấy người tay không tác sát oanh sát đầu này cấp năm hung thủ Hồi Lang, tuổi còn nhỏ, liền có như vậy thân thủ, thật sự là khó được, muốn mời người tham gia ta Vương gia săn thú đội, không biết công tử phải chăng nể mặt đây."

Vương Vũ Yên hướng về Phuong Vân nháy mắt mấy cái, mị nhãn như tơ, xinh đẹp vô cùng.

Phuong Vân cười một tiếng, nguyên lai cái này bitch có ý khác, nhìn trúng chính mình thực lực.

"Tại hạ hướng cô nương nghe ngóng một việc, cô nương nhưng biết Huyết Lang Bang?" Phuong Vân nói.

Nghe được Huyết Lang Bang ba chữ này, Vương Vũ Yên mềm mại khuôn mặt nhất thời biến đổi, vũ mị hai tròng mắt, cũng nhất thời nổi lên một vòng thật sâu vẻ kiêng dè.

"Người là Huyết Lang Bang người!" Vương Vũ Yên cả kinh nói, không khống chế được lui ra phía sau ba bước.

Vương Vũ Yên phản ứng lớn như vậy, vượt quá Phuong Vân đoán trước, để cho nàng kiêng kỵ như vậy, xem ra cái này Huyết Lang Bang cũng không phải là một cái bình thường giang hồ thế lực.

"Cô nương hiểu lầm, ta chỉ là muốn tìm Huyết Lang Bang, có chút việc cá nhân." Phuong Vân nói.

Vương Vũ Yên thần sắc khẩn trương, lúc này mới làm buông lỏng.

"Huyết Lang Bang người, ta Vương gia ngược lại là rất quen thuộc, người nếu là ta Vương gia săn thú đội, chờ trở lại Giang Quận, ta Vương gia có thể sẽ giúp người một tay."

Vương Vũ Yên nói, nói chuyện nước không lọt.

"Đầu kia Hồi Lang thi thể, nếu như người thu thập không, chúng ta có thể giúp người thu thập, người cũng có thể bán cho chúng ta, còn về giá cả a, nhất định là trên thị trường cao nhất."

Vương Vũ Yên nói, chỉ bằng vào Phương Vân một người, không cách nào đem như thế một đầu hình thể to lớn sói già, vận ra Yêu Thú sơn mạch.

Lập tức, Vương Vũ Yên chính là triệu tập đến hơn mười người, lấy máu lấy máu, lột da lột da, không lâu sau đó, liền đem Hôi Lang thi thể xử lý hoàn tất.

"Không cần, đầu này Hôi Lang, tạm thời cho là ta cho các người Vương gia nhập bọn phí." Phương Vân nói.

Sau một lát, Phương Vân cùng Vương Vũ Yên, chính là đi vào Vương gia săn thú đội.

Cái này một cái săn thú đội số lượng, so Niếp Nguyệt mang theo cái kia một cái săn thú tiểu đội, muốn hơn một chút, chiến đấu nhân viên, cũng không dưới 500 người.

"Các người Vương gia săn thú đội đội hình, thật đúng là rất mạnh." Phương Vân nói.

Vương Vũ Yên tự hào nói: "Ta Vương gia là Giang Quận một trong tam đại gia tộc, dạng này một cái săn thú đội, vẫn là cầm được ra."

Đúng lúc này, một vị thân xuyên lồng lấy trường bào nam tử trẻ tuổi, đi vào Vương Vũ Yên bên người, mười phần nịnh nọt nói: "Vũ Yên, người làm sao mới trở về, chúng ta lập tức liền muốn lên đường."

Mà khi nhìn thấy Phương Vân bóng người, rất gần Vương Vũ Yên thời điểm, thân sắc nhất thời phát lạnh.

"Vũ Yên, người nam này là vị nào?" Nam tử trẻ tuổi lạnh giọng nói.

"Vương Hạo, là ta vừa rồi trùng hợp gặp được, ta mời hắn chúng ta săn thú đội." Vương Vũ Yên nói.

Gọi là Vương Hạo nam tử, ánh mắt càng thêm không tốt, hướng đi Phương Vân, đùa giỡn nói: "Vương gia săn thú đội, tiểu tử, không biết người đạt tới Khí Huyết cảnh thứ mấy trọng a? Có hay không tư cách này? Ta Vương gia săn thú tiểu đội, nhưng cho tới bây giờ không thu phé vật."

"Khí Huyết cảnh đệ tam trọng." Phương Vân thần nhiên nói.

"Ha ha ha "

Trào phúng tiếng cuồng tiếu, theo Vương Hạo trong miệng truyền ra, phảng phất gặp được cái gì buồn cười nhất sự việc.

"Khí Huyết cảnh đệ tam trọng? Người là đang nói đùa sao? Chúng ta nơi này, liền xem như nấu cơm đầu bếp, cũng có khí huyết cảnh tam trọng thực lực. Người có tư cách gì đến Vương gia săn thú trong đội." Vương Hạo không khách khí nói.

"Vương Hạo, đây là ta mời tới khách quý, người há có thể vô lễ như thế!"

Vương Vũ Yên khê kêu nói,

Nàng nhưng là tận mắt nhìn thấy, Phương Vân tay không tác sát, oanh sát một đầu cấp năm hung thú, liền xem như Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu cường giả, cũng không gì hơn cái này mà thôi.

Phương Vân đùa giỡn cười nói: "Khí Huyết cảnh đệ tam trọng, oanh sát người cái phé vật này, đã đủ."

Vương Hạo nhất thời nổi giận, một quyền hướng về Phương Vân oanh đến, mang theo mãnh liệt quyền cương.

Một quyền này lực lượng, không xuống tám trăm cân, Vương Hạo thực lực, đang tại Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng.

Phương Vân cười một tiếng, xem ra Vương Hạo thực lực, cũng không muốn hắn miệng lưỡi như vậy lợi hại.

"Dám đối lão tử động thủ!"

Phương Vân khinh miệt nói, tiện tay nhất chưởng, liền đem Vương Hạo vung tới nắm đấm, một mực nắm ở trong tay.

Vương Hạo biến sắc, ra sức gãy dựa, lại không cách nào đem nắm đấm theo Phương Vân trong lòng bàn tay tránh thoát, nhìn về phía Phương Vân trong ánh mắt, nhất thời nổi lên một vòng vẻ kinh ngạc, Khí Huyết đệ tam trọng, tại sao có thể có cường đại như thế lực lượng.

"Lão tử hiện tại liền để người nhìn một chút, cái gì là Khí Huyết cảnh tầng sức mạnh thứ ba."

Phương Vân nói, không có chút nào sức tưởng tượng một quyền, trực tiếp đánh vào Vương Hạo trên sống mũi, hấn xương mũi nhất thời sụp đổ, thì liền hàm trên hàm răng, cũng bị đánh rụng mấy khỏa.

Đội Phương Vân lấy ra nắm đấm, Vương Hạo coi như anh tuấn khuôn mặt nhỏ, đã kinh biến đến mức rối tinh rối mù, há miệng một khúc, rơi ra hai cái răng cửa.

"Người lại dám đánh ta!"

Vương Hạo che lấy chính mình sụp đổ cái mũi nói, thanh âm tuy nhiên mang theo một tia giọng ghen ngào.

"Lão tử chẳng những đánh ngươi, ta còn muốn đá ngươi đây."

Phương Vân nói, một chân không lại không trúng, chính đá vào Vương Hạo trên bụng.

Một cước này lực lượng, đem Vương Hạo đá ra xa hơn mười thước.

"Phương Vân, ngươi thật đúng là dám xuống tay, bất quá, xác thực hả giận. Gia hỏa này, dựa vào gia gia mình, là Vương gia trưởng lão, khắp nơi rêu rao, bản cô nương đã sớm nhìn hấn khó chịu." Vương Vũ Yên kêu lên.

Lúc này, sẵn thú trong đội, truyền đến thô kệch thanh âm

"Tập hợp, tập hợp, lên đường trở về Giang Quận."

Theo sau chính là nhìn thấy, sẵn thú đội hơn năm trăm người, khẩn trương có thứ tự tập hợp, đại đội nhân mã xuất phát, Phương Vân cùng Vương Vũ Yên, đại đội nhân mã bên trong.

Vương gia sẵn thú tiểu đội, nhìn qua thu hoạch tương đối khá, trên xe ngựa, chở đầy Hung Thú thi thể.

Mà tại Phương Vân cách đó không xa, Vương Hạo sắc mặt vô cùng khó coi, oán độc nhìn chằm chằm Phương Vân.

Phương Vân cười lạnh một tiếng, không để ý tới Vương Hạo ánh mắt oán độc, nếu như hấn dám có động tác gì lời nói, Phương Vân sẽ nương hấn hỏi hạn đi vào trên cái thế giới này.

Hơn năm trăm người xuất phát, thanh thế khá lớn, dễ tầm thường hung thú không dám tới gần, Vương gia sẵn thú đội cũng khinh thường tại liệt sát đám hung thú này, bọn họ thu hoạch đã đầy đủ nhiều, chỉ muốn mau sớm về đến Sở Quốc Giang Quận.

Trong vòng một ngày phần lớn thời gian, sẵn thú đội đều đang đuổi đường, có gần ba trăm Đầu Mã thốt, mấy chục cỗ xe ngựa, tốc độ cần phải so sánh Vân chính mình phi nước đại, nhanh lên rất nhiều.

Dọc theo con đường này, Phương Vân luôn luôn cảm giác đói bụng, Phương Vân mỗi ngày đều muốn ăn được rất nhiều hung thú thịt, sức ăn để Vương Vũ Yên đều cảm thấy kinh ngạc, mà Phương Vân bên trong thân thể Khí Huyết, chính lấy cực nhanh tốc độ tăng vọt.

Hung thú thịt, đều là Phương Vân chính mình liệt sát, đều là cấp năm hung thú, giao cho sẵn thú tiểu đội đầu bếp gia công, Phương Vân cũng không muốn thiếu Vương gia, còn về hung thú trên thân khác đồ vật, Phương Vân thì đưa cho Vương Vũ Yên, dạng này Vương Vũ Yên mỗi ngày đều cười không khép miệng, cấp năm hung thú, cũng không phải dễ dàng như vậy thì liệt sát.

Phương Vân bên trong thân thể Khí Huyết, rốt cục tràn đầy đến một cái cực hạn, Phương Vân bắt đầu cảm giác được, các vị trí cơ thể, truyền đến một loại mãnh liệt ngứa cảm giác.

Phương Vân không khỏi mừng rỡ, đây là đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng biểu hiện.

Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, chính là thói luyện nhục thể, loại này mãnh liệt ngứa cảm giác, chính nói rõ Phương Vân nhục thể, đang lấy một loại chậm chạp tốc độ cường hóa.

Tiến vào Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng về sau, Phương Vân rõ ràng cảm giác được, chính mình chỗ có được lực lượng, có to lớn đề bạt.

Mà lại, Phương Vân đi qua nhiều ngày nghiên cứu, chính lý Huyết Sát Đại Đế truyền lại cho Phương Vân to lớn lượng tin tức, Phương Vân rốt cục hiểu rõ Hồng Hoang tu luyện chi pháp, cũng bắt đại ấn môn.

Hồng Hoang, đó là vô tận năm tháng trước đó thời đại, cường giả như mây, có thông thiên triệt địa thủ đoạn, khủng bố đến vô pháp tưởng tượng cấp độ.

Đó là thời đại tu luyện chi pháp, cũng không phải là theo Khí Huyết cảnh bắt đầu, mà chính là mở ra bát đại ấn môn, Dũng Tuyền song môn, Thái Uyên song môn, Thần Phủ môn, Thần Đình môn, Thần Khuyết môn, Thần Đạo Môn.

Phương Vân hiện nay tinh thần lực lượng, đủ để quan sát bên trong bản thân nhục thể hết thấy, bát đại ấn môn vị trí, đều là tại Phương Vân tinh thần lực lượng cảm giác bên trong.

Dũng Tuyền song môn, ở vào bàn chân, là Hồng Hoang tu luyện chi pháp cơ sở, lực lượng cội nguồn.

Phương Vân thăm dò Hồng Hoang tu luyện chi pháp, liền từ suối tuôn bàn chân Dũng Tuyền song môn bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Dũng Tuyền song huyết :

Cái gọi là ẩn môn, trên thực tế cũng là tu hành một loại thủ đoạn, cùng Khí Huyết cảnh, Thoát Phàm cảnh, Thiên Linh Cảnh ba cái tu luyện cảnh giới, tại trên bản chất là một dạng, chỉ là, loại này cổ lão tu luyện phương thức, càng có thể kích phát ra tu luyện giả tiềm lực.

Bát đại ẩn môn, chính là trên cơ thể người cái vị trí, lấy Đại Đạo chi pháp, diễn hóa xuất tám cái tiểu thiên địa, bát phương tịnh thổ, cũng có thể nói là một phương thiên địa.

Cái này bát đại ẩn môn, tại nhục thể không biến mất điều kiện tiên quyết, cơ hồ cũng là bất hủ.

Ẩn môn mở ra, cần hấp thụ thiên địa tinh hoa, lĩnh ngộ thiên địa quy tắc, mà Huyết Sát Đại Đế, lấy khác thủ đoạn, trực tiếp tại Phương Vân bên trong thân thể, mở ra bát đại ẩn môn, diễn hóa thành phương thiên địa.

Tại bàn chân Dũng Tuyền song môn bên trong, Phương Vân tinh thần lực lượng rót vào bên trong, phát hiện cái này một mảnh u ám Hỗn Độn Thế Giới, lực lượng vô hình, theo mảnh hỗn độn này thế giới bên trong trào ra ngoài mà ra, tiến tới tràn vào đến trong thân thể của mình.

Phương Vân tại Khí Huyết cảnh đệ tam trọng thời điểm, liền có thể có được có thể so với Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu cường giả lực lượng, chính là bởi vì cái này trào ra ngoài mà xuất lực lượng.

Phương Vân tinh thần lực lượng, chỉ có thể ở phương thiên địa này phía ngoài nhất dừng lại, không cách nào thăm dò bên trong huyền bí.

Đây càng để Phương Vân hiếu kỳ, tuổi tuấn ẩn trong môn phái, đến cùng có cái dạng gì huyền bí.

Về phần còn lại sáu đại ẩn môn, Phương Vân trước mắt còn không có trải qua đi nghiên cứu, tham thi thâm đạo lý, Phương Vân vẫn là hiểu.

Phương Vân cũng không nóng nảy, Hồng Hoang tu luyện chi pháp, nếu như xong dễ dàng như vậy toàn lĩnh ngộ, cũng sẽ không trân quý như vậy khó được.

Nửa tháng sau, Vương gia săn thú tiểu đội, khoảng cách Sở Chi Quốc địa vực càng ngày càng gần, dần dần đi ra Yêu Thú sơn mạch, có thể rõ ràng nhìn thấy, địa thế nơi này, bắt đầu trở nên bằng phẳng rất nhiều.

Một ngày này, chính là đêm khuya, ánh trăng trong sáng, ngàn dặm không mây.

Đây là khó được đêm trăng tròn, mượn ánh trăng lạnh lùng, có thể mười phần rõ ràng thấy rõ ràng chung quanh hết thảy, bằng phẳng trên cánh đồng hoang, Vương gia săn thú đội, dừng lại.

"Chúng ta cách Sở Quốc địa vực đã không xa, đêm nay đại gia hỏa nghỉ ngơi thật tốt một đêm, sáng mai lên đường, tiến vào Sở Chi Quốc, về đến Giang Quận."

Thô kệch thanh âm, truyền vào mỗi người trong lỗ tai.

Âm thanh này chủ nhân gọi Vương Cương, là một vị Khí Huyết cảnh lực trọng cường giả, Vương gia săn thú đội tối cường giả, cũng là người lãnh đạo.

Săn thú tiểu đội hơn năm trăm người, tại bình bô trên mặt đất dựng lên lều vải, dấy lên đồng lửa, tại đơn giản ăn rồi một ít gì đó về sau, tiến vào trong lều vải nghỉ ngơi.

Phương Vân đang ăn không ít hưng thú nhục chi về sau, cũng tiến vào lều vải, tiến vào Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, bắt đầu thôi luyện nhục thể, Phương Vân sức ăn, không chỉ có không có bất kỳ cái gì giảm bớt, ngược lại càng nhiều.

"Thật đúng là có thể ăn."

Vương Vũ Yên cười nhẹ nhàng nói, lập tức cũng tiến vào trong lều vải, nàng lều vải, khoảng cách Phương Vân cũng không xa.

Vương gia săn thú đội tạm thời trụ sở, lâm vào trong yên lặng, trừ đứng trạm canh gác bên ngoài, tất cả mọi người nghỉ ngơi, chuẩn bị trời sáng tiến vào Sở Quốc địa vực.

Giang Quận là Sở Quốc biên cương một cái quận thành, tiến vào Sở Quốc địa vực về sau, không dùng được một ngày, liền có thể đến.

Lúc nửa đêm, chính đang say ngủ bên trong Phương Vân, đột nhiên nghe thấy bên ngoài lều, truyền đến trạm canh gác cảnh âm thanh.

Phuong Vân bưng tỉnh, đều đến nơi đây, sẽ không có cường đại hung thú, phổ thông hung thú, những đứng đó trạm canh gác người, cũng đủ để giải quyết.

Phuong Vân truyền tốt quần áo, đi ra lều vải, Vương Vũ Yên đã sớm đứng tại bên ngoài lều, thần sắc cảnh giác, nắm trong tay lấy một thanh đoản kiếm.

Săn thú tiểu đội người khác, đều cầm vũ khí, tập hợp lại cùng nhau.

"Tình huống như thế nào?" Phuong Vân hỏi.

"Là địch tập, người Lâm gia, Vương gia chúng ta đối thủ một mất một còn!" Vương Vũ Yên nói, mềm mại trên mặt, đều là nặng nề màu sắc.

"Ha ha ha Vương Cương, không nghĩ tới đi!"

Tiếng cuồng tiếu, nương theo lấy gấp rút tiếng vó ngựa vang, tại đây mảng bằng phẳng trên vùng quê truyền ra.

Wương Vũ Yên nghe vậy, nhìn lấy cười ngựa mà tới một vị hoa bào nam tử, biến sắc, trầm giọng nói: "Là Lâm Viêm!"

"Lâm Viêm, ngươi muốn làm gì?" Vương Cương quát.

"Ha ha ha làm gì? Vương Cương, ngươi câu nói này hỏi, thật đúng là ngây thơ, lão tử mang nhiều người như vậy đến, chẳng lẽ là vì tìm ngươi uống rượu không thành!" Đùa giỡn tiếng cuồng tiếu, theo Lâm Viêm trong miệng truyền đến, chợt chuyện đột nhiên phát lạnh, "Cho lão tử giết đi qua, một cái đầu không cần sáu!"

Vừa dứt lời trong nháy mắt, Lâm Viêm sau lưng người Lâm gia, chính là hướng về Vương gia săn thú tiểu đội đánh tới!

"Ngăn địch!" Vương Cương giận dữ hét.

Lập tức, song phương chính là gặp nhau đến cùng một chỗ, mở ra mãnh liệt kịch chiến.

"Tình huống có chút không ổn, người Lâm gia quá nhiều, cơ hồ là hai chúng ta lần."

Wương Vũ Yên tại một kiếm đâm xuyên một vị địch nhân vì trí hiểm yếu về sau, đối phuong Vân nói, trên thực tế, nàng cũng không hướng mặt ngoài như thế mãnh mai.

"Nếu như các ngươi bỏ được từ bỏ chỗ liên sát hung thú, có lẽ còn có cơ hội." Phuong Vân nói.

Wương Vũ Yên thần sắc sững sờ, đám hung thú này là bọn họ thật vất vả mới thu hoạch, há có thể dễ dàng buông tha.

Đúng lúc này, Vương Hạo dẫn tám vị Vương gia nhân, đem Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên vây ở bên trong.

Wương Hạo âm u nói: "Tiểu tử, chọc giận ta, là không có kết cục tốt. Lâm gia dạ tập, ngược lại để ta có thể có cơ hội xử lý ngươi, ngay tại lúc này, có thể không có người để ý ngươi sinh tử!"

"Vương Hạo! Ngươi dám!" Vương Vũ Yên khê kêu nói, lợi kiếm trong tay trực chỉ Vương Hạo, "đây là ta mời thỉnh khách nhân, mà lại là tại Lâm gia dạ tập thời điểm, ngươi làm như thế, ta sau khi trở về, nhất định sẽ bẩm báo gia chủ!"

"Wương Vũ Yên, coi như ngươi có thể trở lại Vương gia, bằng vào một mình ngươi ngôn từ, cùng người xa lạ này tánh mạng, liền có thể định ta tội sao? Huống hồ, nếu như không có bản thiếu gia lời nói, ngươi có thể hay không còn sống rời đi nơi này, vẫn là cái vấn đề!"

Wương Vũ Yên thần sắc nhất thời biến đổi, nàng nghe được Vương Hạo ý trong lời nói!

"Vương Hạo! Chúng ta tung tích, là ngươi để lộ bí mật cho Lâm gia!" Vương Vũ Yên nói.

Wương Hạo trong mắt, nhất thời dâng lên một vòng vẻ sợ hãi, lại rất nhanh bị che giấu lên.

"Wương Vũ Yên, không có chứng cứ, ngươi không nên nói lung tung!" Vương Hạo ra vẻ trấn định nói, lập tức ánh mắt đột nhiên trở nên âm hung ác lên, "Người tới, giết tiểu tử này, bản thiếu gia tiền thưởng trăm lượng!"

Vừa dứt lời trong nháy mắt, Vương Hạo bên người tám người, chính là hướng về Phuong Vân vây giết mà đến.

Wương Vũ Yên thấy thế, cánh tay ngọc giương lên, chính là ngăn lại hai người, kiếm phong quét ngang, bên trong trên người một người, chính là bị thương, tuy là nữ tử, nhưng Vương Vũ Yên chỗ thể hiện ra thực lực, nói rõ nàng đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng.

"Ha ha ha Phuong Vân, đêm nay, liền xem như Thiên Vương lão tử, cũng liền không cứu được ngươi!"

Wương Hạo cười gằn nói, tám người này đều có lấy Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng thực lực, bên trong hai cái còn đạt tới Khí Huyết cảnh tầng thứ năm, đối phó chỉ có khí huyết cảnh tam trọng Phuong Vân, còn không phải dễ như trở bàn tay.

Hắn nhưng lại không biết, Phuong Vân đã đột phá đến Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, Phuong Vân chỗ có được lực lượng, càng là có thể so với Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu cường giả.

"Câu nói này, chính là ta muốn nói với ngươi!"

Phuong Vân lạnh hừ một tiếng nói, bóng người quỷ dị lệch ra, khó khăn lắm tránh thoát chém tới đao nhận, chột đâm ra một quyền, ở giữa người đến lòng ngực.

Phốc!

Một miệng lớn nhìn thấy mà giạt mình máu tươi phun ra, bị Phuong Vân một quyền đánh trúng người kia thân thể, hung hăng ném trên mặt đất, bỗng nhiên cứng đờ, không có tiếng động.

Một quyền oanh sát một vị Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng người, Vương Hạo cùng thẳng hướng Phuong Vân hấn năm người, bóng người đều là sững sờ.

"Lên! Giết hắn, bản thiếu gia thưởng ba trăm lượng Hoàng Kim!" Vương Hạo dữ tợn quát âm lên.

Năm người kia nghe vậy, thần sắc mãnh liệt, cầm đao hướng về Phuong Vân đánh tới, ba trăm lượng Hoàng Kim đối với bọn hắn mà nói, nhưng là một khoản chưa bao giờ kiếm được quá lớn khoản.

Phuong Vân đùa giỡn cười một tiếng, Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, tầng thứ năm người, coi như lại nhiều đến mười cái, hắn cũng có thể dễ như trở bàn tay giải quyết.

Phuong Vân thân pháp, cùng huy quyền tốc độ, nhanh hơn năm người phản ứng, trong chớp lát, năm người này liền tại giữa tiếng kêu gào thê thảm, bị đánh chết tại Phuong Vân thủ đoạn.

Lập tức, tại cùng Vương Vũ Yên triển đấu hai người, cũng chết tại Phuong Vân dưới nắm tay.

"Cái cuối cùng, đến phiên ngươi!"

Phuong Vân cười nói, hai tròng mắt lại là phun trào lấy băng lãnh sát cơ, hắn cũng không phải cái gì nhân từ nương tay hạng người, đối với muốn giết chết chính mình địch nhân, Phuong Vân không có lưu tình chút nào.

Phuong Vân hướng về Vương Hạo tiếp cận mà đi, Vương Hạo hoảng sợ muốn tuyệt, không ngừng lui lại, Phuong Vân mỗi một bước phóng ra, đều phảng phất giẫm tại hắn trong tâm khảm.

"Phuong Vân, ta là Vương gia đại trưởng lão cháu trai, ngươi dám giết ta, Vương gia sẽ không bỏ qua ngươi!" Vương Hạo sợ hãi nói.

Phuong Vân nói: "Ngươi không phải là nói sao, ở thời điểm này, Vương gia tự thân còn không bảo vệ được, người nào sẽ để ý ngươi chết sống đâu? Lại có ai biết, ngươi là chết trong tay lão tử!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Oanh sát Lâm Viêm :

"A!"

Hoảng sợ tiếng thét chói tai, theo Vương Hạo trong miệng truyền đến, hắn bị sợ mất mật, quay người tức trốn.

Nhưng mà, hắn nhất định là không cách nào đào thoát, vèn vẹn hai cái hô hấp thời gian, Phuong Vân chính là đuổi theo, vịn gãy cổ của hắn.

Phuong Vân như ném rác rưởi, đem Vương Hạo thi thể ném ra.

Lúc này, Vương Vũ Yên khuôn mặt nhỏ trở nên trắng bệch, cứ việc gặp nhiều đồ máu tử vong, có thể hiện nay chết những thứ này, đều là Vương gia nhân, mà lại là tại Lâm gia đánh bắt ngờ thời điểm, đây đối với Vương gia sản thú tiểu đội tới nói, không thể nghi ngờ là một loại suy yếu.

"Vũ Yên tiểu thư, ngươi sẽ không bỏ đá xuống giếng, đem chuyện này nói ra đi. Nếu không, bọn công tử cái này cái mạng nhỏ, có thể coi là là bàn giao

trong tay tiểu thư."

Phuong Vân nhìn về phía Vương Vũ Yên, có thâm ý khác nói.

"Đương nhiên sẽ không, Vương Hạo chết chưa hết tội, Lâm gia có thể biết hành tung chúng ta, nhất định là cái này đáng chết gia hòa mật báo." Vương Vũ Yên vội vàng nói, nàng thậm chí không dám nhìn Phuong Vân hai mắt, cái kia phân băng lãnh để cho nàng không rét mà run.

"Hắc hắc, cái kia liền đa tạ Vũ Yên tiểu thư."

Phuong Vân dán tại Vương Vũ Yên bên tai nói, mượn cơ hội tại Vương Vũ Yên gương mặt bên trên lau một chút dầu, da thịt còn tính là tinh tế tỉ mỉ, xúc cảm cũng không tệ, so với Thanh Linh, cũng không kém nhiều lắm đâu.

Wương Vũ Yên hít sâu một hơi, lập tức nhìn về phía Phuong Vân, trầm giọng nói: "Người có thể hay không trợ ta Vương gia săn thú tiểu đội, vượt qua cửa ải khó khăn này."

"Điều kiện đâu?"

Phuong Vân cười nhạt nói, tự mình ra tay cứu giúp, cũng phải cần điều kiện. Nếu như cái nha đầu này lấy thân báo đáp, cũng không phải là không thể suy nghĩ một chút, chặc chặc chặc

"Giang Quận Huyết Lang Bang, có Vương gia chúng ta tai mắt, bọn họ thiếu ta Vương gia một cái nhân tình, người nếu có thể xuất thủ, ta cam đoan cho người thăm dò được bằng hữu của người tung tích." Vương Vũ Yên nói.

"Thành giao!"

Phuong Vân nói, vừa dứt lời, bóng người chính là nhảy lên một cái, hướng về Lâm gia lần hành động này người lãnh đạo, Lâm Viêm, cấp tốc chạy đi. Còn Vương Vũ Yên cái tiểu nha đầu này nha, thụ chính mình lớn như vậy một điểm ân tình, còn có thể chạy nàng không thành.

Lúc này, Lâm Viêm cùng Vương Cương đang tay không mà chiến, Vương Cương rơi vào hạ phong, hai người đối oanh một quyền, Lâm Viêm bóng người bất động, Vương Cương lại là rút lui hơn mười bước xa.

"Tiểu tử, người tới đây làm gì? Đây không phải người có thể tham dự chiến đấu!"

Wương Cương nhìn về phía Phuong Vân nói, cứ việc trong đoạn thời gian này, hắn tận mắt nhìn đến Phuong Vân liên sát vài đầu cấp năm hung thú, nhưng là, hắn cũng không cho rằng Phuong Vân cuối cùng Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu cường giả chống lại!

Huống chi, Lâm Viêm không biết từ lúc nào, đột phá Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu bình tĩnh, sinh ra nội lực, đạt tới Khí Huyết cảnh đệ thất trọng!

Phuong Vân không nói gì, chỉ là hướng về Lâm Viêm phóng đi, một quyền mang theo lực lượng cường đại, đánh phía Lâm Viêm bề ngoài.

"Muốn chết!"

Lâm Viêm khinh niệt nói, trong mắt sát cơ bắn tung toé, vung ra so sánh Vân lớn gần từng quyền đầu.

Song quyền chạm nhau, phát ra tiếng vang trầm trầm, Phuong Vân rên lên một tiếng, bóng người rút lui mà ra, Lâm Viêm bóng người, cũng bị rung chuyển ba bước.

"Cái này "

Wương Cương kinh ngạc nói không ra lời, thiếu niên này, tuy nhiên thật có thể cùng Lâm Viêm chống lại một hai.

"Người ta liên thủ, trước đem người này giết, người khác không tấn công tự tan!" Phuong Vân nói.

Wương Cương theo trong rung động lấy lại tinh thần, rút ra trên lưng hai thanh trường đao, bên trong một thanh ném cho Phuong Vân.

Phuong Vân tiếp nhận, theo trên lưỡi đao hàn mạng đến xem, đây là một ngăm đao tốt, trước nặng sau nhẹ, cực lợi cho chém giết.

Tuy nhiên Phuong Vân không hiểu đao pháp, nhưng đao này thiết kế, lại là mười phần phù hợp Phuong Vân tâm ý, có thể đem Phuong Vân lực lượng, phát huy đến cực hạn.

Lập tức, Phuong Vân cùng Vương Cương, chính là phân biệt theo phương hướng khác nhau, hướng về Lâm Viêm đánh tới.

Đối mặt hai người công sát, Lâm Viêm sắc mặt không thay đổi, trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm quang quét ngang, thế mà đem Phuong Vân cùng Vương Cương hai người công kích, đều chống đỡ được.

Đao kiếm tương giao,

Bắn ra kịch liệt tia lửa, âm vang giòn vang, chính muốn tê liệt mảnh này cảnh ban đêm.

Mỗi một đao bổ ra, Phuong Vân chỉ cảm thấy một cỗ mạnh mẽ nội lực, từ đao kiếm tương giao vị trí truyền đến, để Phuong Vân chính cánh tay, đều sinh ra một loại kịch liệt chết lặng cảm giác, may mắn Phuong Vân nhục thể, đi qua Huyết Sát Đại Đế cường hóa, nếu không đã sớm không kiên trì nổi.

Vương Cương càng là không chịu nổi, khoe miệng tràn ra đại lượng máu tươi, nhận cực kỳ bị thương nghiêm trọng.

Đây cũng là nội lực diệu dụng, không phải khí huyết tăng thứ sáu tu luyện giả, có thể chống lại.

"Tiểu tử, ta nhanh không được, một kích cuối cùng, thì giao cho ngươi để hoàn thành!"

Vương Cương quát lên, thân thể của hắn đã đạt tới cực hạn, đem hết toàn lực, chém ra mạnh nhất một đao.

Bang trong tiếng nổ, Vương Cương trường đao trong tay ứng thanh mà rơi, ngửa mặt lên trời phun ra một ngụm nhìn thấy mà giật mình huyết vụ, lại không sức đánh một trận!

Một đao kia lực lượng, để Lâm Viêm thân thể run lên, trong miệng tràn ra một vệt máu!

Nháy mắt sau đó, Phuong Vân chém ra một đao, trực tiếp hướng về Lâm Viêm đầu lâu bổ tới.

Lâm Viêm trường kiếm quét ngang, đao kiếm tương giao trong nháy mắt, một ngụm lớn máu tươi, từ trong miệng phun ra, hân bóng người, lại là mượn lực phản chấn rút lui hơn mười bước!

"Giết!"

Phuong Vân quát, bóng người đuổi sát mà lên, lại là toàn lực một đao, bổ về phía Lâm Viêm.

Lâm Viêm đùa giỡn cười một tiếng, kiếm phong quét ngang mà ra, cứng rắn cản đao nhận.

Đao kiếm lại lần nữa quen biết, cường đại lực phản chấn, theo trên trường kiếm truyền đến, Phuong Vân rên lên một tiếng, miệng phun máu tươi, càng là cầm giữ không được trường đao trong tay, tuột tay mà không phải.

"Không biết từ đâu tới xu tiểu tử, thiên tư không tệ, đáng tiếc muốn là Vương gia đáp lên tánh mạng!"

Lâm Viêm đùa giỡn nói, trong mắt lóe lên một vòng ngoan lệ màu sắc, một kiếm chém ra, cùng bổ tới đao nhận chạm vào nhau cùng một chỗ.

Ánh vàng giòn vang âm thanh bên trong, đã thấy Phuong Vân trường đao trong tay tuột tay mà bay, lực lượng cường đại, vượt quá Phuong Vân dự kiến, sắc mặt nhất thời đại biến!

"Đi chết đi!"

Lâm Viêm nghiêm nghị nói, mũi kiếm lấy cực nhanh tốc độ, hướng về Phuong Vân lồng ngực này đến, tốc độ quá nhanh, Phuong Vân thể mà đến không kịp né tránh.

Nhưng mà, mũi kiếm tại đâm trúng Phuong Vân thời điểm, lại là phát ra thanh thúy thanh vang!

Mũi kiếm đâm trúng, chính là cái kia Thần Quy mai rùa, thời khắc mấu chốt cứu Phuong Vân nhất mệnh.

Lâm Viêm thần sắc sững sờ, ngay lúc này, Phuong Vân toàn lực đâm ra một quyền, ở giữa Lâm Viêm Thái Dương huyết.

Đánh trúng chỗ hiểm một quyền, trực tiếp muốn Lâm Viêm tánh mạng.

"Hô!"

Phuong Vân trùng điệp thở một cái, lòng còn sợ hãi, nếu không có có thần rùa mai rùa, ngăn cản được Lâm Viêm trí mạng một kiếm, giờ này khắc này, chết cũng là Phuong Vân.

"Mẹ con chim, còn tốt tiểu gia đem Vương Bát mai rùa nhét vào trong ngực, không phải vậy liền thành vong hồn dưới kiếm!" Phuong Vân nói.

Vương Cương tại ngăn ngại ngay người về sau, sắc mặt chính là phun lên vẻ mừng như điên, nhặt lên trường đao, chặt xuống Lâm Viêm đầu lâu, nâng quá đỉnh đầu, quát lớn: "Lâm Viêm đã chết, Lâm Viêm đầu chó ở đây, Vương gia con cháu, giết đám chó chết này!"

Vương gia chúng người tinh thần đại chấn, người Lâm gia nhìn thấy Lâm Viêm đầu người, không không kinh hãi, lại không chiến ý, tại Vương gia nhân theo giết hạ, tán loạn mà đi.

"Lần này nhờ có tiểu huynh đệ a, ngươi thương thế như thế nào?"

Vương Cương nhìn về phía Phuong Vân, cảm kích nói, nếu không phải Phuong Vân một quyền oanh sát Lâm Viêm, chỉ sợ Vương gia hơn năm trăm người, toàn bộ cũng phải chết ở cái này trong đồng hoang.

"Còn tốt."Phương Vân nói.

Vương Cương từ trong ngực lấy ra hai cái tinh xảo bình thuốc, khắp nơi hai viên linh đan, tản ra mùi thuốc nồng nặc, đưa cho Phương Vân nói: "Đây là ta Vương gia đặc chế nhị phẩm Linh Đan, Thối Thể Đan cùng càn lệ đan, một điểm tâm ý, tiểu huynh đệ vui vẻ nhận."

Vương Cương lộ ra mang theo vẻ nhút nhát biểu lộ, hẳn cảm thấy cảm giác được, cái này tự xưng là chỉ có khí huyết cảnh đệ tứ trọng thiếu niên, chân thực chiến lực, thậm chí càn lệ trên mình.

Phương Vân cũng không khách khí, đem cái này hai cái nhị phẩm Linh Đan nhận lấy, theo sau chính là cùng một chỗ nuốt vào trong miệng.

Linh Đan không giống với tầm thường Linh dược, rất khó luyện chế, mà lại thành công Lục Cực thấp, phân một đến chín phẩm, tại Vạn Hoàng bộ lạc, nhất phẩm Linh Đan đều rất khó gặp được, coi như tại đây Đông Vực quốc gia, nhị phẩm Linh Đan cũng coi là mười phần lựa thừa có đó.

Linh Đan nhập thể trong nháy mắt, tinh thuần dược lực, chính là tại Phương Vân bên trong thân thể tan ra, vết thương trên người tại trong chốc lát, thì không đang chảy máu, bắt đầu chậm rãi khép lại.

Một cổ khác hùng hậu dược lực, thì là tiến vào Phương Vân huyết nhục bên trong, đối phương Vân nhục thể tiến hành thối luyện, Phương Vân cảm thấy cảm giác được, chính mình lực lượng đang chậm rãi tăng trưởng, đây cũng là thối luyện đan công hiệu, không hổ là nhị phẩm Linh Đan.

Chiến đấu kết thúc, sẵn thủ đội kiểm kê số người chết, Vương Vũ Yên đi tới, nói ra: "Cương thúc thúc, chúng ta tung tích, là Vương Hạo gia hỏa này, tiết lộ cho Lâm gia, lại nhân ghi hận trong lòng, muốn mượn cơ hội này, giết Phương Vân, đã bị ta giải quyết tại chỗ."

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Giang Quận thành :

Vương Hạo là Vương gia đại trưởng lão trưởng tôn, cứ như vậy chết ở chỗ này , có thể tưởng tượng đại trưởng lão là như thế nào phần nộ, Vương Vũ Yên hạng gì thông tuệ, đem việc này thông báo Vương Cương, ngồi vững hẳn tội, lại đem việc này ôm trên người mình.

Phương Vân nhìn về phía Vương Vũ Yên, cái nha đầu này sẽ nói như vậy, đem Phương Vân không đếm xỉa đến, ngược lại để Phương Vân hơi kinh ngạc.

"Cái gì? Vương Hạo chết?"

Vương Cương kinh ngạc nói, đồng tử đột nhiên co rút lại, hẳn biết rõ Vương gia đại trưởng lão tính cách âm lệ, có thù tất báo, tuyệt sẽ không buông tha.

Có thể Vương Hạo mật báo sẵn thủ đội tung tích, tội không cho xá, Vương Vũ Yên đem hẳn chém giết, cũng không sai, Vương Cương cũng không thể nói cái gì.

"Thôi, về trước Vương gia đi, việc này để tộc trưởng định đoạt, lớn như vậy tội, liền xem như đại trưởng lão, cũng không thể là Vương hạo giải vây." Vương Cương thán một tiếng nói.

Vương Vũ Yên thông minh lanh lợi, chú trọng lễ tiết, mà Vương Hạo ngang ngược, cuồng vọng tự đại, tại Vương Cương tâm lý, thực là khuynh hướng Vương Vũ Yên.

Lập tức, Phương Vân đi theo Vương gia sẵn thủ đội, hướng về Giang Quận thành phương hướng mau chóng đi đến!

Hai canh giờ về sau, rốt cục đi vào Giang Quận nội thành, không có bất kỳ cái gì chậm trễ.

Thợ săn đội vừa vừa trở về, có quá nhiều chuyện cần phải xử lý, tại Vương Vũ Yên an bài xuống, Phương Vân vào ở một gian phòng trọ.

Một đêm này, Vương gia không phải bình tĩnh như vậy, bọn họ tại chính lý chuyển này thu hoạch đồng thời, đối với Lâm gia đánh lén, vô cùng lòng đầy căm phẫn, hận không thể lập tức đi tìm người Lâm gia quyết chiến.

Sáng sớm hôm sau, Phương Vân vừa mới tỉnh lại, liền nhìn thấy ngoài phòng truyền đến nhẹ nhàng tiếng bước chân, lập tức Vương Vũ Yên đẩy cửa vào, chính vương gia nửa thân trần thân thể.

"Người làm sao không mặc quần áo a?"

Vương Vũ Yên giận trách, hơi đỏ mặt, vội vàng quay đầu lại.

Phương Vân mặt xạm lại, Vương Vũ Yên liếc cửa đều không gõ, nếu không phải là mình nhanh tay lẹ mắt, tìm bộ quần áo che kín thân thể, chắc toàn thân mình, đều bị Vương Vũ Yên nhìn mấy lần.

"Đại tỷ, là người đột nhiên xông tới tốt a." Phương Vân nói.

Nghe được Phương Vân lời nói, Vương Vũ Yên lúc này mới phát giác, chính mình hành vi thật có chút lỗ mãng, có điều sự việc đã dạng này, không bằng đã có da mặt đây, ngược lại nhìn về phía Phương Vân.

"Thế nào, không được a, ta cũng không sợ, người sợ cái gì?" Vương Vũ Yên lý trực khí trắng nói.

Bị Vương Vũ Yên hỏi lại, Phương Vân khoe miệng giơ lên một vòng nghiền ngẫm ý cười, nói: "Nếu không có bốn công tử tay mắt lanh lẹ, hiện tại xuất hiện tại trước mặt người, coi như không chỉ ta nửa người trên!"

Nói, Phương Vân có ý nhìn xem chính mình hạ thể.

"Thế nào, Vũ Yên cô nương chẳng lẽ đối bốn công tử trên thân thể vị trí khác, cũng cảm thấy hứng thú, cô nương nếu là muốn nhìn, bốn công tử cũng không để ý mở ra hùng phong." Phương Vân cười nói.

"Phi, bản cô nương đối người hạ thể mới không hứng thú!" Vương Vũ Yên giận trách.

Phương Vân khoe miệng ý cười càng sâu, có thâm ý khác nói: "Ta cũng không có nói người đối bốn công tử hạ thể cảm thấy hứng thú, hạ thể hai chữ này, nhưng là người nói."

Phương Vân có thể cường điệu hạ thể hai chữ này.

Đối mặt Phương Vân đùa giỡn, Vương Vũ Yên sắc mặt càng thêm đỏ bừng, giống như cái kia chín mọng mặt đào, khiến người ta hận không thể đi cắn một cái.

"Phi, Phương Vân, người lưu manh."

Vương Vũ Yên cả giận nói, quay mặt đi, nhưng trên mặt cũng không có tức giận biểu lộ.

"Hắc hắc, lão tử thì là lưu manh."

Phương Vân lặng lẽ cười nói, ánh mắt nóng rực nhìn lấy Vương Vũ Yên nổi bật bóng lưng, dạng này sáng sớm, chính là nam tử bùng bùng muốn thử thời điểm, Phương Vân kém chút có chút cầm giữ không được.

Nếu như nơi này không phải Vương gia, Phương Vân thật muốn đem cô nàng này làm.

Phát giác được Phương Vân nóng rực ánh mắt, Vương Vũ Yên hơi hơi cúi đầu, lúc này mới nói lên chính sự.

"Gia chủ nghe nói người sự việc về sau, muốn gặp người, người nhanh lên mặc, ta chờ người ở ngoài." Vương Vũ Yên nói xong, chính là hướng về môn đi ra ngoài, đi tới cửa thời điểm, trở lại cười một tiếng, "đáng người cũng không tệ lắm."

"Mẹ con chim,

Lão tử sớm tối muốn đem người làm." Phương Vân thầm nghĩ trong lòng.

Sau đó có người làm bưng nước trong, cầm quần áo mới, đi tới, đơn giản sau khi rửa mặt, Phương Vân mặc quần áo tử tế, đi ra khỏi cửa phòng.

Thu thập sạch sẽ Phương Vân, thay đổi một kiện tốt y phục, nhìn qua ngược lại là có chút tuấn lãng, oai hùng anh phát, để Vương Vũ Yên khuôn mặt nhất thời lâm sàng sờ.

"Thế nào, chưa thấy qua đẹp trai như vậy nam nhân a." Phương Vân nói.

Vương Vũ Yên nghe vậy, rồi mới từ trong thất thần khôi phục lại.

"Ba hoa, đi theo ta." Vương Vũ Yên nói.

Vương gia đại viện, ngược lại là mười phần rộng lớn, sau nửa nén hương, Phương Vân theo Vương Vũ Yên, đi vào một chỗ có chút hùng tráng trước đại điện.

Có thể tu được lên hùng tráng như vậy cung điện, xem ra Vương gia cũng tính là cái có thể lực gia tộc.

Lập tức, Phương Vân cùng Vương Vũ Yên, chính là tiến vào đại điện, lúc này trong đại điện, đã phân tả hữu ngồi hơn mười người, mà tại chủ vị ngồi, là một vị đáng người mười phần khôi ngô trung niên nam tử.

"Gia chủ!" Vương Vũ Yên cung kính nói.

Phương Vân ánh mắt hơi hơi ngưng tụ, trên đường, Vương Vũ Yên đã giới thiệu qua vị này Vương gia gia chủ, Vương Quân, Khí Huyết cảnh tầng thứ tám cường giả, Phương Vân cùng hắn liếc nhau, cảm thấy mãnh liệt cảm giác áp bách.

"Người chính là dùng năm đám oanh sát Lâm Viêm cái kia Phương Vân?"

Wương Quân hỏi, theo vị thiếu niên này trong mắt tinh mang liền có thể thấy được, hắn cũng không phải là người đơn giản.

"Không sai, Phương Vân gặp qua Vương gia gia chủ."

Phương Vân ôm quyền nói, nên hữu lễ tiết, vẫn là muốn có.

Wương Quân hài lòng gật gật đầu, không kiêu không ngạo, không kiêu ngạo không tự ti, vẹn vẹn điểm này, chính là Vương Hạo hàng ngũ Vương gia con cháu có thể so sánh.

Căn cứ Vương Cương nói, Lâm Viêm đã đột phá Khí Huyết cảnh đệ thất trọng, nắm giữ nội lực, Phương Vân có thể đem oanh sát, mặc dù có chút may mắn, nhưng đủ để chứng minh Phương Vân thực lực, càng làm cho Vương Quân ngạc nhiên là Phương Vân tự thân cảnh giới.

"Nghe Vũ Yên cái nha đầu này nói, người chỉ là đạt tới Khí Huyết cảnh đệ tam trọng?"

Wương Quân hỏi, hắn không tin Vương Vũ Yên nói, cái này căn bản là nói mơ giữa ban ngày, có thể Phương Vân oanh sát Lâm Viêm, lại là Vương Cương tận mắt nhìn đến, duy nhất khả năng, cũng là Phương Vân không có nói chính mình chân thực cảnh giới.

Phương Vân cười nói: "Tại vừa mới nhìn thấy Vũ Yên cô nương thời điểm, thật là Khí Huyết cảnh đệ tam trọng, cùng Lâm viêm lúc chiến đấu, đã đạt tới đệ tứ trọng."

Lời vừa nói ra, không chỉ là Vương Quân thần sắc giật mình, đang ngồi mọi người, đều kinh hãi hí hí, Khí Huyết cảnh tứ trọng, oanh sát một vị Khí Huyết cảnh thất trọng, đây quả thực là một kiện không có khả năng chuyện phát sinh.

"Hừ, chỉ là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, như thế nào giết đến Lâm Viêm, ta xem là Vương Cương đã đem Lâm Viêm trọng thương, tiểu tử này chẳng qua là kiếm cái tốt thôi, khi đó, đổi thành bất cứ người nào, đều có thể muốn Lâm Viêm tánh mạng. Người muốn dùng cái này tranh công, làm ta Vương gia là từ thiện đường a!"

Tiếng hừ lạnh theo một vị âm lệ lão giả trong miệng truyền đến, thân hình khô gầy, như là lệ quý.

Phương Vân thần sắc phát lạnh, trong ánh mắt nổi lên một vòng lạnh lùng, lại cũng vội tranh giành nói cái gì, nếu không có muốn tìm tới Huyết Lang Bang, cứu ra Thanh Linh, hắn căn bản sẽ không đến Giang Quận thành, càng vội nhắc đến Vương gia.

Wương Vũ Yên nhất thời tức không nhịn nổi, vì Phương Vân bênh vực kẻ yếu nói: "Vương Khôi đại trưởng lão, việc này là ta tận mắt nhìn thấy, huống chi Vương Cương thúc thúc phải chăng đem Lâm Viêm trọng thương, chính hắn so với ai khác đều rõ ràng!"

Phương Vân khoe miệng giờ lên một tia cười lạnh, nguyên lai hắn cũng là Vương gia đại trưởng lão, Vương Hạo gia gia.

"Ta xác thực không phải cái kia Lâm Viêm đối thủ, không có đem hắn trọng thương thực lực." Vương Cương nói, mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ.

Lần này, Vương Quân cùng Vương gia mọi người tuy nhiên kinh dị, nhưng nhưng lại không thể không tin tưởng, chỉ có Vương gia đại trưởng lão, sắc mặt càng thêm âm lệ, sẵn thủ trong đội, thì có trung tâm với người khác, tận mắt nhìn đến là Phương Vân giết Vương Hạo, như thế đại thù, há có thể không báo.

Wương Khôi vỗ bàn một cái, đột nhiên đứng lên, tay chỉ Phương Vân, nghiêm nghị nói: "Tiểu tử, ta Vương gia có người tận mắt nhìn đến, là người giết tôn nhi ta Vương Hạo, người có mệnh đến ta Vương gia, cũng không có mệnh ra ngoài!"

Phương Vân ánh mắt vô cùng băng lãnh, sát ý lẫn nhiên nói: "Chỉ bằng người lão bất tử này, còn chưa xứng lưu lại tiểu gia tánh mạng!"

"Làm càn!"

Wương Khôi giận dữ, bóng người lóe lên, hướng về Phương Vân cho tới bây giờ, vuốt ung bàn tay, trực tiếp chụp về phía Phương Vân đầu lâu, định lúc này kết quả Phương Vân tánh mạng!

Wương Vũ Yên sắc mặt đại biến, Vương Khôi tốc độ cực nhanh, nằng căn bản không kịp ngăn cản, cái kia Vương Khôi nhưng là một vị Khí Huyết cảnh đệ thất trọng cường giả!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Bại Vương Khôi :

Đối mặt Vương Khôi sắc bén thể công, Phương Vân đùa giỡn cười một tiếng, một chân đá ra, suối tuôn ản trong môn phái, lực lượng cường đại đột nhiên bạo phát, để Phương Vân một cước này lực lượng, hiện lên bao nhiêu lần tăng vọt!

Sau một khắc, đang ngồi mọi người chính là nhìn thấy, song phương đối cân trong nháy mắt, Vương Khôi bóng người, chặt vật rút lui mà ra, đứng đổ cái bàn về sau, hung hăng ném trên mặt đất.

Mọi người nhất thời trợn mắt hốc mồm, thì liền Vương gia gia chủ Vương Quân, cũng chấn kinh nhìn lấy một màn này, không ai từng nghĩ tới, Phương Vân cùng Vương Khôi đối kháng, thể mà lại là như thế này kết quả!

Trọng yếu nhất là, Phương Vân tuổi tác, thể gian này thể mà thật có thiên tài như thể cấp nhân vật!

Ngã trên mặt đất Vương Khôi, hoàn toàn mòng, nằm ở nơi đó, lâm vào trong thất thần.

"Vương gia gia chủ, cũng muốn theo lão gia hòa kia một dạng, lấy oán báo ân sao?" Phương Vân lạnh giọng nói.

"Tiểu huynh đệ hiểu lầm, người giúp Vương gia bận bịu nhiều như vậy, ta há có thể tri ân không báo." Vương Quân cười bồi, lập tức nhìn về phía Vương Khôi, âm trầm nói, "Vương Hạo phản bội gia tộc, chết không có gì đáng tiếc, Vương Khôi cũng phạm phải tội như vậy, tước đoạt hãn đại trưởng lão thân phận, răn đe."

Vương Khôi nghe vậy, một gương mặt mo trở nên so đáy giày còn khó nhìn.

"Phương Vân đối ta Vương gia có ân, ta đại biểu Vương gia, xuất ra ngàn lượng Hoàng Kim, làm tạ lễ." Vương Quân nói.

Phương Vân băng lãnh thần sắc, lúc này mới trầm tĩnh lại, cảm ơn Vương Quân về sau, chính là cáo từ, hần là tại lười nhác ở tại loại trường hợp này.

Đông Vực quốc gia, quả nhiên giàu có, cái này ngàn lượng Hoàng Kim, cũng không phải một con số nhỏ, đặt ở Man Hoang, đầy đủ một cái tiểu bộ lạc một năm lương thực.

Về đến phòng ốc về sau, không lâu sau đó, Vương Vũ Yên liền theo vào nhà, sau lưng người hầu, bưng một mâm Hoàng Kim.

"Phương Vân, tính cả người chém giết những hung thú kia giá trị, còn có gia tộc khen thưởng, hết thảy một ngàn ba trăm lượng Hoàng Kim, đều ở nơi này." Vương Vũ Yên nói.

Phương Vân cầm hai trăm lượng, để lại không hề động, nói với Vương Vũ Yên: "Còn lại tiền giao cho người, giúp ta mua một số Thối Thể Đan loại hình Linh Đan, người trả thù lao, tự mình nhìn lấy cầm đi."

Vương Vũ Yên vui sướng đáp ứng, cái này xem như cái công việc béo bở.

"Mau chóng đi Huyết Lang Bang nghe ngóng, có không có một cái nào gọi Thanh Linh cô nương."

"Không có vấn đề, nếu như không có việc gì khác, ta liền đi trước." Vương Vũ Yên nói.

Phương Vân gật gật đầu, Vương Vũ Yên rất nhanh liền ra khỏi phòng.

Phương Vân chỗ sân nhỏ có chút rộng lớn, trong sân có một cái một người ôm hết thô cọc gỗ, là địa phương có tên Thiết Mộc, mười phần cứng cỏi, là chuyên môn dùng để tu luyện.

Sau đó ba ngày thời gian bên trong, Phương Vân trừ ngủ, ăn cơm bên ngoài, cơ bản đều trong tu luyện vượt qua, cọc gỗ toa thuốc Vân tốt nhất bởi luyện, mỗi một mảng da thịt, mỗi một khối bắp thịt, không biết theo cọc gỗ va chạm bao nhiêu lần.

Cao cường như vậy độ huấn luyện, phối hợp Vương Vũ Yên đưa tới nhị phẩm Linh Đan, Phương Vân nhục thể đang lấy cực kỳ nhanh chóng độ tiến hành cường hóa, hướng về Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng đỉnh phong tiếp cận.

Chỉ là bị Phương Vân phá hư cọc gỗ, cũng không dưới mười cái, dọa sợ đưa cọc gỗ người hầu. Phương Vân lượng cơm ăn, càng là càng ngày càng tăng, nhất định phải ăn hung thú thịt, để Vương gia người hầu càng là giật mình, bọn họ sống mấy chục năm, cũng chưa từng gặp qua kỳ quái như thế người.

Ba ngày sau, Phương Vân lại một lần đem Thiết Mộc cái cọc phá hư, thở một hơi dài nhẹ nhõm, đúng lúc này, Vương Vũ Yên tỉnh lệ bóng người, đi tới.

"Phương Vân, Huyết Lang Bang phải người đến truyền lời, bọn họ cái kia cũng không có gọi Thanh Linh cô nương." Vương Vũ Yên nói.

"Không có khả năng, Thanh Linh cũng là bị Huyết Lang Bang người bắt đi!" Phương Vân nói, thanh âm có chút kích động, Niếp Nguyệt trước khi chết nói chuyện, sẽ không giả, đây cũng là Phương Vân biết duy nhất manh mối.

Wương Vũ Yên khẳng định nói: "Vương Cương thúc thúc tự mình đi Huyết Lang Bang nhìn qua, bọn họ xác thực không có ở Yêu Thú sơn mạch nắm qua một cái gọi Thanh Linh cô nương."

"Ta muốn đích thân đi Huyết Lang Bang!"

Phương Vân nói, cái này con đường duy nhất,

Không thể cứ như vậy đoạn, liền xem như thật, Phương Vân cũng muốn đích thân đi Huyết Lang Bang nhìn xem.

Wương Vũ Yên ngăn cản nói: "Coi như người đi, cũng vẫn là không có, Vương Cương thúc thúc nghiêm túc đi tìm Thanh Linh có lẽ không phải là bị Giang Quận thành Huyết Lang Bang bắt đi!"

"Ý người là, cái này Sở Quốc bên trong, còn có cái thứ hai Huyết Lang Bang?" Phương Vân hỏi.

"Giang Quận thành Huyết Lang Bang, chẳng qua là một cái chi nhánh mà thôi, Huyết Lang Bang tổng đường, tại Sở Quốc Kinh Đô, Thiên Sở thành! Thanh Linh có lẽ bị bắt được Thiên Sở thành!" Vương Vũ Yên nói.

"Thiên Sở thành?"

Phương Vân trầm ngâm nói, như thế vô cùng có khả năng, coi như Thanh Linh không tại Thiên Sở thành, cũng nhất định là tại Huyết Lang Bang một cái khác chi nhánh bên trong, theo Huyết Lang Bang tổng đường tra được, cũng muốn thuận tiện, mau lẹ rất nhiều.

Mà lại, Huyết Sát Đại Đế yêu cầu cái kia Thất Huyết dịch, ngay tại Thiên Sở thành Tiên Dâu Lâu bên trong.

"Cho ta chuẩn bị một con khoái mã, ta muốn lập tức xuất phát, đi Thiên Sở thành!" Phương Vân gấp giọng nói, nói liền muốn trở về phòng, thu dọn đồ đạc.

Wương Vũ Yên cánh tay ngọc, ngăn ở Phương Vân bên hông, nàng không nghĩ tới, Phương Vân hiện tại liền muốn khởi hành.

"Hiện tại liền đi?"

"Hiện tại liền đi!"

Phương Vân vô cùng khẳng định nói ra, đi vào trong nhà, thanh tẩy một chút trên thân vết mồ hôi, đổi một bộ quần áo sạch, trừ cái kia hai trăm lượng vàng, hấn cũng không có khác đồ vật.

Phương Vân đi ra ngoài, phát hiện Vương Vũ Yên thì đứng tại vị trí cũ, không nhúc nhích, cũng không có chuẩn bị cho Phương Vân khoái mã, thần sắc ngốc trệ, lâm vào trong thất thần.

"Vũ Yên?"

Phương Vân kêu lên, Vương Vũ Yên không có nghe thấy, cho đến khi Phương Vân vỗ một cái nàng vai, cái này mới phản ứng được, nhìn lấy Phương Vân, hai tròng mắt nổi lên một vòng tâm tình rất phức tạp.

"Nhanh như vậy liền đi?" Vương Vũ Yên hỏi, nàng cũng không hy vọng Phương Vân rời đi, trong thanh âm mang theo không che giấu được giữ lại chỉ ý.

Phương Vân gật gật đầu, Thanh Linh lúc nào cũng có thể phát sinh nguy hiểm, hấn không nghĩ tới tại Vương gia chậm trễ càng nhiều thời gian.

"Nhưng là "

Wương Vũ Yên muốn nói lại thôi, nàng không muốn để cho Phương Vân rời đi, lại lại không biết nói cái gì đến giữ lại, theo Phương Vân ánh mắt kiên định bên trong đó có thể thấy được, hấn là không thể nào thay đổi chủ ý, lúc này, Vương Vũ Yên đột nhiên bắt đầu hâm mộ lên cái kia gọi Thanh Linh cô nương, làm cho Phương Vân như thế nóng vội.

"Người chờ ta một chút, ta đi chung với người!"

Wương Vũ Yên kiên định nói, theo sau chính là xông ra sân nhỏ, chỉ lưu trọn mắt hốc mồm Phương Vân.

Sau nửa canh giờ, hai con khoái mã, hai đạo nhân ảnh, khinh xa đóng gói đơn giản, vọt ra Giang Quận thành, hướng về Sở Quốc kinh thành, Thiên Sở thành phương hướng mau chóng đi đến.

Phuong Vân cũng không nghĩ tới, cái nha đầu này lại hội là như thế này chấp nhất, có điều có người bồi tiếp dù sao cũng so lẻ loi một mình muốn tốt, mà lại Vương gia bản gia ngay tại Thiên Sở thành, có có nhất định thực lực, có Vương Vũ Yên tương trợ, hành động hội thuận tiện rất nhiều.

Hai người một đường phi nước đại, ra roi thúc ngựa, tại ba ngày sau đó, rốt cục đi vào Sở Quốc đế đô, Thiên Sở thành.

Thiên Sở thành to lớn cùng phồn hoa, xa không phải Giang Quận thành có thể so sánh, cho dù xa ở cửa thành bên ngoài, cũng có thể nghe được nội thành truyền đến huyền ảo tiếng người.

Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên nhìn nhau, theo sau chính là tiến vào Thiên Sở nội thành.

Vương Vũ Yên xe nhẹ đường quen, lộ ra không sai đã không phải lần đầu tiên đến Thiên Sở thành, mang theo Phuong Vân, đi qua mấy con phố nói về sau, đi thẳng tới Vương gia, trên đường đi Phuong Vân cũng chân chính kiến thức đến Thiên Sở thành phồn hoa, không chỉ có ăn mặc, thực vật, bách hóa cái gì cần có đều có, thì liền vũ khí, Linh Đan, Linh dược dạng này trân quý đồ vật, tại hai bên đường cũng khắp nơi có thể thấy được.

Vương gia phủ đệ, là mười phần khí phái, xa không phải Giang Quận thành Vương gia có thể so sánh, thì liền cửa thị vệ thực lực, xem ra ít nhất cũng phải có khí huyết cảnh tam trọng.

Phuong Vân, Vương Vũ Yên thực sự lên bậc thang, lại bị thị vệ cho cản lại.

"Vương gia phủ đệ, không thể bước vào."

Một vị thị vệ nói, ngựa mất thắp mắt thấy Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên hai người, không ai bì nổi thần sắc, như là có thể lên làm Vương gia thị vệ, để hấn mười phần tự hào.

"Ta là Giang Quận thành Vương gia nhân, Vương Vũ Yên!"

Vương Vũ Yên nói, khuôn mặt giận dữ, cuối cùng vẫn nhịn xuống, nơi này dù sao không phải Giang Quận thành Vương gia.

Thị vệ cười lạnh một tiếng, mười phần khinh thường nói: "Người phân gia, nơi nào có từ cửa chính bước vào tư cách, đằng sau có bọn hạ nhân ra vào địa phương, từ nơi đó tiến."

Phuong Vân sắc mặt lạnh xuống, cái này chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng thị vệ, có ý làm khó dễ.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Vương Tiểu Thiên :

Vương Vũ Yên Liễu Nguyệt lông mi cong, hơi nhíu lại, Vương gia phủ đệ cửa sau, là hạ đẳng nhất bọn người hầu ra vào địa phương, mà lại Vương gia phủ đệ chiếm diện tích rất lớn, lúc trước môn đến cửa sau, muốn bỏ qua cho hai con đường, đi đến nửa canh giờ thời gian.

"Ta lần trước đến, cũng là từ cửa chính tiến!"

Vương Vũ Yên trầm giọng nói, cường ép nhịn xuống lửa giận trong lòng không có phát tác.

Phuong Vân hai tròng mắt, nổi lên một vòng băng lãnh hàn ý, hai tay nắm chặt, nếu như cái này thị vệ lại không biết tốt xấu lời nói, chính mình thì thay Vương gia, thật tốt quán giáo quán giáo.

"Lần trước là lần trước, trước kia thị vệ không chịu trách nhiệm, ngày hôm nay có ta thủ tại chỗ này, không có tư cách từ cửa chính tiến vào Vương gia nhân, người nào cũng không thể "

Nhưng mà, thị vệ lời còn chưa nói hết, Phuong Vân bóng người nhảy lên một cái, một quyền vung ra, không lưu tình chút nào đánh vào thị vệ trên mặt!

"A nha!"

Thị vệ kêu đau, thanh âm thê thảm, bụm mặt đứng tại sau lưng trên cây cột, song tay lấy ra, đã thấy sống mũi đã sụp đổ, máu tươi từ lỗ mũi ngăn không được chảy ra.

"Người lại dám đánh lên ta!"

Thị vệ nổi giận nói, đứng dậy đồng thời, liền hướng về Phương Vân đánh tới, làm là Vương gia thị vệ, hẳn cũng có được Khí Huyết cảnh tam trọng thực lực.

Phương Vân một phát bắt được hần ngón tay, dùng lực uốn éo, truyền đến đứt gãy tiếng vang, một chân đá vào trên hông hần, nương theo lấy một tiếng hét thảm, thị vệ mặt theo cây cột tới một cái tiếp xúc thân mật.

Một tên thị vệ khác thấy thế, rút ra trường đao trong tay, nói ra: "Người dám tại Vương cửa nhà động thủ, ta "

Lời nói vì nói xong, phát giác được Phương Vân băng lãnh ánh mắt, thân thể run lên, thanh âm im bật mà dừng.

"Người chờ, ta đi gọi người!"

Vị thị vệ này hô, bối rối mà chạy, coi như trong tay hẳn có đao, lúc này cũng không dám đối phương vân động tay.

"Tiểu tử, người đây là tại muốn chết! Người đánh ta, Vương gia sẽ không bỏ qua người!" Ngã trên mặt đất thị vệ nghiêm nghị nói, nhưng nhìn về phía Phương Vân hai mắt, lại là nổi lên một vòng hoảng sợ.

"Hừ, ta không chỉ có muốn đánh người, còn muốn đánh cho tàn phế người! Ta ngược lại thật ra muốn nhìn, Vương gia nhân có thể hay không báo thù cho người!"

Phương Vân lạnh giọng nói, một chân giẫm tại thị vệ trên đầu gối, cái sau then chốt nhất thời cắt ra, phát ra một tiếng như giết heo tru lên.

Phương Vân mặt không biểu tình, giờ chân lên vừa muốn đạp gãy hẳn một cái chân khác, Vương gia trong cửa lớn, truyền đến một tiếng quát khê.

"Dừng tay! Sao dám tại Vương gia trước phủ đệ làm càn!"

Vừa dứt lời, một vị dáng người có chút khôi ngô trung niên nam tử, mang theo hơn mười tên thị vệ, đi ra Vương gia đại môn.

Phương Vân khoe miệng bóc lên một vòng cười khê, một cước này vẫn là đạp đi xuống!

"A!"

Như giết heo tiếng gào thét vang lên lần nữa, khiến người ta nghe lòng tơ cũng không khỏi dựng thẳng lên.

"Tổng quản đại nhân, hẳn dám ở Vương gia trước phủ đệ làm càn, nhanh giết hẳn!" Ngã trên mặt đất thị vệ ôm chính mình hai chân, oán độc nói.

"Vây!"

Được xưng là tổng quản trung niên nam tử nói ra, hơn mười tên thị vệ nghe vậy, đem Phương Vân cùng Vương Vũ Yên bao vây lại.

"Thị vệ chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng, chủ sự không biết chuyện, Thiên Sở thành Vương gia, thật đúng là để tiểu gia ta mở mắt." Phương Vân nói, cũng không đổi sắc.

"Tổng quản đại nhân, chúng ta là Giang Quận thành Vương gia nhân "

Wang Vũ Yên lời còn chưa dứt, liền bị tổng quản cắt ngang.

"Người phân gia càng phải hiểu Vương gia quy củ, sao dám hồ nháo như thế làm càn, buộc, có lời gì đến trừng trị công đường nói đi!"

Sau đó, liền có hai tên thị vệ xuất ra dây thừng, Phương Vân sầm mặt lại, hai tay bên trong ẩn chứa bạo tạc tính lực lượng, Dừng Tuyền song huyết bên trong lực lượng, hướng về hai chân hội tụ.

Phương Vân đương nhiên không có khả năng thủ chịu trời, bị Vương gia nhân buộc đi, cùng lắm thì nhất chiến.

Đúng lúc này, một đạo lười biếng thanh âm, theo Phương Vân đằng sau thân thể.

"Sáng sớm, cãi nhau, có phiền hay không a, phát sinh chuyện gì."

Phương Vân quay người nhìn lại,

Chính gặp một vị mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, tóc tai bù xù, lưng la lưng lay đi lên bậc thang, trên thân lộng lẫy y phục, biểu dương hẳn không tầm thường thân phận.

Từ trên người hẳn tản mát ra mùi rượu cùng son phấn hương khí, có thể phán đoán ra, gia hỏa này nhất định là theo một cái nào đó Phong Nguyệt mãnh đất vừa vừa trở về, lúc này đã là giữa trưa, hẳn hết lần này tới lần khác nói là sáng sớm, ngủ thành cái dạng này, cũng là nhân tài.

"Thiếu gia!"

Tổng quản cùng thị vệ đều khom mình hành lễ nói, tất cung tất kính.

Phuong Vân có chút kinh dị, nghĩ không ra cái này lười nhác thiếu niên, thế mà lại là Vương gia thiếu gia, mà theo Vương Vũ Yên trong hai con người thân sắc có thể thấy được, hai người rõ ràng là nhận biết.

"Vương Tiểu Thiên!" Vương Vũ Yên ngoài ý muốn nói, nàng không nghĩ tới Vương gia thiếu gia, thế mà sẽ xuất hiện vào lúc này.

"Vũ Yên tỷ tỷ!"

Vị này Vương gia thiếu gia, nhìn thấy có mỹ nữ ở đây, nhất thời hứng thú đầy mình, cũng không tiếp tục phục trước đó lười biếng, ba chân bốn cẳng, nắm chặt Vương Vũ Yên non tay, bàn tay heo ăn mặn vẫn không quên chấm mút hai lần.

"Ái chà chà, Vũ Yên tỷ tỷ, đã lâu không gặp, người lại thay đổi xinh đẹp, ta nhớ muốn chết, đến, để thiếu gia ôm một cái!"

Vương Tiểu Thiên nói, liền muốn nhào về phía Vương Vũ Yên, Vương Vũ Yên dù sao cũng là tu luyện qua, vội vàng tránh đi.

Phuong Vân mặt xạm lại, gia hỏa này, quả thực là vô sỉ, nhất là cho Phuong Vân không chịu nổi là, Vương Tiểu Thiên thanh âm rất giống một cái nữ, nếu như không nhìn tên này nhếch nhác ngoại hình, chỉ nghe thanh âm lời nói, thật đúng là hội coi hấn là thành một cô nương.

Vương Vũ Yên mặt ghét bỏ biểu lộ nói ra: "Dừng lại, Vương Tiểu Thiên, đêm qua những son phấn đó tục phấn còn chưa đủ người gầy vò, muốn chiếm bản cô nương tiện nghi, cắt ngay. Người tranh thủ thời gian cách ta xa một chút, thú chết."

Vương Tiểu Thiên cũng không tức giận, cười đùa tí tưng, ngửi một cái chính mình ống tay áo, mùi vị như là thật có điểm khó ngửi, sắc mặt hơi có chút cứng ngắc.

Lúc này, Vương Tiểu Thiên mới chú ý tới Phuong Vân tồn tại, còn có ngã trên mặt đất, kêu rên không thôi thị vệ, nghi ngờ nói: "Cái này là thế nào?"

"Các người Vương gia thị vệ, thật lớn tư thế, không để cho chúng ta vào cửa." Phuong Vân âm thanh lạnh lùng nói.

"Vị này là?"

Vương Tiểu Thiên nhìn về phía Phuong Vân, từ trên xuống dưới, tả tả hữu hữu, nhìn kỹ mấy lần, giống như phát hiện tân đại lục một dạng.

"Cái này là bằng hữu ta, Phuong Vân." Vương Vũ Yên giới thiệu nói.

Vương Tiểu Thiên ục một tiếng, một bộ ta hiểu rõ biểu lộ, quay người cũng là đi đến tên thị vệ kia trước người, một chân đá ra, ở giữa thị vệ hạ thế.

"A ngao!"

Bén nhọn tiếng kêu thảm thiết, theo thị vệ trong miệng vang lên, thì liền Phuong Vân cũng không nhận được đánh run một cái, gia hỏa này, ra tay so với chính mình ta còn muốn hung ác.

"Chó cầy gần nhà, gà cầy gần chuồng đồ, vật, mù người mắt chó, người tới, bắt hấn cho ta ném ra, loại người này cũng có thể chiêu tiến Vương gia làm thị vệ, các người là thế nào làm việc!" Vương Tiểu Thiên nói.

Bọn thị vệ khúm núm, thì liền tổng quản cũng không dám nhiều lời một câu, lập tức ngã trên mặt đất kêu rên thị vệ, liền bị người giơ lên tứ chi, xa xa ném ở trên đường cái.

"Thừa tổng quản, ngay tại ta trong nội viện, cho bọn hấn an bài hai gian phòng." Vương Tiểu Thiên nói.

"Vâng, thiếu gia?"

Tổng quản nói, cùng một đám thị vệ khom người thối lui.

"Ai u, Vũ Yên tỷ tỷ, người người bạn này lớn lên thật đúng là thẳng anh tuấn!"

Vương Tiểu Thiên có gì ngạc nhiên nói, một cái tay duỗi ra tay hoa, một cái tay khác hướng về Phuong Vân bả vai sờ tới.

Phuong Vân mặt xạm lại, gia hỏa này, không hội trường giống như cái đàn bà, yêu thích cũng theo đàn bà một dạng đi!

Chương 14: Thanh lâu :

"Ngươi nha không cần nhiệt tình như vậy đi!"

Phuong Vân mặt xạm lại, bắt lấy Vương Tiểu Thiên đưa qua đến chi kia bàn tay heo ăn mặn.

"Nha, cái từ này tươi ngon."

Vương Tiểu Thiên cười nói, Phuong Vân nói ra mới lạ từ, hẳn hết sức cảm thấy hứng thú.

"Vương Tiểu Thiên, ngươi đừng lại nơi này đông dài, nhanh đi dọn dẹp một chút, cũng không nhìn một chút ngươi bây giờ bộ dáng."

Vương Vũ Yên mặt ghét bỏ nói, nói liền tự động kéo lên Phuong Vân cánh tay, hướng về Vương gia phủ đệ đi đến, Vương Tiểu Thiên sân, nàng không chỉ đi qua một hai lần, rất dễ dàng thì có thể tìm tới.

Vương Tiểu Thiên nhìn lấy Phuong Vân, Vương Vũ Yên bóng lưng, ghen hờn nhìn trần trối, Vương Vũ Yên chưa từng có theo khác nam nhân từng có cái gì cừ chỉ thân mật, đây chính là lần đầu tiên lần đầu, cái kia gọi Phuong Vân người, chắc không chỉ là bằng hữu bình thường đơn giản như vậy đi.

Từ khi hắn mười ba tuổi bắt đầu, vẫn đối Vương Vũ Yên theo đuổi không bỏ, Vương Vũ Yên nhưng lại chưa bao giờ để ý tới, mà bây giờ Vương Vũ Yên thể mà chủ động kéo một người nam nhân cánh tay, cái này Phuong Vân đến cùng là một cái dạng gì nhân vật.

"Vương Tiểu Thiên, ngươi thất thân làm gì?"

Vương Vũ Yên hô, Vương Tiểu Thiên rồi mới từ trong thất thân lấy lại tinh thần, hướng về Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên đuổi theo.

Làm là Vương gia thiếu gia, Vương Tiểu Thiên nằm viện từ mười phần rộng lớn, cho Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên chuẩn bị gian phòng cũng có chút xa hoa.

Phuong Vân thanh tẩy một chút, đổi kiện quần áo sạch, ra khỏi phòng thời điểm, vừa vận nhìn thấy Vương Tiểu Thiên cũng đi tới, Phuong Vân thần sắc nhất thời làm sững sờ.

Thu thập sạch sẽ Vương Tiểu Thiên, thay đổi trước đó nhếch nhác bộ dáng, tư thái thon dài, một bộ hoa bào, Liễu Nguyệt Mi mắt phượng, hẹp dài mà vũ mĩ, phi phàm tuấn mỹ, da thịt so nữ nhân còn muốn trắng nõn, mặc dù không kịp Vương Vũ Yên tuyệt mỹ, nhưng cũng sinh được so cô gái tầm thường xinh đẹp quá nhiều.

"Vương Tiểu Thiên?"

Phuong Vân không xác định hỏi, nếu không phải gương mặt kia hình còn có chút giống nhau, Phuong Vân thật không thể tin được, đây là Vương gia thiếu gia Vương Tiểu Thiên, nếu không phải cái kia không quá rõ ràng hầu kết, Phuong Vân cơ hồ muốn đem hắn xem như nhà ai nữ tử.

Vương Tiểu Thiên có thâm ý khác nhìn một chút Phuong Vân, cong lại tay, nói khẽ: "Phuong ca ca!"

Phốc!

Một tiếng này Phuong ca ca, kèm chút đề Phuong Vân đi vừa rồi nuốt xuống ngụm nước kia phun ra, lui ra phía sau ba bước, hét lớn một tiếng: "Yêu nghiệt đứng lại, nếu không tiểu gia thu ngươi!"

"Phuong ca ca! Ta đối với ngươi kính ngưỡng, giống như nước sông cuộn cuộn kéo dài không dứt, " Vương Tiểu Thiên hú lên quái dị, nện bước bước loạn choạng, hướng Phuong Vân đi tới, "Ta chỉ hỏi ngươi một sự kiện, ngươi là thế nào giải quyết Vương Vũ Yên?"

"Muốn biết?"

"Muốn muốn!" Vương Tiểu Thiên cong tay nói.

"Muốn biết thì nói chuyện thật tốt, còn có, gọi ta một tiếng đại ca hoặc là lão đại là được, lại nói ba chữ kia, cẩn thận ta đánh nỏ ngươi đầu!" Phuong Vân nói.

Vương Tiểu Thiên lúc này mới có chỗ thu liễm, thành thành thật thật ngốc tại chỗ, thanh âm cũng khôi phục bình thường, nói ra: "Lão đại, hiện tại có thể nói đi."

"Người vị này Vương gia thiếu gia, hôm qua còn ở trong sơn phủ bên trong? Còn cần cùng ta thỉnh giáo vấn đề này?" Phương Vân nói.

"Đều là một số tàn hoa bại liễu, quá mức dung tục, không cần ta ngoắc, các nàng thì ôm ấp yêu thương, thật không có có tính khiêu chiến!"

Vương Tiểu Thiên mặt đỏ phớt nói, lập tức bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lại trở nên hưng phấn lên.

"Trần Đại Thượng Thư nhà cháu gái, năm nay mười ba, chính là tuyệt đẹp, nụ hoa chớm nở, đẹp không gì sánh được, khiến người ta thấy thực trông mà thêm, lão đại, người dạy dạy ta, nếu như có thể cảm xúc, tiểu đệ cảm động đến rơi nước mắt, làm trâu làm ngựa, lấy báo lão ân tình lớn."

Phương Vân cười một tiếng, trong lòng có chủ ý, nói ra: "Người giúp ta làm hai chuyện, ta sẽ nói cho người biết."

"Đừng nói hai kiện, mười cái cũng không thành vấn đề. Lão đại sự tình, chính là ta sự tình." Vương Tiểu Thiên vỗ bộ ngực, lời thề son sắt nói.

"Chuyện thứ nhất, phái một vài người khá một chút, đi Huyết Lang Bang, thay ta hỏi thăm một chút, bọn họ có hay không tại Yêu Thú sơn mạch bên trong,

Mua qua một cái tên là Thanh Linh nữ hài nhi." Phương Vân nói.

Vương Tiểu Thiên đáp ứng, Vương gia cùng Huyết Lang Bang tuy nhiên ngày bình thường tới lui không nhiều, nhưng lấy Vương nhà thế lực, chút mặt mũi này Huyết Lang Bang vẫn là sẽ cho.

"Chuyện thứ hai, mang ta đi Tiên Dậu Các!" Phương Vân nói, đã đi vào Tiên Sở thành, tự nhiên muốn trước nghe ngóng đến Tiên Dậu Các vị trí.

Vương Tiểu Thiên gật gật đầu nói: "Tiên Sở thành không có gọi Tiên Dậu Các địa phương, bất quá, ngược lại là có cái Tiên Dậu Lâu."

"Vậy liền đi Tiên Dậu Lâu." Phương Vân nói.

"Lão đại, người khẳng định muốn đi Tiên Dậu Lâu?"

Vương Tiểu Thiên sắc mặt có chút phức tạp, hẳn nhưng là mới vừa từ Tiên Dậu Lâu bên trong đi ra, chính mình cái này lão đại, vừa tới Tiên Sở thành, liền muốn đi Sở Quốc lớn nhất phong nguyệt mảnh đất, cái cái cái này

"Thất thân làm gì? Đi a!"

Phương Vân nói, dắt lấy Vương Tiểu Thiên, đi ra Vương gia đại môn.

Một khắc đồng hồ về sau, Phương Vân cùng Vương Tiểu Thiên hai người liền đến đến Tiên Dậu Lâu trước cửa.

Tiên Dậu Lâu cửa, đang đứng một vị tú bà cùng mấy vị trang phục xinh đẹp nữ tử, bắt chuyện người người đi ngang qua.

"Công tử, mau vào nha!"

"Đại gia, chúng ta Tiên Dậu Lâu cái dạng gì cô nương đều có, bảo đảm ngài hài lòng."

Phương Vân mặt xạm lại, nhìn về phía Vương Tiểu Thiên, âm trầm nói: "Đây chính là người nói Tiên Dậu Lâu? lại là cái thanh lâu!"

"Không sai a, đây chính là Tiên Dậu Lâu, Tiên Sở nội thành lớn nhất thanh lâu lớn, ta vừa từ nơi này đi ra, nơi này cô nương, một cái so một cái Thủy Linh, sống cũng là Tiên Sở thành tốt nhất." Vương Tiểu Thiên nghiêm túc nói, lập tức bị cười một tiếng, "Lão đại quả nhiên là người trong đồng đạo, vừa vào Tiên Sở thành, thì không kịp chờ đợi muốn tiến

Tiên Dậu Lâu nhìn qua, ta là nơi này khách quý, một lát đi vào, để tú bà cho người chọn mấy cái hoa khô, bao người "

"Cút!"

Phương Vân sắc mặt khó coi nói, hẳn làm sao lại biết, Tiên Dậu Lâu thế mà lại là cái thanh lâu.

Tiên Dậu Các cùng Tiên Dậu Lâu hẳn là không phải một chỗ đi, nếu không lời nói, cũng quá điên a tùy tiện đi!

"Trở về! Im miệng, không cho nói!"

Phương Vân nhìn thấy Vương Tiểu Thiên muốn nói lại thôi bộ dáng, nhất thời quát, hẳn thật là lười nhác theo cái này tình huống thượng não gia hỏa giải thích cái gì.

"Còn có, sau khi trở về, không cho phép theo Vương Vũ Yên nói!" Phương Vân nhắc nhở.

"Hiểu rõ, tuyệt đối không nhắc tới một lời!" Vương Tiểu Thiên đáp ứng nói.

Sau đó hai người đường cũ trở về, đúng lúc này, phía trước đột nhiên truyền đến một trận gấp rút tiếng vó ngựa, nương theo lấy vô cùng phách lối gào

thét.

"Bọn tiện dân đều cho lão tử tránh ra, đắc tội Phạm thiếu gia, để cho các nguoi từng cái hối hận đi!"

Phuong Vân nhủ mảy, hấn đời này lớn nhất gặp không quen, cũng là phách lối như vậy ương ngành người.

Sau một lát, năm thốt tuần mã màu đen, tại trên đường phố phi nước đại mà tới, tốc độ cực nhanh, dạng này tốc độ nếu như đụng vào tiếng người, vận khí không tốt một chút, vô cùng có khả năng bị trực tiếp đâm chết, người qua đường không không kinh hãi, nhao nhao tránh né.

Khoảng cách Phuong Vân cách đó không xa, một đôi mẹ con đến không kịp né tránh, nhìn lấy đối diện đánh tới ngựa cao to, dọa đến sững sờ tại nguyên chỗ, nhưng mà lập tức chủ nhân không có bất kỳ cái gì muốn tránh đi, hoặc là giảm tốc độ ý tứ.

Phuong Vân sắc mặt biến hóa, tay mắt lạnh lẽ, ngay tại thốt ngựa sắp đâm vào mẩu nữ trên thân một khắc này, trạm đến mẩu nữ trước người, song chường đánh ra, cứng rắn cản tại thốt ngựa trên thân.

Nhất thời, tuần mã hí dài, bốn vó khê cong, quỳ trên mặt đất, lập tức chủ nhân cũng suyết nữa theo ngã từ trên ngựa đến, cũng suyết nữa mà Phuong Vân bóng người lỏng lẻo bất động, cũng không lui lại nửa phần!

Chung quanh người qua đường đều phát ra một tiếng kêu sợ hãi, không chỉ có bởi vì Phuong Vân cứu hai mẹ con này, càng bởi vì Phuong Vân gây cái trước không thể đắc tội chủ.

"Đây chính là Hộ Thành Quân Triệu thống lĩnh nhi tử, hấn cái này nhưng thăm!"

"Xong, vị thiếu niên này cùng đối diện mẹ con kia, chắc đều không sống quá ngày hôm nay!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Quy củ từ lão tử đến định :

"Nguoi là đang tìm cái chết sao?"

Cười tại trên lưng ngựa một vị nam tử trẻ tuổi, vô cùng âm lệ nói, trong tay roi ngựa giờ lên, đối với Phuong Vân rút tới.

Phuong Vân sắc mặt, hơi có chút khó coi, bàn tay nhô ra, đem roi ngựa nắm trong tay.

"Muốn chết là nguoi!"

Phuong Vân nói, đột nhiên dùng lực, đem trên lưng ngựa nam tử trẻ tuổi cho kéo xuống đến, tới một cái chụp éch.

"Thiếu gia!"

"Thiếu gia!"

Hấn bốn con lập tức thị vệ kinh ngạc nói, vội vàng xuống ngựa, đem Phuong Vân cho vây quanh.

"Lão đại, hấn nhưng là Hộ Thành con trai của quân thống lĩnh, Trần hưng, chúng ta nhưng là đắc tội không nổi."

Vương Tiểu Thiên thấp giọng nhắc nhở Phuong Vân, Thiên Sở thành Hộ Thành Quân thống lĩnh, nhưng là quan lớn quan vị, Vương gia tuy nhiên ở trên trời Sở thành có chút thế lực, lại cũng đắc tội không nổi, một khi Hộ Thành Quân thống lĩnh mang Quân tự mình, tùy tiện ẩ lên cái tội danh gì, liền có thể để Vương gia từ đó ở trên trời Sở thành biến mất.

"Nguoi về trước đi, đừng đem chính nguoi cuốn vào, ta tự có biện pháp thoát khỏi."

Phuong Vân nói ra, chính mình đang lo làm sao tìm được Sở Quốc Tam hoàng tử Sở Thần, cái này Trần hưng quả thực tựa như là đưa đề cử một dạng, nếu đề cho hấn tứ chi tàn phế, hai mắt mù, hấn là có thể đẩy đủ tại ngày này Sở nội thành dẫn phát một trận oanh động, gây nên Sở Thần chú ý.

Đã chính mình tìm không thấy vị này Tam hoàng tử, vậy liền để hấn tìm đến mình.

"Nhưng là "

Vương Tiểu Thiên do dự nói, cũng không muốn bồi dưỡng đạo đức cá nhân thân thể, đưa Phương Vân tại không để ý.

"Đi mau a! Không đi nữa thì không kịp!" Phương Vân quát, đem Vương Tiểu Thiên rời khỏi ba trượng bên ngoài.

"Hai người các ngươi ai cũng trốn không thoát!"

Một tên thị vệ nói, đưa tay hướng về Vương Tiểu Thiên chớp tới, Phương Vân tay mắt lanh lẹ, một chân đem tên thị vệ đá té xuống đất, Vương Tiểu Thiên có thể đào thoát!

Lúc này, Trần hưng rút ra Tùy Thân Bội Kiếm, là một thanh cũng không thích hợp chiến đấu đoàn kiếm, nhìn qua ngược lại là mười phần lộng lẫy.

"Ba người các ngươi toàn đều phải chết, Vương gia tiểu tử kia cũng trốn không thoát! Để các ngươi cố gắng ném thử Hộ Thành Quân cục hình!" Trần hưng âm lệ nói, tay chỉ Phương Vân.

Phương Vân hai con ngươi, nhất thời lâm phát lạnh, trong hai mắt, nổi lên một vòng sát cơ mãnh liệt!

Đã Trần hưng nhận ra Vương Tiểu Thiên thân phận, như vậy hẳn cùng thị vệ khác, một cái cũng không thể lưu!

Phương Vân cũng không phải cái gì mềm lòng thủ đoạn hạng người, bóng người lóe lên, một cái tay chính là gắt gao bóp lấy một tên thị vệ vì trí hiểm yếu, dùng lực uốn éo, khí tuyệt thần vong, Phương Vân rút ra thị vệ trên thân trường đao, hướng về một tên thị vệ khác đánh tới.

Cứ việc Phương Vân chưa bao giờ luyện qua cái gì đao pháp, nhưng là Phương Vân lực lượng, tuyệt không phải Trần hưng cùng hắn bốn cái thị vệ có thể so sánh, giro tay chém xuống, trong chớp lát, để lại ba tên thị vệ, toàn bộ bị Phương Vân chém giết.

Tình hồng máu tươi chảy một chỗ, tản ra đậm đặc máu tanh mùi vị, người qua đường thấy thế, không khỏi hoảng sợ, kêu to tán đi.

Trần hưng quay người tức trốn, Phương Vân ném ra trường đao, ở giữa Trần hưng bấp dùi, Trần hưng kêu thảm một tiếng, ngã nhào trên đất.

Mới vừa rồi còn mười phần náo nhiệt đường cái, nhất thời trống trải ra, chỉ còn lại có Phương Vân, Trần hưng, còn có cái kia một đôi sừng sờ tại nguyên chỗ mẫu nữ.

Phương Vân xuất ra trong ngực một trăm lạng vàng, đá cho vị mẫu thân kia, nói: "Đi nhanh đi, một lát quan phủ người đến, liền đi không, đời này cũng không tiếp tục muốn tới Thiên Sở thành tới."

"Cám ơn ân nhân! Cám ơn ân nhân!"

Hai mẹ con người quý bái nói, cầm Hoàng Kim, lau khô nước mắt, hướng về thành hướng cửa đi đến.

Phương Vân cười một tiếng, cái này một trăm lạng vàng, có thể tại nông thôn mua lấy một mảnh phi nhiêu đất đai, đầy đủ hai mẹ con người về sau sinh hoạt.

"Hảo hán tha mạng! Hảo hán tha mạng! Hảo hán bỏ qua cho ta đi!"

Trần hưng cầu xin tha thứ, bốn tên thị vệ thì chết ở trước mặt hắn, hoảng sợ phá hán gan.

Phương Vân đi đến Trần hưng trước mặt, ngồi xổm xuống, tại Trần hưng trên quần áo, xóa đi trên lưỡi đao máu tươi, cười lạnh nói: "Tha mạng a? Ha ha, ngươi vừa rồi tại sao không có nghĩ đến,

Vòng qua đối diện mẹ con kia một cái mạng? Tại sao không có nghĩ tới làm cho lão tử một cái mạng!"

"Hảo hán tha mạng, đều là mắt của ta mù, cũng không dám nữa, chỉ cầu hảo hán vòng qua ta lần này, ngày sau tất có số tiền lớn cảm tạ." Trần hưng về mặt đưa đám nói.

"Nghe ngươi mới vừa nói, ngươi thật giống như nhận ra Vương Tiểu Thiên thân phận?"

Phương Vân hỏi, đao nhận dán chặt lấy Trần hưng cổ.

Trần hưng dọa đến đánh run một cái, vội vàng nói: "Hảo hán yên tâm, ta thề, sau khi trở về, ta toàn bộ làm như chuyện này căn vốn chưa từng xảy ra."

"Ngươi phát không phát thề, lão tử không hứng thú. Lão tử cho ngươi hai lựa chọn, muốn sao cắt đầu lưỡi ngươi, trăm ngươi tứ chi, hoặc là muốn chết. Ngươi chọn một đi!" Phương Vân lạnh lùng nói.

"Đừng nha, ta cái nào đều không chọn, hảo hán bỏ qua cho ta lần này đi!"

"Đã chọn không, vậy liền đi chết đi."

Phuong Vân lạnh giọng nói, đao nhận huy động, mở ra Trần hưng vì trí hiểm yếu, cắt đầu lưỡi trăm tứ chi loại chuyện này, thật sự là khiến người ta buồn nôn, dứt khoát cho hắn đến thống khoái.

Đúng lúc này, nhất đại đội quan binh phi nước đại mà tới, bọn họ mặc quần áo bên trên, hoa văn hình chữ, xem xét liền biết là Hình Bộ người.

"Người nào dám ở Thiên Sở thành giết người gây chuyện!" Ngồi trên lưng ngựa một vị uy vũ quan tướng quát.

"Chính là ta "

Phuong Vân bình tĩnh nói, ném trong tay nhuộm máu trường đao, rơi xuống đất thoi điểm, phát ra một tiếng thanh thủy tiếng vang.

"Hộ Thành Quân Triệu thông lĩnh nhi tử, chính là ta Phuong Vân giết!"

Phuong Vân lớn tiếng vừa quát, truyền khắp toàn bộ đường đi, trong phòng người cũng có thể nghe được hết sức rõ ràng.

...

Phuong Vân được đưa tới Hình Bộ về sau, trực tiếp bị giam giữ tiền trọng phạm nhà giam, đó là chuyên môn tạm giam tội phạm giết người địa phương.

Phuong Vân đeo lên còng tay, chân còng tay, nhân nhà đi dạo đi vào phòng giam, giết quan lớn nhi tử, chuyện này nếu như thả tại người khác trên thân, nhất định là tử tội, nhưng Phuong Vân vững tin, hắn muốn tìm người, nhất định sẽ làm cho hắn còn sống ra ngoài.

Trong phòng giam, có bảy cái mặt mày xám xịt tù phạm, nơi này là trọng phạm nhà giam, bảy người này phạm giết người đại tội, mà lại giết còn không chỉ một cái.

Bảy cái tù phạm vây quanh, nhìn từ trên xuống dưới Phuong Vân, bọn họ vẫn là lần đầu nhìn thấy còn trẻ như vậy người bị giam tiền trọng phạm nhà giam.

"Uy, tiểu tử, ngươi phạm tội gì?"

Một cái khô gầy nam tử hỏi, tướng mạo mang theo một tia bi ối.

"Giết người" Phuong Vân nói

"Ha ha ha, nơi này phạm nhân, mỗi một cái đều giết người, mà lại còn không chỉ một cái, tiểu tử, phòng giam bên trong có phòng giam quy củ, thì xem như Hoàng Đế lão nhi, tiền nơi này, cũng muốn tuân thủ nơi này quy củ." Một vị mọc râu quai nón trung niên nam tử nói.

Phuong Vân cười nói: "Nơi này quy củ, không phải liền là nắm tay người nào lớn, người nào thì có thể làm chủ sao?"

"Hừ hừ, tiểu tử, ngươi biết hiểu rất rõ sao? Nếu biết nơi này quy củ, vậy trước tiên đem ngươi bộ quần áo này cởi ra, lão tử nhìn lấy rất không tệ, để lão tử thay đổi!"

Một vị dáng người béo phì nam tử đi lên trước, nói một trương mập tay chính là hướng về Phuong Vân chộp tới.

Phuong Vân bắt hắn lại cánh tay, trong tay uốn éo, đem thân thể của hắn xoay qua chỗ khác, lập tức đem hắn gất gao ép trên mặt đất, hai đầu gối quỳ xuống đất, béo phì nam tử cơ hồ không có bất kỳ cái gì phản kháng lực lượng, thì bị chế phục.

Phuong Vân một chân giẫm lên nên nam tử sau lưng, cười khẩy nói: "Từ giờ trở đi, nơi này quy củ, từ lão tử đến định!"

!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tàn Kiếm :

"Từ giờ trở đi, nơi này quy củ, từ lão tử đến định!"

Phuong Vân lớn lối nói, chần nhiep trong phòng giam sáu người, nhìn thấy Phuong Vân dễ dàng như thế thì chế phục bản tử, bọn họ tự biết đều không phải là thiếu niên này đối thủ.

Chỉ có một vị không có nói qua lời nói nam tử, khoe mắt có một đầu nhìn qua rất đáng sợ mặt sẹo, đẩy hẳn ra người, hơi hơi cúi đầu, thanh âm tang thương nói: "Tiểu tử, xem bộ dáng là tu luyện qua."

Người này tại đi lại, trên thân xiềng xích phát ra một trận giòn vang, Phuong Vân lúc này mới phát hiện, bốn sợi xích sắt một mực khóa lại hẳn tứ chi, xích sắt một chỗ khác thì là phía sau hẳn vách tường.

"Tàn Kiếm đại ca!"

Còn lại sáu người cung kính nói, trong thanh âm mang theo một tia đáng sợ, khoe mắt có mặt sẹo nam tử, tại bọn họ sáu người lần lượt đi tới nơi này kiện phòng giam trước đó, thì ở lại đây, ai cũng không biết hẳn đến có bao lâu thời gian.

Cái này phòng giam nguyên bản có tám người, bên trong một cái bởi vì chọc giận Tàn Kiếm, bị Tàn Kiếm ngón tay cắt đứt cổ, từ đó về sau, tại không người dám mạo phạm Tàn Kiếm nửa phần.

"Tàn Kiếm, có chút ý tứ!"

Phuong Vân cười nói, trong đôi mắt thần sắc lại là hơi có chút ngưng trọng, gọi Tàn Kiếm nam tử, mang cho Phuong Vân một loại mãnh liệt áp bách cùng cảm giác nguy hiểm.

"Đề ta xem một chút, ngươi có không có tư cách định cái quy củ này, công tội, yên tâm, ta sẽ không đem ngươi làm tàn phế." Tàn Kiếm nói.

Còn lại sáu người nghe vậy, nhao nhao lui lại, tránh ra một mảnh đất trống, cười trên nỗi đau của người khác nhìn lấy Phuong Vân, Tàn Kiếm lực lượng, bọn họ đều từng lĩnh giáo qua.

"Đem bị làm tàn lại là ngươi!"

Phuong Vân nói, vừa dứt lời trong nháy mắt, đâm ra một quyền, đánh thẳng Tàn Kiếm bẻ ngoài, tốc độ quá nhanh phát ra tiếng thét.

Tuy là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, nhưng Phuong Vân một quyền này lực lượng, chừng hơn hai ngàn cân, đuôi sát Khí Huyết cảnh đệ thất trọng cường giả.

Tàn Kiếm tang thương khuôn mặt, không có bất kỳ cái gì cải biến, đánh ra nhất chưởng, cùng Phuong Vân quyền đầu va chạm nhau cùng một chỗ.

Quyền chưởng quen biết tiếng vang trầm trầm bên trong, Tàn Kiếm thân thể khẽ run lên, mà Phuong Vân lại bị Chấn lùi lại mấy bước xa.

"Tốt lực lượng cường đại!"

Phuong Vân thầm nghĩ trong lòng, xem ra là đụng tới cọng rom cứng, có thể phán đoán ra Tàn Kiếm thực lực, cần phải tại Khí Huyết cảnh tầng thứ tám!

Đây là Phuong Vân gặp được cường đại nhất đối thủ, Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, đối chiến Khí Huyết cảnh tầng thứ tám, chính một chút bốn cái chênh lệch cảnh giới, coi như Phuong Vân nhục thể cường hãn, lại mở ra Dừng Tuyền song môn, nhưng cũng không xác định có thể hay không cùng Tàn Kiếm chống lại.

Càng làm cho Phuong Vân kinh dị là Tàn Kiếm cặp kia mọc đầy vết chai bàn tay, vết chai vị trí, đều là bàn tay cùng chuôi kiếm tiếp xúc địa phương, chỉ có quanh năm suốt tháng đắm chìm ở kiếm đạo, đôi kiếm có gần như điên cuồng chấp nhất người, mới có thể nắm giữ dạng này vết chai.

"Có điểm lực lượng!"

Tàn Kiếm thanh âm kinh ngạc nói, hẳn phán đoán Phuong Vân thực lực, nhất định đạt tới Khí Huyết cảnh đệ thất trọng, nắm giữ nội lực.

"Cẩn thận!"

Phuong Vân quát, song quyền quét ngang, lại lần nữa hướng về Tàn Kiếm công tới, tốc độ quá nhanh, khác còn lại sáu vị tù phạm nghẹn họng nhìn trân trối.

Tàn Kiếm mặt không đổi sắc, huy quyền chống đỡ, bình tĩnh ứng đối, khẩn thiết quen biết ngọt ngào tiếng nổ lớn, không ngừng vang lên, để sáu vị tù phạm nghe đều có chút hãi hùng khiếp vía.

Sau một lát, Phuong Vân cùng Tàn Kiếm va chạm không dưới trăm cái hiệp, theo mặt ngoài nhìn, Phuong Vân hoàn toàn rơi xuống hạ phong, nhưng trên thực tế, Tàn Kiếm càng đánh càng là kinh hãi, hẳn trên mu bàn tay da thịt, tại như thể mãnh liệt va chạm hạ, chà phá da thịt, chảy ra vết máu, xương tay cũng là truyền đến từng trận đau nhức, mà lại nhìn Phuong Vân quyền đầu, không có bất kỳ cái gì bị thương.

"Nhục thể cư nhiên như thế mạnh mẽ, quả thực là quái thai, chẳng lẽ tiểu tử này thực lực, không ngừng Khí Huyết cảnh đệ thất trọng hay sao? Đã đánh tới loại tình trạng này, thế mà còn không sử dụng nội lực, "

Tàn Kiếm thầm nghĩ trong lòng, đôi phương Vân thực lực cảm thấy càng thêm kinh dị, đây quả thực không phải trẻ tuổi như vậy thiếu niên, có thể có được. Nếu như cho hắn biết, Phương Vân chỉ là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, căn bản không có nội lực, không biết nội tâm hội là bức nào rung động.

Song quyền ở đây va chạm, Phương Vân thân thể run lên, chân phải bên trong, vuốt tuôn ấn môn lực lượng trào ra ngoài, một chân đá ra, trực tiếp đánh úp về phía Tàn Kiếm bụng dưới!

Cường đại lực đạo, chấn động không khí, phát ra một tiếng gào thét, Tàn Kiếm cảm giác được một loại mãnh liệt nguy hiểm, không dám có bất kỳ khinh thường nào, trên nắm tay lúc này tuôn ra một cỗ huyền diệu ba động, đối mặt Phương Vân cường thế như vậy công kích, hắn không thể không vận dụng bên trong thân thể nội lực.

Quyền cước quen biết, phát ra ầm ầm tiếng vang, theo sau chính là nhìn thấy, Phương Vân bóng người lùi gấp không ngừng, đứng tại sau lưng song sắt phía trên, trong cổ họng, truyền đến rên lên một tiếng, hiển nhiên là bị thương không nhẹ thế.

Tàn Kiếm bóng người, vèn vèn rút lui năm bước mà thôi, dù là như thế, Tàn Kiếm hai mắt rung động, tràn ngập một loại vẻ không thể tin, bởi vì vừa rồi trong đụng chạm, hắn cũng không từ trên người Phương Vân, phát giác được bất luận cái gì nội lực ba động!

Mà Tàn Kiếm lại vận dụng nội lực!

"Người làm sao không dùng nội lực!" Tàn Kiếm hỏi.

Phương Vân khoe miệng hơi hơi run rẩy, nhìn xuống trên thân thể truyền đến đau đớn, nghe răng trợn mắt cười nói: "Ta chỉ là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, từ đâu tới nội lực."

Tàn Kiếm kinh ngạc nói, hắn sáu người cũng trợn mắt hốc mồm, chỉ là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, làm sao có thể có cường đại như thế lực lượng!

"Bởi vì lão tử không giống bình thường." Phương Vân đi đến Tàn Kiếm bên người, đặt mông ngồi dưới đất, hững hờ hỏi nói, "Người là thế nào bị giam tiến đến?"

"Đương kim hoàng đế, vốn là Nhị hoàng tử, cuộc chiến đoạt vị bên trong, giết thái tử, leo lên hoàng vị, ta chính là thái tử thiếp thân thị vệ! Ở chỗ này đã ngục hơn hai mươi năm." Tàn Kiếm nói, nói ra bản thân bí mật.

Phương Vân trong lòng hơi rung, khó trách Tàn Kiếm hội có cường hãn như thế thực lực.

"Không biết thực lực người đến cùng "

"Khí Huyết cảnh chín tầng!"

Phương Vân thân thể không khỏi run lên, Khí Huyết cảnh chín tầng, dạng này thực lực liền xem như đặt ở cái này Sở Quốc, cũng là đỉnh phong tồn tại.

"Đương kim hoàng đế nước Sở, thế mà không có giết người, ngược lại là có chút hiếm lạ." Phương Vân nói.

"Ha ha, đại khái là sợ về sau có phiền toái gì, lại dùng lấy ta đi."

Tàn Kiếm đắng chát cười nói, hai mươi năm lao ngục tai ương, nhưng là cũng không so tử vong dễ chịu.

"Người vì cái gì bị giam tiến đến." Tàn Kiếm hỏi.

"Giết người."

"Có thể tới nơi này tội phạm, mỗi một cái đều là giết qua người, người giết là ai?"

"Thiên Sở thành Hộ Thành Quân thống lĩnh nhĩ tử." Phương Vân thản nhiên nói.

"Trần Viễn Sơn, ngày xưa bại tướng dưới tay, bây giờ cũng thành Hộ Thành quân thống lĩnh." Tàn Kiếm lạnh hừ một tiếng, hiển nhiên hắn là nhận biết Hộ Thành quân thống lĩnh, mà lại quan hệ không thật là tốt.

Dáng người khô gầy tên hèn mọn mở miệng nói: "Người cũng quá không cẩn thận, Trần Viễn Sơn ở trên trời Sở thành là nổi danh bao che khuyết điểm, người giết con của hắn, hắn tuyệt đối sẽ không buông tha người, Trần Viễn Sơn quan cư nhị phẩm, nhưng hắn trong triều địa vị, trực tiếp nhất phẩm đại quan, Hình Bộ những người này, nào dám không nể mặt hắn, có lẽ không cần chờ đến thăm vấn ngày ấy, tại trong lao thì chuẩn bị cho người chết."

Chương 17: Tinh Thần Các :

"Ta là cô ý giết cái kia đồ chó con, chính là muốn tại Thiên Sở Thành bên trong nhắc lên khắp nơi oanh động." Phương Vân phong khinh vân đạm nói.

Sáu vị tù phạm đều dùng một loại hoài nghi ánh mắt, nhìn lấy Phương Vân, chỉ có Tần Kiếm hai con người nghiêm nghị, hần phát giác được Phương Vân là có kế hoạch.

Hai canh giờ về sau, Vương Vũ Yên cùng Vương Tiểu Thiên hai người, mua chuộc nhà tù quản, đi tới.

"Phương Vân, người làm sao như thế lỗ mãng, đây chính là Hộ Thành Quân thống lĩnh nhĩ tử, người không muốn sống."

Wương Vũ Yên nói, khóc đến nước mắt như mưa, thương tâm không thôi.

"Lão đại, thật xin lỗi, phụ thân cùng các trưởng lão không nguyên ý đắc tội Trần Viễn Sơn, ta ở gia tộc không có lớn như vậy quyền lực, không thể cứu người đi ra." Vương Tiểu Thiên thanh âm nặng nề.

Phương Vân nhẹ nhàng lau đi Vương Vũ Yên trong con người trong suốt nước mắt, lại nện Vương Tiểu Thiên một quyền, cười nói: "Khóc cái gì khóc, ta nào có dễ dàng chết như vậy, hai người các người yên tâm đi, ta có biện pháp ra ngoài."

Wương Vũ Yên, Vương Tiểu Thiên hai người nghe vậy, thần sắc nhất thời sững sờ, đều đã bị đánh vào tử lao, còn có thể có biện pháp nào.

"Son nhân tự có diệu kế, không ra ba ngày, ta liền có thể giống như không việc gì đi ra phòng giam." Phương Vân đã tính trước cười nói.

Lập tức, Phương Vân tiếp nhận hai người bọn họ mang đến thực vật, thì để bọn hắn đi trước, nơi này cũng không phải cái gì nơi tốt, lại nói hai người dừng lại thời gian dài, không khỏi sẽ khiến một ít người có quyết tâm chú ý.

Wương Vũ Yên nắm rõ thuộc lòng Phương Vân sức ăn cùng khẩu vị, mang đến thực vật rất sung túc, mà lại phần lớn là hung thú thịt, mùi vị rất ngon, Phương Vân kêu gọi Tần Kiếm bảy người cùng đi ăn, sáu vị tù phạm vô cùng cảm kích, bọn họ đã không biết có bao lâu thời gian, không có ăn vào mỹ vị như vậy thực vật.

Sau một ngày, nhà tù quản mở ra cửa nhà lao, chỉ Phương Vân, mặt không chút thay đổi nói: "Người, theo ta đi."

Phương Vân không chút kinh hoảng, bình tĩnh theo nhà tù quản đi ra toà này nhà giam, nửa khắc đồng hồ về sau, lại đi vào một tòa khác nhà giam.

Phương Vân đứng tại một gian phòng giam trước mặt, trong mắt lộ ra một chút kinh hãi, nơi này trang trí, so sánh Vân tại Vương gia chỗ ở, còn muốn xa hoa rất nhiều.

Đây cũng là cũng là Sở Thần an bài, chính mình giết Triệu Hưng dẫn dắt lên oanh động, gây nên Sở Thần chú ý.

Phương Vân tại đây ở giữa trong phòng giam, yên tĩnh ở hai ngày, hai ngày sau đó ban đêm, một vị người khoác áo choàng màu đen nam tử, mang theo hai tên tùy tùng, tiến phòng giam, đi đến Phương Vân trước người, lấy xuống áo choàng, rõ ràng là một trương quen thuộc gương mặt.

"Phương Vân, nghĩ không ra người thật đến!"

"Gặp qua điện hạ." Phương Vân nói.

"Giết Hộ Thành Quân thống lĩnh nhĩ tử, Phương Vân, người thật lớn mật!" Sở Thần cả giận nói.

Phương Vân cười nói: "Ta đây không phải vì sớm đi nhìn thấy điện hạ, vì điện hạ hiệu lực, lúc này mới ra hạ sách này, còn về Triệu Hưng cái kia rác rưởi, hung hăng can quấy, xem mạng người như cỏ rác, hần đáng chết!"

"Người phải biết, ta vì cứu người đi ra, nỗ lực cỡ nào đất đỏ đại giới! Còn để Hộ Thành quân thống lĩnh Trần Viễn Sơn, hoàn toàn đảo hướng hoàng tử khác." Sở Thần mặt không chút thay đổi nói.

Phương Vân trấn định nói: "Ta cho điện hạ mang đến thu hoạch, muốn xa so với điện hạ trả giá đất nhiều!"

"Đi theo ta."

Sở Thần nói, phủ thêm áo choàng màu đen, quay người mà đi.

Một vị hầu hạ cho Phương Vân đưa tới áo choàng màu đen, Phương Vân phủ thêm, che khuất bộ mặt, theo sát lấy Sở Thần, rồi đi nhà giam.

Ra nhà giam về sau, Phương Vân, Sở Thần, còn có cái kia hai tên thị vệ, phía trên một chiếc xe ngựa, xe ngựa ở dưới bóng đêm mau chóng đi đến.

Sau nửa canh giờ, xe ngựa tại một tòa phủ đệ cửa dừng lại.

Phủ đệ vị trí mười phần vắng vẻ, cửa cũng không có bất kỳ cái gì bảng hiệu, Sở Thần xuống xe, tiến vào phủ đệ, trống trải trong nội viện, đã sớm có hơn trăm người chờ, bên trong một người Phương Vân là nhận biết, chính là Võ Cuồng, vị kia Khí Huyết cảnh tầng thứ tám cường giả.

"Tham kiến điện hạ!" Mọi người quỳ bái nói.

Sở Thần gật gật đầu, ra hiệu mọi người đứng dậy, mở miệng nói: "Phương Vân, nơi này chính là Tinh Thần Các,

Từ giờ trở đi, ngươi chính là Tinh Thần Các các chủ, trong vòng một năm, Tinh Thần Các thế lực, muốn đuổi kịp Sở Ngạo Thiên thủ hạ Định Thiên Các, nếu như không thể "

Sở Thần lời còn chưa dứt, có điều ai cũng rõ ràng Sở Thần ý tứ.

Chúng Tinh Thần các người đưa mắt nhìn nhau, Tinh Thần Các các chủ, lại để cho một cái mới ra đòi mao đầu tiểu tử tới làm, bọn họ không hiểu Sở Thần vì sao lại làm ra quyết định như vậy.

Nhưng bọn hắn biết rõ Sở Thần tính cách, không dám ở Sở Thần trước mặt nhiều lời.

"Thời gian một năm quá dài, trong vòng nửa năm, Tinh Thần Các thế lực, sẽ viễn siêu tại Định Thiên Các." Phương Vân tự tin nói, lập tức hướng về phía Sở Thần cười một tiếng, "Điện hạ, không biết Tinh Thần Các hoạt động cần thiết kinh phí "

"Một vạn lượng hoàng kim, trời sáng sẽ có người đưa tới cho ngươi." Sở Thần nói.

"Hắc hắc, đa tạ điện hạ."

Phương Vân cười nói, một vạn lượng hoàng kim, cũng không phải cái số lượng nhỏ.

"Cái này một vạn lượng hoàng kim, là từ trong ba năm, Tinh Thần Các tất cả kinh phí."

Phương Vân hô, trên mặt ý cười nhất thời ngưng kết, ba năm, nói đùa cái gì, một vạn lượng hoàng kim tuy nhiên không phải một con số nhỏ, nhưng Tinh Thần Các muốn phát triển, chỉ là vũ khí này, đan dược tiêu hao, một vạn lượng đều không đủ ba tháng tiêu hao, càng đừng đề cập ba năm.

Phương Vân vốn cho rằng cái này một vạn lượng hoàng kim, vền vẹn chính mình vừa mới nhậm chức, quyết đoán cái cách cần thiết kinh phí, tính toán tại hạ một tháng, thậm chí nửa tháng sau, lại muốn một vạn lượng hoàng kim.

"Điện hạ, một vạn lượng hoàng kim, ba năm, cái này trò đùa có chút mở đại đi."

Phương Vân nói, cũng không đủ tiền tài, phát triển Tinh Thần Các, chỉ là không thực tế tưởng tượng a.

Sở Thần sắc mặt lạnh lùng nói: "Ngươi thấy ta giống là tại đùa giỡn với ngươi sao? Chỉ có một vạn lượng hoàng kim, nếu không cần gì phải ngươi các chủ này? Nếu như làm không được, ta có thể đưa ngươi về đến nhà giam."

Phương Vân khoe miệng co giật, nghiêng răng nghiêng lợi, nhấc lên một vòng khó coi tới cực điểm ý cười, nói: "Một vạn lượng thì một vạn lượng, điện hạ yên tâm!"

Người ở dưới mái hiên, có thể nào không cúi đầu, mẹ con chim, không phải liền là hoàng kim à, lão tử chính mình đi làm.

"Đừng khiến ta thất vọng!"

Sở Thần nói, lập tức quay người, đi ra phủ đệ.

Trong nội viện các vị Tinh Thần Các thành viên, nhất thời buông lỏng, lười biếng không ít, nhìn về phía Phương Vân ánh mắt, cũng tràn ngập vẻ khinh thường, dưới cái nhìn của bọn họ, trẻ tuổi như vậy mao đầu tiểu tử, thật sự là khó có thể đảm nhiệm các chủ chỉ vị.

"Các chủ đại nhân còn có chuyện gì sao? Nếu là không có chuyện gì, chúng ta liền xuống đi nghỉ ngơi."

Võ Cuồng lười nhác nói, nơi nào có nửa phần kính sợ bộ dáng.

Phương Vân khoe miệng giờ lên một tia cười lạnh nói: "Trời sáng giờ Thìn, tất cả Tinh Thần Các thành viên tập hợp."

"Tán, đều đi nghỉ ngơi đi thôi."

Không chờ Phương Vân nói chuyện, Võ Cuồng tự tiện hạ giải tán mệnh lệnh.

Phương Vân ánh mắt ngưng lại, có thể bị Sở Thần chiêu nạp Tinh Thần Các, đều là chút có chút bản lĩnh thật sự người, muốn để bọn hắn chân chính

thần phục, nghe lệnh của chính mình, chắc cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Lập uy :

Ngày thứ hai giờ Thìn, Tinh Thần Các diễn võ trường có chút rộng lớn, tu luyện cần thiết đồ,vật, trưng bày tại diễn võ trường hai bên, cái gì cần có đều có, Sở Thần đáp ứng một vạn lượng hoàng kim tiền giấy, đã phái người vận tới.

Lúc này, Tinh Thần Các mọi người, đều tại diễn võ trường phía trên tập hợp, bộ dáng có chút lười nhác, ánh mắt khinh thường nhìn đứng ở trên đài Tinh Thần Các các chủ Phuong Vân.

Hiển nhiên, đối với vị này tân nhiệm tuổi trẻ các chủ, Tinh Thần Các tất cả mọi người không phục.

"Võ Cuồng Ngô Hạo gặp qua các chủ."

Võ Cuồng cùng một vị khác tướng mạo thô kệch thanh niên nam tử nói ra, thái độ có chút bất kính, tại Phuong Vân đến Tinh Thần Các trước đó, hai người bọn họ nói tính toán.

Phuong Vân cũng không thèm để ý, thản nhiên nói: "Võ Cuồng, đem Tinh Thần Các tình huống căn bản, nói cho bản các chủ nghe một chút đi."

"Tinh Thần Các có ba ngàn tên tinh binh, thực lực tại Khí Huyết cảnh ba đến năm nặng, 100 tên tinh tướng, thực lực tại Khí Huyết cảnh lục đến thất trọng, hai vị thống lĩnh, theo thứ tự là ta theo Ngô Hạo, Khí Huyết cảnh tầng thứ tám!"

Võ Cuồng đáp, đang nói câu nói sau cùng thời điểm, ngữ khí rõ ràng trở nên có chút tự ngạo, khinh thường nhìn Phuong Vân liếc một chút.

Khí Huyết cảnh bát trọng, liền xem như thả tại Thiên Sở Thành bên trong, cũng coi là đứng đầu cường giả, lại phục tùng theo một thiếu niên mệnh lệnh, Võ Cuồng cùng Ngô Hạo hai người đều có chút không cam lòng.

Lập tức, Ngô Hạo hơi hơi quay đầu, cho sau lưng một vị tinh tướng đưa cái ánh mắt.

"Xin hỏi các chủ đại nhân, cuối cùng có thù đoạn gì, có thể chương quản Tinh Thần Các, để cho chúng ta tinh tướng, tinh binh nhóm tin phục?"

Vị này tinh tướng khinh miệt nói, lời vừa nói ra, người khác nhao nhao đặt câu hỏi.

"Các chủ đại nhân trẻ tuổi như vậy, nơi nào có cái gì kinh nghiệm, đương kim trên triều đình, không người không âm hiểm xảo trá, cơ quan tính toán tường tận, các chủ đại nhân lại phải kia cái gì đến giúp đỡ tam điện hạ?"

"Các chủ đáng người gầy gò, anh tuấn phong lưu, ở nơi nào không thể kiếm miếng cơm ăn, cần gì phải đến Tinh Thần Các hồ nháo."

Trong lúc nhất thời, tiếng nghị luận huyền ảo, Võ Cuồng cùng Ngô Hạo nhìn nhau, khóe miệng giơ lên một vòng ý cười, hiển nhiên đây hết thảy đều là hai người bọn họ sự tình an bài trước tốt.

Phuong Vân tự mình ngồi trên ghế, khóe miệng đường cong dần dần mở rộng, chờ tiếng nghị luận rốt cục sau khi bình tĩnh, lúc này mới lên tiếng nói: "Bản các chủ là điện hạ tự mình tuyển định, tin tưởng điện hạ lại so với chư vị rõ ràng hơn, người nào đối với hần trợ giúp càng lớn, điểm này, cũng không nhọc đến chư vị ở đây hao tâm tổn trí."

"Xin hỏi các chủ đại nhân, ngài thực lực bây giờ tại Khí Huyết cảnh mấy tầng, làm Tinh Thần Các các chủ, không có siêu quần thực lực, chắc để ba ngàn tên tinh binh, ba trăm tên tinh tướng tin phục!"

Võ Cuồng nói, mặc kệ ở nơi nào, vũ lực đều là uy tín, địa vị biểu tượng, hần trực tiếp vạch để Tinh Thần Các mọi người nhất không phục một điểm!

"Khí Huyết cảnh tứ trọng." Phuong Vân chi tiết đáp.

Trong đám người, nhất thời truyền đến một trận cười vang.

"Khí Huyết cảnh tứ trọng, các chủ đại nhân đúng là rất mạnh thực lực."

"Dạng này thực lực, liền một số tinh binh cũng không bằng, càng đừng đề cập cùng tinh tướng, hai vị thống lĩnh so sánh."

"Khí Huyết cảnh tứ trọng, giống như không có làm các chủ tư cách đi!"

Àm!

Phương Vân sắc mặt tức giận, đột nhiên đứng lên, nhất chương đem dưới thân ghế dựa đánh thành phần vụn, chấn nhiếp mọi người, tay chỉ Võ Cuồng nói: "Võ Cuồng, ngươi như có thể tiếp được bản các chủ ba chiêu mà không bại, bản các chủ từ hôm nay trở đi, tuyệt không bước vào Tinh Thần Các nữa bước!"

Lời vừa nói ra, tiếng cười vang liền ngưng, kinh ngạc nhìn về phía Phương Vân, người trẻ tuổi này chẳng lẽ điên, lấy Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, cứng rắn cản Khí Huyết cảnh tầng thứ tám Võ Cuồng, quả thực là quá buồn cười.

"Các chủ, đây chính là tự ngươi nói, không phải thuộc hạ bức bách, nếu như các chủ đại nhân thua, không biết nói chuyện không tính toán gì hết đi!" Võ Cuồng nói.

"Bản các chủ nói được thì làm được, tuyệt không đổi ý." Phương Vân nói.

Võ Cuồng đùa giỡn cười một tiếng: "Ha ha ha, đừng nói là ba chiêu, nếu như các chủ đại nhân có thể tiếp được ta một chiêu, ta Võ Cuồng từ đó duy các chủ là theo, tuyệt sẽ không có nửa phần bất kính!"

Lập tức,

Người khác hướng về phía sau thối lui, nhường ra một mảnh khoảng đất trống, Võ Cuồng ôm quyền nói: "Các chủ đại nhân, mời đi!"

Phương Vân thần sắc đột nhiên mãnh liệt, bàn chân đột nhiên đạp lên mặt đất, tiếng vang trầm trầm bên trong, bóng người nhảy lên một cái, đâm ra một quyền, nhấc lên sắc bén kinh phong.

Phương Vân toàn lực một quyền, chỉ ít cũng có hai ngàn cân lực lượng, liền xem như Khí Huyết cảnh đệ thất trọng cường giả, vận dụng nội lực nhất kích, cũng không gì hơn cái này.

Võ Cuồng trên mặt đùa giỡn màu sắc bỗng nhiên ngưng kết, không thể tin được Phương Vân thế mà nắm giữ như vậy lực lượng, không dám khinh thường, tay nắm thành quyền cùng Phương Vân đối cán cùng một chỗ!

Ngọt ngọt tiếng va chạm bên trong, hai người mỗi người rung động, xoáy cho dù là nhìn thấy, Võ Cuồng bóng người thế mà lui lại ba bước xa!

"Cái gì? Cái này sao có thể!"

"Thế này sao lại là Khí Huyết cảnh tứ trọng lực lượng!"

Mọi người kinh ngạc nói, ghen hòng nhìn trần trời, không thể tin được phát sinh trước mắt một màn, Võ Cuồng ngóc trệ tại nguyên chỗ, cực kỳ chấn động.

"Lão Võ, ngươi chuyện gì xảy ra?" Ngô Hạo hỏi, coi là Võ Cuồng có ý tưới nước.

"Chiêu thứ hai!"

Phương Vân quát, lực lượng cường đại từ Dững Tuyền song môn bên trong tiết ra, chợt một cái chân quét ngang mà ra, nhấc lên cuồng bạo kinh phong.

Võ Cuồng đồng tử đột nhiên co rút lại, mãnh liệt cảm giác nguy hiểm lan tràn đến toàn thân, song chương đánh ra đồng thời, vận dụng nội lực.

Nháy mắt sau đó, tại đông đảo rung động dưới ánh mắt, Võ Cuồng song chương chính là cùng Phương Vân quét ngang mà ra hai chân, đối cán đến cùng một chỗ.

Ầm ầm tiếng vang truyền đến, Võ Cuồng rên lên một tiếng, bay ngược mà ra, hung hăng ném trên mặt đất, bên trong thân thể Khí Huyết điên cuồng cuộn cuộn, nhện không được phun ra một ngụm máu tươi.

To như vậy diễn võ trường, lâm vào một mảnh trong yên lặng, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, mọi người đều trợn mắt hốc mồm, há rộng miệng ra, kinh ngạc nói không ra lời.

Cái này thật Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng có thể có được lực lượng sao?

"Võ Cuồng, ngươi thua!"

Phương Vân nói, tay áo hất lên, uy phong lâm liệt.

"Thật sự là Khí Huyết cảnh tứ trọng "

Võ Cường lẩm bẩm nói, vừa rồi trong đụng chạm, hẳn chưa từ trên người Phương Vân, cảm nhận được bất luận cái gì nội lực ba động, không thể không tin tưởng Phương Vân nói.

"Bái kiến các chủ!"

Võ Cường quỳ một chân trên đất nói, vô cùng kính sợ.

"Bái kiến các chủ!"

Tất cả Tinh Thần Các thành viên lúc này quỳ hành lễ, tiếng quát như sấm, tất cung tất kính.

Phương Vân lực bại Võ Cường, không có người dám can đảm nghi vấn Phương Vân làm Tinh Thần Các các chủ tư cách.

"Bản các chủ nhận Mông điện hạ nâng đỡ, làm cái này Tinh Thần Các các chủ, nhất định phải có một phen hành động, lấy Tạ điện hạ chi ân. Ngay hôm đó bắt đầu, trong vòng ba tháng, ba ngàn tinh binh, toàn bộ muốn đạt tới Khí Huyết cảnh lục trọng, ba trăm tinh tướng, đạt tới Khí Huyết cảnh bát trọng, Võ Cường, Ngô Hạo hai vị thống lĩnh, còn muốn đạt tới Khí Huyết cảnh tầng thứ chín!"

Phương Vân trầm giọng nói, vừa dứt lời, mọi người một mảnh xôn xao, thì liền Võ Cường cùng Ngô Hạo trong mắt cũng mang theo một chút kinh ngạc.

Trong vòng ba tháng, tinh binh phổ biến đề bạt ba cái cảnh giới, tinh tướng phổ biến đề bạt hai cái cảnh giới, nói cách khác, tất cả tinh binh, đều muốn nắm giữ tinh tướng thực lực, mà ba trăm tên tinh tướng, thì là muốn đạt tới Võ Cường, Ngô Hạo thực lực bây giờ!

Khí Huyết cảnh tu luyện, cảnh giới càng cao, càng khó đề bạt, Võ Cường, theo Khí Huyết cảnh bát trọng tăng lên tới chín tầng độ khó khăn, thậm chí cao hơn nữa.

Ngắn ngủi như vậy thời gian, ba năm đều chưa hẳn có thể hoàn thành, huống chi muốn tại trong vòng ba tháng.

"Các chủ, cái mục tiêu này, có phải hay không có chút quá cao." Võ Cường nói.

"Cao sao? Ta cảm thấy không có chút nào cao, ba tháng về sau, bản các chủ đem theo Khí Huyết tứ trọng, đạt tới Khí Huyết chín tầng."

Phương Vân nói, ngữ xuất kinh nhân, rung động tất cả Tinh Thần Các thành viên!

"Tinh Thần Các không phải dưỡng phế vật, ba tháng về sau, nếu như không đạt được bản các chủ yêu cầu, các người tự đoạn ba ngón tay, mà bản các chủ nếu như không đạt được, tự đoạn một tay!"

"Cần tuân các chủ mệnh lệnh!"

Mọi người quát, bọn họ lại không cái gì lý do cự tuyệt.

Lập tức, Phương Vân để mọi người tán đi, chỉ để lại Võ Cường cùng Ngô Hạo hai người.

"Các chủ, đón lấy tới làm gì?" Võ Cường hỏi.

"Đi Tiên Dậu Lâu." Phương Vân nói.

"Đi thanh lâu?"

Võ Cường cùng Ngô Hạo trầm miệng một lời.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Tiên Dậu Lâu cô nương thật non :

"Thanh lâu?"

Võ Cuồng cùng Ngô Hạo trăm miệng một lời, một trán hắc tuyến.

Hai người mới vừa rồi còn tại vì Phuong Vân đồng dạng từ chối thẳng, mà phần chán không thôi, lại không nghĩ tới, Phuong Vân sau đó phải đi địa phương, lại là Thiên Sở nội thành lớn nhất thanh lâu lớn.

"Các chủ đại nhân, không biết hiện tại đi thanh lâu làm gì?"

Võ Cuồng hỏi, hiện tại nhưng là giờ Thìn, vị Các chủ này đại nhân, sẽ không sáng sớm thì tình trạng thượng não, không nín được muốn phong lưu một phen.

"Nói lời vô dụng làm gì, để hai người các người đi thi đi, đem cái kia một vạn lượng kim phiếu mang lên."

Phuong Vân nói ra, lại an bài một tên người hầu, đi tìm Vương Tiểu Thiên, để Vương Tiểu Thiên đi Tiên Dậu Lâu gặp mặt, hẳn dù sao cũng là nơi đó khách quen.

Một khắc đồng hồ về sau, Phuong Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo ba người, cười tuần mã, tại Tiên Dậu Các cửa dừng lại, không dám ba người xuống ngựa, Tiên Dậu Lâu tú bà thì dẫn mấy vị xinh đẹp cô nương, chào đón.

"Ai u, vị thiếu gia này thật sự là anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, cái này có ta Tiên Dậu Các cô nương, mới xứng với thiếu gia, nhanh mau xuống ngựa, đến Tiên Dậu Lâu nghỉ ngơi một chút, để các cô nương thật tốt hầu hạ ngài."

Tú bà the thé giọng nói hô, ba tên trang phục xinh đẹp cô nương, đem Phuong Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo phủ xuống ngựa, Tiên Dậu Các tiểu nhị đem ngựa dắt đi buộc lại, ba người liền tại các cô nương chen chúc hạ, đi vào Tiên Dậu Lâu, Thiên Sở thành lớn nhất thanh lâu lớn.

Ở cái này canh giờ, Tiên Dậu Lâu bên trong khách rất ít người, cũng một thời kỳ nào đó trở về sau ngủ ở ôn nhu hương bên trong chiếm đa số, Phuong Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo ba người vừa tiến vào Tiên Dậu Các, nhất thời dẫn tới số lớn cô nương, lắc mông chi, cười đến vũ mị, cố ý nhắc lên che giấu quần áo, trắng như tuyết ngạo phong như ẩn như hiện, thẳng vạch trong lòng người sinh ra một vòng ức chế không nổi tà niệm.

Võ Cuồng, Ngô Hạo hiển nhiên là chưa từng tới loại địa phương này, lộ ra mùi phản không được tự nhiên, Phuong Vân ngược lại là mặt mày hớn hở, ngồi tại đẹp trong đám người.

Tiên Dậu Lâu bên trong cơ hồ tất cả cô nương đều bốn phía, trẻ tuổi anh tuấn như vậy, lại có khí chất nam tử, rất khó nhìn thấy, đều muốn gần sát Phuong Vân.

"Vị thiếu gia này, người xem một chút, chúng ta Tiên Dậu Lâu cô nương không tệ đi, nữ nhân khoe sắc, xinh đẹp mê người, hôm nay Sở thành mỹ nhân a, Tiên Dậu Lâu thì độc chiếm một nửa còn nhiều hơn. Đương nhiên, chúng ta giá tiền này, cũng muốn cao một chút, có điều cái này mới xứng với thiếu gia thân phận."

Tú bà the thé giọng nói nói, nàng trên thực tế là đang hỏi Phuong Vân có cũng không đủ tiền giấy, đến Tiên Dậu Lâu tiêu xài, nơi này cũng không phải bình thường người có thể tiêu phí lên.

"Người một mực đem đẹp mắt cô nương kêu lên đến chính là, tiền giấy không thiếu người."

Phuong Vân tài đại khí thô nói, tay tại một vị cô nương trên mông mò một thanh, xúc cảm cũng không tệ lắm, đáng tiếc cũng là không quá vênh cao.

Võ Cuồng mặt xạm lại, bung chặt trong ngực cất một vạn lượng kim phiếu, vị Các chủ này đại nhân, sẽ không phải là muốn đem cái này một vạn lượng hoàng kim, hoa ở chỗ này đi.

Nghĩ đến đây, Võ Cuồng thân thể không khỏi đánh run một cái, cái này một vạn lượng hoàng kim nhưng là Tinh Thần Các tất cả kinh phí, hoa không có coi như thật không có.

Tú bà nghe vậy, thoa một tầng thật dày son phấn mặt, nhất thời cười ra nếp nhăn, phối hợp cái kia bôi đỏ bùng miệng rộng môi tử, dạng này diện mạo quả thực không dám nhìn thẳng.

"Ai u, liền biết thiếu gia là cái có thân phận tôn quý người, ngài có thể tới nơi này, là các cô nương phúc khí." Tú bà nịnh nọt nói.

"Đừng nói nhảm, các người Tiên Dậu Lâu nếu như chỉ có dạng này son phấn tục phấn, vậy liền gọi thiên Sở thành thứ nhất thanh lâu lớn, tiểu gia từ giờ trở đi cũng không tiếp tục tới."

Phuong Vân bắt chéo hai chân, không kiên nhẫn phát phát tay nói, vậy ở bên người cô nương, từng cái trang điểm ngược lại là rất xinh đẹp, lại không có một cái nào làm cho Phuong Vân nhìn vừa ý.

Tú bà trở mặt đối Tiên Dậu Lâu các cô nương hô: "Đi đi đi, đều rút ngay cho lão nương trứng, đừng có dùng các người dơ tay thiếu gia thân thể, thấy thiếu gia anh tuấn, cũng không cần mặt vậy quanh, cũng không cần cầm gương chiếu mình một cái, dạng này mặt hàng, cũng xứng với thiếu gia."

Các cô nương không dám không nghe tú bà lời nói, không tình nguyện thối lui.

"Ngọc Hương, Lam Lam, tháng vũ... Đi ra gặp khách."

"

Tú bà kêu gọi nói, gọi sáu cái cô nương tên.

Sau một lát, sáu cái cực đẹp cô nương chậm rãi đi tới, một cái nhìn mày một nụ cười, đều là đẹp không sao tả xiết, khiến người ta không nhìn được nghỉ nhìn nhiều vài lần, ngắm gọn quần áo hạ, cảm thấy có thể thấy được mềm nhẵn tinh tế tử da thịt, để bất kỳ nam nhân nào đều muốn dòm ngó dưới gấu quần sắc đẹp.

"Cái này sáu cái ngược lại cũng không tệ lắm."

Phương Vân bắt chéo hai chân, trái ôm phải ấp, hương thơm tràn đầy, cái này sáu vị cô nương mặc dù cũng là Phong Nguyệt nữ tử, lại cực hiểu phải cái trang, biết cái dạng gì nữ tử lớn nhất lấy nam nhân ưa thích, các nàng bộ dáng cũng mười phần xinh đẹp, ít một chút thể tục khí tức, có loại tươi mát thoát tục cảm giác.

"Võ Cường, cầm một ngàn lượng hoàng kim tới." Phương Vân nói.

Tú bà nhất thời cười nở hoa.

"Cái gì? Một ngàn lượng? Các chủ, người đang nói đùa chứ."

Võ Cường kinh ngạc nói, sắc mặt biến hóa, hẳn sớm có đoán trước hẳn các chủ đại nhân hội vậy cái này một vạn lượng kim phiếu tiêu phí, nếu như không phải quá nhiều, chính mình cũng liền nhìn đau, nhưng là Phương Vân vừa ra tay trực tiếp cũng là một ngàn lượng hoàng kim, cái này cũng quá điên a nhiều.

Đây chính là vàng, không phải bạc, có một trăm lượng thì đầy đủ tại Tiên Dâu Lâu chơi phía trên vài ngày, nào có như thế làm coi tiền như rác.

"Đại nhân, một ngàn lượng, có phải hay không có chút quá nhiều." Ngô Hạo nói ra.

"Đi ra chơi, không tốn tiền sao có thể chơi vui vẻ, các cô nương làm sao có thể tận tâm hầu hạ, mau mau, cầm một ngàn lượng đi ra."

Phương Vân nói xong liền đem Võ Cường trên thân kim phiếu lấy ra, tùy ý ném một trương cho tú bà, để lại chín cái lại còn cho Võ Cường.

Võ Cường cùng Ngô Hạo khoe miệng cũng hơi co quắp.

"Chẳng phải một điểm vàng, không đến mức sầu mi khổ kiếm, chờ ra Tiên Dâu Lâu môn, ta gấp mười lần trả lại cho người." Phương Vân nói.

Tú bà nhặt lên một ngàn lượng kim phiếu, miệng cười đến cơ hồ sắp liệt đến bên tai.

"Nhanh các cô nương, còn không đa tạ Thiếu gia khen thưởng." Tú bà vội vàng nói.

"Thiếu gia thật hào phóng, tiểu nữ tử kính người một chén."

"Công tử phong lưu phóng khoáng, đáng vẽ đường đường, tiểu nữ tử khuynh tâm không thôi."

... ..

Phương Vân ngồi trên ghế, bắt chéo hai chân, hưởng thụ lấy chúng mỹ nhân phục thị.

"Đi, hai người các người đem ta hai cái này thuộc hạ hầu hạ tốt." Phương Vân vỗ vỗ hai cái mỹ nhân khuôn mặt.

Võ Cường thâm than một tiếng, dù sao tiền cũng hoa, không bằng tốt thật khoái hoạt một lần, lúc này liền đem một cái mỹ nhân kéo, trên dưới tay, để mỹ nhân hôn dỗi liên tục.

Phương Vân thấy thế, khoe miệng giờ lên một vòng ý cười, lại nhìn Ngô Hạo, lại là vắng vẻ mỹ nhân, đem đẩy qua một bên.

"Ngô Hạo, làm sao, không thích cái này? Không quan hệ, người xem trọng cái nào liền muốn cái nào, tùy ý chọn." Phương Vân nói.

Võ Cường cười quái dị nói: "Hắc hắc, đại nhân tất cả không biết, cục gỗ này đối với nữ nhân không hứng thú, hết lần này tới lần khác yêu thích đồng tính chi thú."

Phương Vân trong lòng một trận ác hàn, nhìn không ra Ngô Hạo còn có loại này khẩu vị.

Ngô Hạo hung hăng trừng Võ Cường liếc một chút, sắc mặt giận dữ.

"Tú bà, người cái này có hay không da mịn thịt mềm tiểu tướng công, tìm hai cái tới."

Phương Vân nói, đã thuộc hạ có dạng này yêu thích, cũng muốn thỏa mãn một chút không phải, vừa nhắc tới tiểu tướng công ba chữ này, Phương Vân

liền không khỏi nghĩ đến Vương Tiểu Thiên con hàng này, con hàng này cho Ngô Hạo làm ấm giường phù hợp.

"Ai u, nhìn thiếu gia ngài nói, sao có thể không có đâu, ta cái này đi gọi mấy cái tới, bảo đảm so cô nương còn non." Tú bà cười nói.

Phuong Vân để Ngô Hạo theo tú bà, đi trong một phòng khác, Phuong Vân có thể nhìn không cái này.

Không lâu sau đó, Vương Tiểu Thiên đi vào Tiên Dâu Lâu, vừa thấy được Phuong Vân, nhất thời đánh tới, một tay lấy Phuong Vân ôm lấy, nước mắt nước mũi một mạch chảy xuống.

"Lão đại, người rốt cục đi ra, thời gian dài như vậy không gặp, người ta nhưng lo lắng chết người!"

Vương Tiểu Thiên nói, lạnh lạnh thanh âm, cực giống nữ nhân tiếng khóc.

Phuong Vân đầy trán hắc tuyến, một chân đem Vương Tiểu Thiên từ trên người chính mình đá văng ra, tức giận nói: "Lăn, chúng ta thì ba ngày không gặp!"

"Một ngày không thấy, . như cách ba thu, ba ngày không thể gặp, cái kia chính là chính một chút một năm a, lão đại, ta đối với người tưởng niệm như là... A u!"

Phuong Vân lại đạp cái này hàng một chân, ngăn cản hẳn tiếp tục nói nữa.

"Tú bà, đi lại tìm mấy cái cô nương cùng tiểu tướng công, tiền đều nhớ ta sổ sách!" Vương Tiểu Thiên đối tú bà hô.

"Vương thiếu gia, vị thiếu gia này đã giao một ngàn lượng kim phiếu." Tú bà vừa cười vừa nói.

"Lại đi theo bản thiếu gia sổ sách chi tiêu năm ngàn lượng!" Vương Tiểu Thiên vung tay lên, tài đại khí thô nói, lại chợt phát hiện tú bà nói không phải ngân phiếu, mà chính là kim phiếu, sắc mặt nhất thời sùng sờ, kinh ngạc đến ngây người nhìn về phía Phuong Vân, "Một ngàn lượng hoàng kim! Không phải đâu lão đại, cái này oan đại đầu bảo người làm, cắt bỏ theo kịp 1000 cân đỉnh."

Phuong Vân khoe miệng hơi hơi run rẩy, hẳn xem như phát hiện, con hàng này không có khác mao bệnh, cũng là miệng thiếu ăn đòn.

"Đi ra chơi thì phải tận hưởng, người này nói nhảm nhiều như vậy, lại để cho ta từ trong miệng người nghe được một câu ta không thích nghe lời nói, lão tử một chân đem người đá ra Tiên Dâu Lâu đi." Phuong Vân nói.

"Vâng vâng vâng, lão đại nói là, tiểu đệ kính nể sát đất." Vương Tiểu Thiên nịnh nọt nói.

Tiên Dâu Các trong lâu mọi người không khỏi kinh dị, Vương Tiểu Thiên nhưng là nơi này khách quen, ngày thường cao ngạo quen, lúc nào như thế nịnh nọt qua.

Đang lúc Phuong Vân, Vương Tiểu Thiên hương ngọc tràn đầy, quên cả trời đất thời điểm, một vị đáng người miếu sát mỹ nữ tử, đi vào Tiên Dâu Lâu.

Vương Tiểu Thiên vài chén rượu hạ đồ, thần kinh không khỏi chơi lớn lên, bắt chéo hai chân nói: "U a, Tiên Dâu Lâu lúc nào nhiều dạng này một cái mỹ nhân, tiểu gia ta làm sao không biết? Tiểu mỹ nhân, tới tới tới, để thiếu gia ta vui a vui a."

"Vương Tiểu Thiên, vui cười đại gia người!"

Một tiếng khê kêu truyền đến, Phuong Vân, Vương Tiểu Thiên ngưng âm thanh nhìn lại, đến mỹ nhân này chính là Vương Vũ Yên.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Tuyết Nguyệt :

Vừa tiến vào Tiên Dâu Lâu Vương Vũ Yên, nhìn lấy chính bắt chéo hai chân, trái ôm phải áp Phuong Vân cùng Vương Tiểu Thiên, xinh đẹp dung nhan nhất thời phun lên sắc mặt giận dữ!

Phuong Vân sắc mặt lúc này biến đổi, ta cái thương thiên a, đi dạo thanh lâu bị bắt một cái hiện hình, còn có so đây càng khổ cực sự việc à, cái này khiến Phuong Vân về sau làm sao lại theo Vương Vũ Yên giao lưu cảm tình.

Cái nha đầu này, đến cùng là làm sao biết.

Vương Tiểu Thiên thần sắc sững sờ, hẳn cũng không nghĩ tới Vương Vũ Yên lại đột nhiên xuất hiện ở đây.

"Vương Tiểu Thiên, Vũ Yên nàng là làm sao biết ta ở chỗ này? Là người nói cho nàng?" Phương Vân nhỏ giọng hỏi.

Vương Tiểu Thiên làm ra một bộ vô tội bộ dáng nói: "Ta làm sao có thể nói cho nàng, ta cũng không biết nàng là thế nào theo tới."

Phương Vân biết, Vương Vũ Yên nhất định là len lén theo sau lưng Vương Tiểu Thiên, đi vào Tiên Dậu Lâu, mà Vương Tiểu Thiên không có bất kỳ cái gì phát giác.

"Tốt Phương Vân, ta còn tưởng rằng người là chính nhân quân tử đâu, thật sự là không nghĩ tới, từ khi trong lao đi ra, liền hướng cái này thanh lâu chạy, người cứ như vậy vội vã không nhìn nổi sao?"

Vương Vũ Yên mềm mại cả giận nói, ngọc tay chỉ chính bắt chéo hai chân Phương Vân, bộ dáng như vậy, khiến người ta nhìn không được đi bóp bóp khuôn mặt nàng, hồng nàng vui vẻ.

Đối mặt Vương Vũ Yên chỉ trích, Phương Vân cái khó ló cái khôn, liền vội vàng đứng dậy, chỉ Vương Tiểu Thiên nói ra: "Vũ Yên, ta mới vừa tới Thiên Sở thành, làm sao có thể biết Tiên Dậu Lâu là cái nơi trăng hoa, đều là giả hóa này, không phải nói nơi này là ngậm thơ lời ca tụng cao nhã mảnh đất, đem ta cho lừa qua tới."

Người nào không vui, hẳn cũng không sống được a, huynh đệ, xin lỗi, thời điểm này, cũng chỉ có thể đem sự việc đẩy lên trên người người.

"Vương Tiểu Thiên!"

Vương Vũ Yên cả giận nói, đi đến Vương Tiểu Thiên trước người, một phát bắt được Vương Tiểu Thiên lỗ tai, dùng lực uốn éo, tàn nhẫn thủ đoạn, để Phương Vân không khỏi đánh cái run rẩy, Phương Vân đều thay Vương Tiểu Thiên đau đến hoảng, còn tốt bị trật lỗ tai không phải mình.

"Ái chà chà, đau đau đau đau, điểm nhẹ, lại gắng sức thì roi."

Như giết heo tiếng gào thét tại Tiên Dậu Lâu bên trong vang lên, cũng không biết bùng tình bao nhiêu còn ngủ ở ôn nhu hương bên trong khách nhân.

"Vương Tiểu Thiên, ta liền biết là người cái này đáng đồ lãng tử, đem Phương Vân đưa đến loại địa phương này, chính người vô sỉ cũng coi như, còn muốn mang theo Phương Vân."

Vương Vũ Yên cả giận nói, đáng thương Vương Tiểu Thiên bị trật chết đi sống lại, tru lên không thôi.

"Tê "

Phương Vân nhìn thấy Vương Tiểu Thiên thảm trạng, không khỏi hít sâu một hơi, huynh đệ nha, cũng không phải đại ca không cứu người, ngay tại lúc này, đại ca cũng chỉ có thể hi sinh một chút người.

Lập tức, Phương Vân lại tại Vương Tiểu Thiên trên móng đá hai cước, sát có việc nói: "Vương Tiểu Thiên, người thế mà mang ta tới chỗ như thế quá khiến ta thất vọng."

Vương Tiểu Thiên sắc mặt vặn vẹo, có khổ khó nói, đừng đề cập có bao nhiêu oan uổng.

Chờ Vương Vũ Yên rốt cục phát tiết đầy đủ, Phương Vân cũng rốt cục muốn làm chính sự.

"Tú bà, người có nghe nói tới gì hay không Tiên Dậu Các!" Phương Vân gọi tới tú bà hỏi.

"Tiên Dậu Các?" Tú bà sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, theo nàng thần sắc đến xem, nàng hiển nhiên là biết, lại lắc đầu phủ nhận nói, "thiếu gia, chúng ta nơi này chỉ có Tiên Dậu Lâu, nơi nào có cái gì Tiên Dậu Các."

Phương Vân cười một tiếng, xuất ra một ngàn lượng kim phiếu.

"Thiếu gia, người nhìn người làm cái gì vậy, ta là thật không biết cái gì Tiên Dậu Các." Tú bà còn là phủ nhận.

Phương Vân cười không nói, lại lấy ra một ngàn lượng kim phiếu, thẳng nhìn Vô Cuồng cùng Ngô Hạo đau lòng không thôi.

"Ngài cái này không phải làm khó ta sao?" Tú bà nói.

Phương Vân đang chuẩn bị xuất ra tám thứ ba kim phiếu, đúng lúc này, trên lầu chậm rãi đi tới một vị nổi bật nữ tử, có khuynh thành vẻ đẹp, xinh đẹp không thua tại Vương Vũ Yên, tại khí chất phía trên muốn so Vương Vũ Yên càng nhiều một phần thành thực vận vị.

"Tiểu nữ tử Tuyết Nguyệt, không biết công tử là sao như vậy chấp nhất tại Tiên Dậu Các?" Nữ tử môi đỏ hé mở hỏi.

Phương Vân ánh mắt hơi rung, xem ra cái này Thiên Sở Thành bên trong quả nhiên có Tiên Đậu Các, liền nói ngay: "Việc này không tiện thông báo, Nhưng Tiên Đậu Các nhất định phải tìm kiếm được."

Nổi bật nữ tử đối tú bà làm cái ánh mắt, ra hiệu nàng rời đi, đi xuống lầu đến, nhẹ giọng cười nói: "Tiên Đậu Các cũng không phải muốn vào liền có thể vào, xin hỏi vị công tử này, là lấy cái dạng gì thân phận, tiến vào Tiên Đậu Các?"

"Tinh Thần Các các chủ." Phương Vân nói.

Tuyết Nguyệt dung nhan tuyệt mỹ, nhất thời sững sờ, nàng biết Sở Quốc tam hoàng tử Sở Thần thủ hạ Tinh Thần Các, chỉ là không nghĩ tới Tinh Thần Các các chủ, sẽ là một thiếu niên như vậy, trong đôi mắt cũng nhiều một vòng khinh thị.

Dưới cái nhìn của nàng, trẻ tuổi như vậy các chủ, nhất định không có cái gì tài năng, Sở Thần quyết định này thật sự là quá qua loa.

"Nghĩ không ra Sở Thần điện hạ, sẽ nhường trẻ tuổi như vậy công tử, làm Tinh Thần Các các chủ. Các chủ đại nhân thật đúng là thật có nhã hứng, vừa mới nhậm chức ngày đầu tiên, liền mang theo Tinh Thần Các hai vị thống lĩnh, ngày nữa Sở nội thành lớn nhất thanh lâu lớn tìm hoa vấn liễu, cái này nếu để cho điện hạ biết" Tuyết Nguyệt che mặt khẽ cười nói.

Võ Cường, Ngô Hạo sắc mặt hai người đỏ bừng, cảm Tinh Thần Các kim phiếu, sáng sớm đến đi dạo thanh lâu, cái này nếu như truyền đi, thật là không dễ nghe.

Phương Vân nhún nhún vai cười nói: "Cái này thì không cần cô nương hao tâm tổn trí."

"Chuyện này ta tự nhiên không xen vào, chỉ là, thì liền Định Thiên Các cùng Lăng Vân Các các chủ, cũng không có tư cách kia tiến vào Tiên Đậu Các, Định Thiên Các, Lăng Vân Các thế lực nhưng là còn mạnh hơn Tinh Thần Các rất nhiều, điểm này các chủ đại nhân chắc hẳn so tiểu nữ tử rõ ràng hơn."

Tuyết Nguyệt cười nói, trong đôi mắt toát ra một loại không che giấu được ngạo khí, còn có một tia khinh thường.

Định Thiên Các, là đại hoàng tử Sở Ngao Thiên bồi dưỡng thế lực, mà Lăng Vân Các còn nghe lệnh của nhị hoàng tử Sở Lăng Vân.

"Người nói như vậy là có ý gì!"

Võ Cường hét lớn, trong thanh âm đè nén một tia lửa giận, Phương Vân thực lực, hẳn là tự mình lĩnh giáo qua, hẳn càng không cho phép người khác vũ nhục Tinh Thần Các.

Lập tức, Võ Cường cùng Ngô Hạo đều là tiến lên một bước, song quyền nắm chặt, cảm thấy có thể thấy được nhô ra khoa trương bắp thịt.

"Ý tứ rất đơn giản, Tinh Thần Các bất luận kẻ nào, đều không có tiến vào Tiên Đậu Lâu tư cách!" Tuyết Nguyệt không khách khí nói.

"Làm càn!"

Võ Cường cả giận nói, đang muốn động thủ, Vương Tiểu Thiên kịp thời ngăn cản hắn.

"Đừng xúc động, Tiên Đậu Lâu tồn tại, phía trên nhưng là ngược dòng tìm hiểu đến ngàn năm trước đó, thời gian ngàn năm, vương triều mấy lần thay đổi, Tiên Đậu Lâu nhưng thủy chung không ngã, phía sau có thế lực cường đại chống đỡ, tuyệt đối đừng xúc động." Vương Tiểu Thiên thấp giọng nói.

Tuyết Nguyệt lạnh hừ một tiếng, khinh thường nhìn lấy Phương Vân, Võ Cường bọn người, nàng ước gì đối phương ở chỗ này động thủ. Tiên Đậu Lâu phía sau, chính là Tiên Đậu Các, mà Tiên Đậu Các giấu giếm vũ lực, liền xem như Sở Quốc hoàng thất, cũng muốn kiêng kỵ.

"Có chút ý tứ!"

Phương Vân khoe miệng, giờ lên một vòng đùa giỡn đường cong.

"Người gọi Tuyết Nguyệt đứng không, tại không lâu sau đó, lão tử thì muốn đi vào Tiên Đậu Các, lấy tiền đem người cho ngủ, lại để cho Tinh Thần Các thành viên đều vui a vui a!"

Tuyết Nguyệt một khuôn mặt tươi cười, nhất thời thay đổi đến vô cùng khó coi, tựa như là ăn đại phân, bị ghen đến nói không ra lời.

"Đi!"

Phương Vân nói, cùng Võ Cường, Ngô Hạo, Vương Vũ Yên, Vương Tiểu Thiên đi ra Tiên Đậu Lâu.

Tuyết Nguyệt bóng người đình trệ tại nguyên chỗ, sắc mặt đỏ lên, giọng căm hận nói: "Đáng chết tiểu tử, chờ Sở Thần bị diệt, người sẽ biết tay!"

Ra Tiên Đậu Lâu, Phương Vân sắc mặt dâng lên một vòng tức giận.

"Mẹ con chim, Huyết Lang Bang ở đâu? Lão tử muốn giết người!"

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Huyết Lang Bang :

Huyết Lang Bang, Sở Quốc bên trong nổi danh giang hồ thể lực, lấy hung ác độc ác thủ đoạn, tại Sở Quốc trong giang hồ hung danh hiển hách, tự xưng là Sở Quốc giang hồ đệ tam đại thể lực.

Huyết Lang Bang người, đều là một số nhiều năm trà trộn tại mũi dao trên miệng nhân vật hung ác, vô cùng hung ác, động thủ càng là được ăn cả ngã về không, lấy mệnh tương bính, không có này nhất phương thể lực nguyện ý chủ động tâu chọc.

Huyết Lang Bang tổng bộ, ở vào Thiên Sở Thành bên trong phía Tây, Phương Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo ba người ba kỵ, đi vào Huyết Lang Bang tổng bộ cửa, Vương Tiểu Thiên cùng Vương Vũ Yên hai người, Phương Vân đề bọn hắn về Vương gia đi.

"Đại nhân, người thật muốn động Huyết Lang Bang?" Võ Cuồng hỏi.

Tại Thiên Sở Thành có một cái bất thành văn quy củ, tại triều người, khinh thường cùng giang hồ tục nhân làm bạn, cũng không tiết vu đối giang hồ thể lực động thủ, nếu không chính là tự hạ thân phận, mất cao quý Phong Nhã.

Bất quá, cái quy củ này, đối với Phương Vân lời nói, hiển nhiên là không thành lập, những thứ này giang hồ thể lực, đến cùng có bao nhiêu tài phú, chắc chỉ có chính bọn hắn biết.

"Nhiều như vậy kim ngân té nhuyển, thăng đồ tốt, đặt ở chỗ đó không dùng chẳng phải là đáng tiếc."

Phương Vân thân nhiên nói, như là Huyết Lang Bang chính là nhà mình một dạng.

Võ Cuồng cùng Ngô Hạo hai cái người đưa mắt nhìn nhau, đều là nhìn thấy lẫn nhau trong mắt một vòng hoảng hốt màu sắc, vị Các chủ này người lớn nói chuyện làm việc, luôn luôn như vậy khiến người ta ra ngoài ý định.

"Đại nhân là muốn cướp đoạt Huyết Lang Bang kim ngân?" Võ Cuồng hỏi.

Phương Vân nghiêm túc nói: "Lấy chính mình nhà đồ, vật, sao có thể có thể gọi đoạt đâu, quá không văn minh, chú ý tìm từ."

Võ Cuồng, Ngô Hạo mặt xạm lại, có thể đem cướp bóc nói đến cao thượng như vậy, toàn bộ một Thiên Sở Thành, chỉ sợ cũng tìm không ra người thứ hai tới.

Chỉ là, bọn họ vị Các chủ này đại nhân muốn cướp đoạt đối tượng, nhưng là Huyết Lang Bang, hung danh hiển hách giang hồ thể lực, cứ như vậy trắng trợn đi vào, có phải hay không có chút quá tùy tiện.

"Các chủ, muốn hay không chờ Tinh Thần Các người đều đến đang hành động, thì ba người chúng ta "

Võ Cuồng nói, hắn đã truyền tin về Tinh Thần Các, để ba trăm tinh tướng cùng ba ngàn tinh binh mau tới trợ giúp.

Nhưng mà, còn chưa có nói xong, đã thấy Phương Vân nhảy xuống ngựa đi, đi thẳng tới Huyết Lang Bang trước cửa.

Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người trợn mắt hốc mồm, chỉ cảm thấy đầu đều hơn phân, không thể không kiên trì, đuổi theo Phương Vân.

"Người nào?"

Đứng tại cửa ra vào một vị trung niên quát, ngăn ở Phương Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo ba người trước người.

"Tinh Thần Các các chủ!"

Phương Vân nói, móc ra một cái màu bạc lệnh bài, phía trên khắc lấy chính là Tinh Thần hai chữ.

"Tam hoàng tử Sở Thần thủ hạ Tinh Thần Các?"

Trung niên nhân kinh ngạc nói, hắn nghe nói qua Tinh Thần Các tồn tại, không nghĩ tới Tinh Thần Các người sẽ tìm tới cửa.

Lập tức, trung niên nam tử sắc mặt lạnh xuống, hừ lạnh nói: "Các ngươi không phải đều tự cao tự đại, khinh thường tại chúng ta bực này người giang hồ làm bạn sao? Ngày hôm nay làm sao tới ta Huyết Lang Bang?"

"Ta tới các ngươi Huyết Lang Bang, là tặng cho các ngươi một khoản vận lượng Hoàng Kim đại mua bán, làm phiền nói cho các ngươi biết bang chủ một tiếng."

Phương Vân cười nói, nói đưa cho trung niên nam tử mười lượng vận vàng.

Võ Cường, Ngô Hạo lật một cái liếc mắt, hiện tại bọn hắn các chủ đại nhân, chỉ còn lại có bảy ngàn lượng kim phiếu.

Trung niên nhân thu hoàng kim, thái độ lập tức cung kính không ít, đem Phương Vân, Võ Cường, Ngô Hạo ba người mời vào trong nội viện.

"Ba vị chờ một lát, ta đi bẩm báo bang chủ một tiếng." Trung niên nhân nói.

Thời gian một nén nhang về sau, trung niên nhân trở về, mang theo Phương Vân, Võ Cường, Ngô Hạo ba người, đi vào một gian trang trí xa hoa đại sảnh.

Vền vẹn theo cái kia Từ Đàn cái bàn, cùng trên quý da thú đến xem, liền biết vị này Huyết Lang Bang bang chủ, giàu nhiều lắm a chảy mỡ.

Sau một lát, một vị dáng người khôi ngô, lại có chút mập ra nam tử, theo sau tám binh phong đi tới.

"Ngươi chính là Tinh Thần Các các chủ? Như thế nào là cái mao đầu tiểu tử?" Huyết Lang Bang bang chủ nhíu mày,

Nhìn từ trên xuống dưới Phương Vân, lập tức ngồi trên ghế, khinh thường nói: "Ta chính là Huyết Lang Bang bang chủ Huyết Lang, nói đi, ngươi có cái gì đại sinh ý muốn tìm ta, nếu như ngươi là đang lừa ta, cẩn thận cái mạng nhỏ ngươi, liền xem như triều đình, cũng không quản được lão tử nơi này!"

Phương Vân cười khê không nói, trực tiếp xuất ra năm tấm kim phiếu, tổng cộng năm ngàn lượng hoàng kim.

"Bản các chủ muốn ngươi làm một việc, cái này năm ngàn lượng vàng chỉ là tiền đặt cọc, sau khi chuyện thành công, còn sẽ có hai vận lượng hoàng kim cho ngươi!"

Phương Vân vuốt trong tay kim phiếu nói ra.

Huyết Lang nhất thời tinh thần chấn động, trong hai mắt dâng lên một vòng vẻ tham lam, chỉ là cái này tiền đặt cọc cũng không phải là cái số lượng nhỏ, huống chi sau khi chuyện thành công, còn có mặt khác hai vận lượng hoàng kim.

"Các chủ đại nhân mau mau mời ngồi." Huyết Lang đứng lên, đem chỗ ngồi nhường cho Phương Vân, cũng cho Phương Vân rót một chén nước trà. "Không biết các chủ đại nhân tới nơi này, là có chuyện gì, giao cho Bản Bang đến xử lý."

"Nơi này không phải nơi để nói chuyện, việc quan hệ hoàng thất tôn nghiêm, không thể bị người ta biết, có hay không bí mật một chút địa phương?"

Phương Vân nghiêm túc nói, diễn kịch rất giống, thấy Võ Cường, Ngô Hạo hai người tròn mắt hộc mồm.

Huyết Lang vội vàng nói: "Có có, các chủ đại nhân mời tới bên này."

Phương Vân gật đầu, đem năm ngàn lượng kim phiếu trực tiếp ném trên bàn, Huyết Lang thấy thế, liền vội vàng gật đầu cúi người đem năm ngàn lượng kim phiếu cất vào trong túi quần.

Phương Vân đem Huyết Lang động tác thu hết vào mắt, có thể nhìn ra được, Huyết Lang là một người tham tiền người, tại hắn lúc tuổi còn trẻ, có lẽ là một cái nhân vật hung ác, đáng tiếc lợi dục đã ăn mòn đầu óc hắn, hưởng thụ ăn mòn thân thể của hắn, muốn đối phó loại người này, cũng không phải là việc khó gì.

Lập tức, Huyết Lang liền dẫn Phương Vân, Võ Cường, Ngô Hạo ba người, tiến vào sau tường trong một gian mật thất, Dạ Quang Châu căn này mật thất chiếu lên sáng trưng.

"Các chủ đại nhân, hiện tại có thể nói, nơi này tuyệt đối sẽ không có người quấy rầy."

Huyết Lang một mặt nịnh nọt nói, nơi nào có nửa phần sói hung tính, giống như là một cái chó giữ nhà.

Phương Vân hướng về Võ Cường, Ngô Hạo đưa một ánh mắt, hai người lập tức hiểu ý, bàn tay giữ tại chuôi đao phía trên.

"Các ngươi Huyết Lang Bang, phải chăng từng tại Yêu Thú sơn mạch bên trong, thu mua qua một tên gọi là Thanh Linh tiểu nữ hài? Dài đến rất xinh đẹp." Phương Vân hỏi.

"Thanh Linh?" Huyết Lang lâm bầm nói, lâm vào suy tư, lập tức chợt nhớ tới, "Xác thực có như thế một cô gái, bị chúng ta Huyết Lang Bang người theo Yêu Thú sơn mạch mang về."

Phương Vân thần sắc lập tức động lại, hỏi: "Nàng bây giờ ở nơi nào?"

"Các chủ đại nhân nghe ngóng tiểu nữ hài này làm gì, chẳng lẽ nàng cùng hoàng thất có quan hệ gì?"

Huyết Lang hỏi, sắc mặt biến hóa, nếu thật là như vậy, vậy liền hồngбет, tiểu nữ hài này hiện tại cũng không tại Huyết Lang Bang, Tinh Thần Các các chủ nếu như đòi người, vậy phải làm thế nào?

"Ta hỏi người một lần nữa, nàng bây giờ ở nơi nào!"

Phương Vân lạnh giọng nói, hai mắt nhìn chăm chăm Huyết Lang, như muốn giết người.

Thân là Huyết Lang Bang bang chủ, Huyết Lang cũng trải qua không biết bao nhiêu sinh tử chém giết, nhưng nhìn thấy Phương Vân tràn ngập sát cơ băng lãnh hai con người, lại nhìn không được đánh cái rùng mình.

Thì liền Võ Cường, Ngô Hạo hai người cũng không ngoại lệ, như thể băng lãnh ánh mắt, bọn họ chưa bao giờ từng thấy.

"Ta đã bán nàng!"

Huyết Lang gian nan nuốt một hớp nước miếng nói, đối mặt Phương Vân hùng hổ dọa người áp bách, Huyết Lang tư thái không tự chủ được thấp đi.

Phương Vân ánh mắt trở nên càng thêm đá lạnh mà đáng sợ, lạnh giọng nói: "Bán cho người nào?"

"Người mua là một vị cực kỳ xinh đẹp cô gái, ta cũng không rõ ràng thân phận nàng, trước kia cũng chưa bao giờ thấy qua, không giống như là Thiên Sở Thành người bên trong." Huyết Lang hồi đáp.

Phương Vân thần sắc nặng nề, dựa theo Phương Vân phỏng đoán, Thanh Linh bị Huyết Lang Bang mua sau khi đi, hoặc là tại Huyết Lang Bang, hoặc là bị Huyết Lang Bang bán được nhà giàu sáng khác làm thị nữ, mà cái sau khả năng lớn hơn một chút.

Để Phương Vân không nghĩ tới là, Huyết Lang thế mà hoàn toàn không rõ ràng vị này người mua tới từ đâu, nếu như không phải Thiên Sở Thành người, kia liền càng phiền phức, to như vậy Sở Quốc, trong biển người mênh mông, muốn muốn tìm ra Thanh Linh, không khác mò kim đáy biển. Bết bát nhất là, người mua căn bản không phải người nước Sở, vậy lại càng không có tìm tới khả năng.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tạo Hóa Đan :

"Cái kia người mua có cái gì dấu hiệu không có?"

Phương Vân truy vấn, không chịu buông tha bất luận cái gì một điểm manh mối, coi như đến chân trời góc biển, cũng muốn Tương Thanh linh tìm tới, hấn vô pháp tương tượng thiên lương như vậy đáng yêu tiểu nữ hài, tại nhân tâm hiểm ác trong giang hồ, hội trải qua cái dạng gì gặp trắc trở.

"Trừ xinh đẹp bên ngoài, giống như không có cái gì dấu hiệu." Huyết Lang nói, lập tức lại nghĩ đến cái gì, "Còn có, ngực nàng trên vạt áo, thêu lên Dao Quang hai chữ."

Nữ tử kia không chỉ có dung mạo xinh đẹp, cái kia ngạo nhân hai ngọn núi càng mê người, Huyết Lang lặng lẽ nhìn nhiều vài lần, lúc này mới phát hiện Dao Quang hai chữ.

"Dao Quang?"

Phương Vân lẩm bầm nói, đây là duy nhất một tia manh mối, nhưng chỉ bằng hai chữ này, căn bản là không có cách suy đoán ra mua chủ thân phận.

"Đại nhân, ta nhưng là thật không biết tiểu nữ hài kia theo hoàng thất có quan hệ, người mua cho một cái tam phẩm Linh Đan, ta thì xuất thủ mà đến." Huyết Lang một mặt cười khổ nói.

"Giết."

Phương Vân bình tĩnh nói, phảng phất tại nói một kiện không liên quan đến mình sự việc.

Keng! Keng!

Đao nhận ra khỏi vỏ, Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người tại Phuong Vân vừa dứt lời trong nháy mắt, chính là thẳng hướng Huyết Lang, một trước một sau, phong bế Huyết Lang đường lui.

Huyết Lang thân thể tuy nhiên bị tửu sắc móc không khác gì nhiều, nhưng dù sao cũng là đạt tới Khí Huyết bát trọng chi cảnh, kinh dị phía dưới, vẫn như cũ kịp thời làm ra phản ứng động tác, tránh đi Võ Cuồng công kích.

Nhưng mà, Ngô Hạo đao nhận, mở ra Huyết Lang hoa phục, tại hân bụng lưu lại một đạo thật sâu vết thương.

"Người người thể mà muốn giết ta!"

Huyết Lang không thể tin nói, tay nắm lấy bụng vết thương, máu tươi từ chi trong khe chảy xuôi mà ra, rơi xuống đất.

Hắn không nghĩ tới Phuong Vân tuy nhiên giết chết thì giết, Võ Cuồng, Ngô Hạo cũng không ngờ rằng Phuong Vân hội quyết tuyệt như vậy, nhưng lại vô điều kiện chấp hành Phuong Vân mệnh lệnh.

"Hai vị thống lĩnh đại nhân, giết hân chẳng lẽ còn cần bản các chủ tự mình động thủ sao?"

Phuong Vân lạnh lùng nói, vì Võ Cuồng, Ngô Hạo không thể nhất kích giết đến Huyết Lang mà bất mãn.

Võ Cuồng, Ngô Hạo nghe vậy, trong đôi mắt đều là dâng lên một vòng sát khí, một cỗ cường hân nội lực ba động, từ trong cơ thể của bọn họ tuôn ra.

"Tinh Thần Các các chủ! Bản Bang cùng các người luôn luôn không có cái gì lui tới, nước giếng không phạm nước sông, người dựa vào cái gì giết ta?"

Huyết Lang âm trầm nói, hân biết rõ chính mình không phải hai vị này Khí Huyết cảnh bát trọng cường giả đối thủ, nếu như Tinh Thần Các các chủ quyết tâm muốn giết hân, hân tuyệt đối không thể sống mà đi ra căn này mật thất.

"Khoái ý ân cừ, cường giả vi tôn, cái này không phải liền là giang hồ sao? Bản các chủ muốn giết người, còn cần gì lý do sao? Động thủ!" Phuong Vân ra lệnh.

Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người thân sắc mãnh liệt, lưỡi đao quét ngang, chém về phía Huyết Lang chỗ hiểm!

"Giết ta, các người tuyệt sẽ không sống mà đi ra Huyết Lang Bang đại môn!"

Tuyệt vọng tiếng kêu thảm thiết, tại đây ở giữa trong mật thất quanh quẩn, lập tức Võ Cuồng, Ngô Hạo trường đao trong tay, không lưu tình chút nào đem Huyết Lang chém giết.

Huyết Lang thân thể cứng đờ, co quắp ngã xuống đất, đại lượng máu tươi từ vết thương tuôn ra, hình thành một mảnh vũng máu.

"Ta dựa vào, hai người các người thất phu, kim phiếu a, kim phiếu! Năm ngàn lượng kim phiếu còn tại gia hỏa này trên thân!"

Phuong Vân lớn tiếng kêu lên, đẩy ra Võ Cuồng cùng Ngô Hạo, đem năm ngàn lượng kim phiếu móc ra, thuận tiện cũng đem Huyết Lang trên thân khác đồ, vật cùng nhau lấy đi.

Cũng may năm ngàn lượng kim phiếu cũng không có bị máu tươi tung tóe đến, Phuong Vân để Võ Cuồng, Ngô Hạo tìm một chút căn này trong mật thất, còn có cái gì đáng tiền đồ, vật, tự kiểm tra một chút Huyết Lang trên thân tùy thân mang theo khác đồ, vật.

Trừ một vạn lượng kim phiếu bên ngoài cùng hai cái cổ ngọc bên ngoài, còn có một cái phong cách cổ xưa bình ngọc, thân bình phía trên chữ viết Thanh Tú.

Tạo Hóa Đan, thất phẩm!

Vén vén năm chữ, lại là để Phuong Vân thân sắc giặt mình!

Cái này là một cái cực kỳ hiếm thấy thất phẩm Linh Đan, liền xem như tại Thiên Sở Thành, chi sợ cũng tìm không ra cái thứ hai đến!

Cái này mai Tạo Hóa Đan, nhất định là vị kia thần bí người mua, dùng để trao đổi Thanh Linh điều kiện.

Huyết Lang nói lão vị kia người mua dùng một cái tam phẩm Linh Đan, Tương Thanh linh mua đi, trên thực tế lại là một cái vô cùng trân quý thất phẩm Linh Đan!

Tại Sở Quốc bên trong, ngũ phẩm Linh Đan liền xem như vảy rồng lông phượng, một khi xuất hiện, thế tất sẽ khiến thế lực khắp nơi tranh đoạt, thì liền hoàng thất cũng không thể ngoại lệ, mà lục phẩm trở lên Linh Đan, trăm năm thời gian bên trong, cũng chưa từng nhìn thấy qua một cái.

Có thể luyện chế ra thất phẩm Linh Đan, chỉ có những cái kia từng từng ngàn năm mà không ngã to lớn đế quốc, hoặc là truyền thừa mấy ngàn năm bất thế tông môn, Sở Quốc ở khu vực này tuy nhiên cũng coi là một cái cường quốc, nhưng cũng không có luyện chế ra thất phẩm Linh Đan điều kiện.

Mà theo tạo hóa hai chữ này bên trên, Phuong Vân càng là cảm giác được cái này mai thất phẩm Linh Đan không giống bình thường.

Phuong Vân lật qua lật lại bình ngọc, lại gặp được một nhóm chữ.

Tái tạo thân thể, thoát thai hoá cốt, phục người dùng cẩn thận chi. Thoát Phàm cảnh phía dưới, phục dụng hãn phải chết, thoát phàm người cứu tử nhất sinh, Thiên Linh người sinh tử xem thiên mệnh.

"Người a trực tiếp nói cho lão tử không thể ăn không lâu xong sao? Nói nhiều như vậy nói nhảm." Phuong Vân cá giận nói.

Thoát Phàm cảnh, Thiên Linh Cảnh cường giả, ăn đều muốn cứu tử nhất sinh, sinh tử xem thiên mệnh, Phuong Vân chỉ là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng mà thôi, cái này là thất phẩm Linh Đan, vẫn là độc được a!

Trách không được Huyết Lang không có phục dụng, vị kia người mua cũng thật là một cái kỳ hoa.

Phuong Vân khoe miệng hơi hơi run rẩy, trong lòng sinh ra muốn đem bình ngọc ngã nát xúc động, ngẫm lại vẫn là tính toán, dù sao cũng là một cái thất phẩm Linh Đan, vạn nhất về sau hội có gì hữu dụng đâu.

Phuong Vân đem Tạo Hóa Đan thu lại, mẹ con chim, lão tử đây là đến cái gì vận rủi, theo Huyết Sát Đại Đế cái kia bắt chẹt đến Vương Bát mai rùa, còn có cái này mai thất phẩm Linh Đan, không có một cái nào là có thể sử dụng.

Bất quá, đối Phuong Vân lời nói, duy nhất tin tức tốt là, Thanh Linh bị cái nào đó to lớn đế quốc hoặc là bất thể tông môn nhân mua đi, có thể là người mua nhìn trúng Thanh Linh thiên tư, mang về bồi dưỡng, chỉ ít Thanh Linh không có nguy hiểm tính mạng, cũng không thể chịu nhục.

Àm!

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn truyền đến, nguyên là Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người, dùng cây mạnh cứ thế mà mở ra một đạo cửa ngầm.

"Hoảng sợ lão tử nhảy một cái."

Phuong Vân nói, lập tức đi đến cửa ngầm trước, nhất thời bị trước mắt một màn sợ ngây người, Võ Cuồng cùng Ngô Hạo cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Cửa ngầm phía sau, sắp xếp là từng rương hoàng kim, phi thúy cùng châu báu.

Tất cả mọi thứ chung vào một chỗ, ít nhất cũng phải giá trị mười vạn lượng kim phiếu.

Cho dù Phuong Vân dự liệu được Huyết Lang Bang giàu đến chảy mỡ, nhưng tận mắt nhìn đến nhiều như vậy tài phú, vẫn là quả thực chấn kinh một thanh.

Trong tương lai trong một thời gian ngắn, Tinh Thần Các đều không cần đang vì tiền sự việc phát sầu.

"Haha, phát tài, Sở Thần cái này keo kiệt quỷ, đồ ẻo là mặt trắng nhỏ, không cho lão tử tiền, lão tử chính mình làm." Phuong Vân cười nói.

Võ Cuồng, Ngô Hạo trợn mắt hốc mồm nhìn lấy bọn hãn các chủ đại nhân, dám nói thế với tam hoàng tử, trừ bọn họ các chủ đại người bất ngờ, toàn bộ Thiên Sở Thành cũng tìm không ra cái thứ hai tới.

"Tinh Thần Các đại đội nhân mã, cũng đã đến đi."

Phuong Vân thu liễm lại trên mặt ý cười, hơi hơi ngưng trọng nói, Huyết Lang đã chết, nhưng là Huyết Lang Bang bên trong hãn bang chúng, cũng không thiếu một số khó đối phó nhân vật hung ác, muốn đem bọn họ hãn chấn nhiếp, Tinh Thần Các nếu như không toàn thể xuất động, thật là có chút khó làm.

"Bọn họ đang tại Huyết Lang Bang ngoài cửa sau đó mệnh." Võ Cuồng trả lời.

Phuong Vân gật gù đầu, để Võ Cuồng cùng Ngô Hạo đem tới cửa đóng lại, dẫn theo Huyết Lang thi thể, đi ra căn này mật thất.

Sau một lát, Huyết Lang Bang trên diễn võ trường, Phuong Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo bóng người, đang đứng tại đây mắng trong diễn võ trường tâm, Võ Cuồng trong tay dẫn theo chính là Huyết Lang đầu người.

Lúc này diễn võ trường, có trên trăm vị Huyết Lang Bang bang chúng tại tu luyện, nhìn thấy Phuong Vân, Võ Cuồng, Ngô Hạo bóng người, đều là sững sờ!

"Huyết Lang đầu người ở đây, các người còn không khuất phục, chờ đến khi nào!"

Võ Cuồng đem đầm máu đầu người ném xuống đất, lệ hồng một tiếng, thanh âm như sấm, xa xa quanh quẩn ra.

Trên diễn võ trường Huyết Lang Bang bang chúng, hướng về Phuong Vân ba người vây tới, nhìn thấy mặt đất đầu người thật sự là Huyết Lang, trong mắt đều là dâng lên một vòng sát khí.

Càng nhiều người tại nghe đến Võ Cường cái này âm thanh quát lên điên cuồng về sau, hướng về diễn võ trường vây tụ mà đến.

Huyết Lang Bang bang chúng càng tụ càng nhiều, không ít người rút ra tùy thân mang theo binh khí, vang lên một mảnh kinh ngạc âm thanh.

"Bang chủ bị giết!"

Lập tức, Huyết Lang Bang bang chúng, ánh mắt hung ác, nhìn về phía Phương Vân, Võ Cường, Ngô Hạo ba người.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Hắc Ưng :

Huyết Lang Bang bên trong trên diễn võ trường, đao quang sắc bén, kiếm mang băng hàn, bầu không khí lâm vào cực độ khẩn trương bên trong.

Mấy trăm vị Huyết Lang Bang bang chúng, đem Phương Vân, Võ Cường, Ngô Hạo ba người vây tại diễn võ trường trung tâm, nhìn trên mặt đất đầm máu đầu người, mặt lộ vẻ vẻ kinh ngạc đồng thời, trong hai mắt cũng tràn ngập địch ý.

Cũng không ít trong lòng người âm thầm cười trên nỗi đau của người khác, Huyết Lang chết, Huyết Lang Bang bang chủ vị trí, coi như để trống, người nào ngồi lên bang chủ vị trí, liền mang ý nghĩa người kia có thể đạt được Huyết Lang sở hữu tư nhân to lớn tài phú, cùng chương quản Huyết Lang Bang quyền lực.

Có điều tại tiếp Nhâm bang chủ vị trí này trước đó, nhất định phải trước đem giết Huyết Lang ba người này giải quyết hết, không hề nghi ngờ, ai có thể báo thù cho Huyết Lang, người nào liền có thể dựng nên lên đây đủ uy tín, tiền mã ngồi trên Huyết Lang Bang bang chủ.

Võ Cường, Ngô Hạo thân thể căng cứng, nắm chặt trong tay chuôi đao, Phương Vân một bộ lười biếng biểu lộ, thần sắc tự nhiên, nhưng lại đem những thứ này Huyết Lang Bang bang chúng biểu lộ cùng ánh mắt toàn bộ ôm vào đáy mắt, khóe miệng nhớ tới một vòng đùa giỡn đường cong.

"Các người là ai? Dám tự tiện xông vào ta Huyết Lang Bang, tàn sát chúng ta bang chủ!"

"Nợ máu nên trả bằng máu, giết chúng ta bang chúng, ba người các người liền đem mệnh lưu tại nơi này đi!"

Hai vị trung niên nam nhân hung ác nói, xem ra bọn họ tại Huyết Lang Bang bên trong có chút địa vị.

Phương Vân cười lạnh một tiếng nói: "Hai người các người, còn không có tư cách kia, nơi này liền không có người phát hiện, Huyết Lang Bang cửa, có cái gì không đúng làm sao?"

Đúng lúc này, kinh hãi gặp một người thất kinh chạy tới, trên mặt tràn ngập hoảng sợ, gấp giọng nói: "Không tốt, đại môn bị hơn ba ngàn người cho vây!"

Trên diễn võ trường mấy trăm vị Huyết Lang Bang bang chúng, sắc mặt vô cùng biến đổi, liền xem như triệu hồi Huyết Lang Bang tất cả bang chúng, cũng không có ba ngàn số lượng.

Thật lớn như thế nhân số chênh lệch, Huyết Lang Bang bang chúng cơ hồ không có bất kỳ cái gì phản kháng, trong mắt đều là nổi lên một vòng vẻ sợ hãi, bọn họ mới là biết, đây là nhằm vào bọn họ Huyết Lang Bang đánh bất ngờ.

"Các người rốt cuộc là ai?"

Một vị thân thể mặc hắc bào, dáng người khô gầy nam tử, từ trong đám người đi tới, toàn thân tản ra một loại âm lãnh khí tức, Huyết Lang Bang bang chúng vì để mở một con đường, tựa hồ đối với việc này người mười phần đáng sợ.

Phương Vân hai con người run lên, vị này người áo đen ngược lại là cho hắn một loại cảm giác nguy hiểm.

"Tinh Thần Các Phương Vân, từ hôm nay trở đi, Huyết Lang Bang thì về Tinh Thần Các quản." Phương Vân nói.

Huyết Lang Bang bang chúng đều là giết mình, bọn họ đương nhiên biết Tinh Thần Các là tam hoàng tử bồi dưỡng thế lực, đúng là tại hoàng thất thế lực, chỉ là những thế lực này từ trước đến nay xem thường người giang hồ, khinh thường tại cùng giang hồ thế lực làm bạn, Tinh Thần Các làm sao lại đem đầu mâu nhắm ngay Huyết Lang Bang.

Thực nguyên nhân rất đơn giản, Phương các chủ thiếu tiền a!

Tại cái này Thiên Sở Thành bên trong, thì Huyết Lang Bang hung danh thịnh nhất, vạn kim Kim Tài, không đoạt các người đoạt người nào.

"Không phục, có thể đứng ra, bắt quá hậu quả tự phụ!" Phương Vân lạnh giọng nói.

Đã thấy hắc bào nam tử cười lạnh một tiếng nói: "Chỉ dựa vào vũ lực, nhưng là chương không không Huyết Lang Bang, cũng vô pháp tại giang hồ lẫn vào."

Phương Vân kinh ngạc nhìn hắc bào nam tử liếc một chút, có đảm lượng, bình tĩnh tỉnh táo, cũng là còn tính là cái nhân vật, Phương Vân là không thể nào tự mình chương quân Huyết Lang Bang, Phương Vân nếu như tiền tài, người này ngược lại không phải vì một cái chương quân Huyết Lang Bang nhân tuyến.

"Có chút ý tứ!"

Phương Vân cười nói, cái gọi là giang hồ quy củ, trừ vũ lực, cũng là lợi ích, nếu như chỉ bằng vào vũ lực nếu như không đủ chương không Huyết Lang Bang lời nói, lại thêm lấy dụ dỗ, những thứ này Huyết Lang Bang bang chúng, thì không có bất kỳ cái gì lý do cự tuyệt.

"Huyết Lang Bang thuộc về Tinh Thần Các về sau, Huyết Lang đáp ứng giao cho các người trả thù lao, tại chỗ của ta gấp bội! Đạt tới Khí Huyết lực trọng người, trả thù lao lật gấp ba!"

Lời vừa nói ra, tất cả Huyết Lang Bang bang chúng thần sắc, đều là vì đó động dung.

Huyết Lang keo kiệt, tại Sở Quốc trong giang hồ, là nổi danh, Huyết Lang Bang bang chúng có nhiều oán niệm ý, lại là giận mà không dám nói gì. Mà Phương Vân nói ra điều kiện,

Bọn họ đều tâm động.

Huyết Lang Bang thuộc về Tinh Thần Các về sau, trừ đôi bang chủ bên ngoài, bọn họ như là cũng không có bất kỳ tổn thất nào, bọn họ thu nhập lại gấp bội tăng vọt.

"Hắc Ưng gấp qua bang chủ!"

Khô gầy hắc bào nam tử cung kính nói, quỳ một chân trên đất, bái hướng Phương Vân.

"Bái kiến bang chủ!"

Mấy trăm vị Huyết Lang Bang bang chúng lần lượt hô, Hắc Ưng làm một vị Khí Huyết thất trọng cường giả, trong bọn họ thực lực người mạnh nhất, đều thần phục với Phương Vân, bọn họ càng không có lựa chọn khác.

Phương Vân khước miệng, giờ lên một vòng hải lòng đường cong.

"Hắc Ưng vì Huyết Lang Bang phó bang chủ, ta không tại thời điểm, phụ trách Huyết Lang Bang trên giang hồ tất cả mọi chuyện."

Phương Vân nói, Hắc Ưng phần này tỉnh táo bình tĩnh, ngược lại vẫn có thể xem là người có thể dùng được.

Hắc Ưng vốn là Huyết Lang Bang người, lấy hấn đối Huyết Lang Bang quen thuộc, cùng trong giang hồ rong ruổi nhiều năm như vậy kinh nghiệm, xử lý Huyết Lang Bang chuyện cụ thể, hiển nhiên muốn so Phương Vân làm càng tốt hơn.

Lưu lại mấy người thống kê Huyết Lang Bang bên trong tiền tài, bang chúng bên ngoài, Phương Vân để Võ Cuồng, Ngô Hạo dẫn Tinh Thần Các người trở về Tinh Thần Các, chính mình hướng về Vương gia phương hướng đi đến.

Hắc Ưng có thể phụ trách Huyết Lang Bang trong giang hồ sự việc, nhưng là Huyết Lang Bang, Tinh Thần Các tài vụ, Phương Vân lại không yên lòng giao cho Hắc Ưng để ý tới, Võ Cuồng, Ngô Hạo là luyện võ người thô kệch, ở phương diện này cũng không am hiểu, nhìn chung Tinh Thần Các, cũng không có một cái nào thí sinh thích hợp.

Vương Vũ Yên khôn khéo tài giỏi, vừa tỉ mỉ cẩn thận, là Phương Vân trong lòng thí sinh thích hợp nhất, chỉ là không biết Vương Vũ Yên có nguyện ý hay không.

Phương Vân đi vào Vương gia đại môn, có lần trước giáo huấn về sau, Vương gia thị vệ vương Vân, trong mắt nhất thời dâng lên một vòng vẻ sợ hãi, không dám nhiều lời nửa câu.

Còn chưa chờ tiến vào Vương Tiểu Thiên trong nội viện, liền nghe được bên trong đi ra Vương Tiểu Thiên một tiếng phần nộ gào thét.

"Vương Vân Thiên, ta lão đại nữ nhân, người cũng dám động! Người cút ra ngoài cho ta!"

Phương Vân khước miệng giờ lên một vòng nguy hiểm đường cong, xem ra trong viện cũng không bình tĩnh.

"Có chút ý tứ!"

Phuong Vân cười nói, bước nhanh hướng về Vương Tiểu Thiên sân đi đến.

Lúc này, Vương Tiểu Thiên trong nội viện, trừ Vương Tiểu Thiên, Vương Vũ Yên bên ngoài, còn đứng lấy chín người, bên trong một vị nam tử trẻ tuổi, mặc hoa phục, eo phôi đai lưng ngọc, vành vào tự đắc đứng tại Vương Tiểu Thiên cùng Vương Vũ Yên trước mặt, nhìn về phía Vương Vũ Yên trong ánh mắt, mang theo một tia dâm sắc.

Hắn chính là Vương Tiểu Thiên trong miệng Vương Vân Thiên, là Vương gia gia chủ chính thể sinh con trai của phía dưới, Vương Tiểu Thiên mẫu thân thì là Vương gia gia chủ nạp thiếp, tuy nhiên mười phần được sủng ái, nhưng từ đầu đến cuối không có chính thể chi uy.

"Ha ha ha Vương Tiểu Thiên, lão đại ngươi? Ha ha ha "

Wương Vân Thiên cười nhạo nói, phảng phất nghe trên đời này buồn cười nhất cười chê.

"Ta tốt đệ đệ nha, ngươi chừng nào thì thêm một cái lão đại? Mẫu thân ngươi tuy là thiếp, nhưng dầu gì cũng là phụ thân nữ nhân, ngươi làm thiếp sở sinh, thân phận tuy nhiên ti tiện một số, nhưng dầu gì cũng là con trai của phụ thân, làm ra bức này thấp hèn sự việc, thật sự là cho Vương gia chúng ta mất mặt!"

Wương Tiểu Thiên trên mặt, nhất thời phun lên một vòng cực giận màu sắc, Vương Vân Thiên nhục nhã mẫu thân hắn, đã đụng vào hắn có thể nhẫn nại phòng tuyến cuối cùng!

"Wương Vân Thiên, ngươi còn dám nhắc tới cùng mẫu thân của ta, ta quyết không tha cho ngươi!" Vương Tiểu Thiên cả giận nói.

Wương Vân Thiên vẫn như cũ cuồng tiếu không ngừng: "Ha ha ha, Vương Tiểu Thiên, ta rất sợ hãi a, hù chết ta, mẫu thân ngươi là cái tiện tỳ, ngươi cũng là tiện chủng!"

Wương Tiểu Thiên gào thét một tiếng, vung hai nắm đấm, hướng về Vương Vân Thiên công tới, không biết sao Vương Tiểu Thiên từ trước đến nay ưa thích phong hoa tuyết nguyệt, lại không thích luyện thể tập võ, không chỉ có không có đụng chạm lấy Vương Vân Thiên thân thể, ngược lại một bàn tay bị Vương Vân Thiên đánh cái lão đảo, lùi lại sau mấy bước.

"Wương Tiểu Thiên, ngươi cũng quá không biết lượng sức, bản thiếu gia đã đạt tới Khí Huyết cảnh tứ trọng đỉnh phong, rất nhanh liền có thể đột phá đến Khí Huyết ngũ trọng, ngươi dựa vào cái gì đánh với ta?" Vương Vân Thiên đắc ý cười nói.

Wương Vũ Yên khuôn mặt phát lạnh, đem Vương Tiểu Thiên hộ tại sau lưng, mềm mại quyền nắm chặt, tại vũ lực bên trên, Vương Tiểu Thiên không phải Vương Vân Thiên đối thủ, chính mình tuy nhiên tiến vào Khí Huyết cảnh tứ trọng không mất bao lâu, nhưng là cần phải còn có thể theo Vương Vân Thiên chống lại một hai.

Wương Tiểu Thiên mặt Dục Vĩ Vĩ vắn vẹo, bị Vương Vũ Yên bảo hộ, để hắn lòng tự trọng nhận cực lớn đã kích.

Wương Vân Thiên tiếp tục cười nhạo nói: "Wương Tiểu Thiên, ngươi trốn ở một nữ nhân đằng sau, thật sự là mất hết Vương gia mặt mũi, ngươi vị kia lão đại đâu? Hắn làm sao không đến thay ngươi ra mặt đâu? Sẽ không phải là nhìn thấy bản thiếu gia, dọa đến tè ra quần, chạy không thấy đi!"

Wương Vân Thiên sau lưng tám vị tùy tùng, cùng theo Vương Vân Thiên chế giễu, phát ra một trận cười vang.

Đúng lúc này, sân đại môn bị Phuong Vân đá một cái bay ra ngoài, trực tiếp vỡ thành mảnh gỗ vụn, phát ra một tiếng ầm ầm tiếng vang.

Lập tức, Phuong Vân bóng người, liền là xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

"Ta chính là Vương Tiểu Thiên lão đại, tiểu tặc, ngươi đây là tại muốn chết!" Phuong Vân lạnh giọng nói, mắt lộ ra sát khí.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Ta chính là lão đại :

cùng cất giữ, hướng y thực phụ mẫu gửi lời chào, cảm tạ mọi người chống đỡ

Làm Phuong Vân kiên nghị bóng người, đá môn mà ra trong nháy mắt, trong nội viện mọi người, thần sắc đều là sững sờ.

Lập tức, Vương Vũ Yên, Vương Tiểu Thiên trên mặt, liền dâng lên vẻ mừng như điên!

"Lão đại!"

Wang Xiao Tian hô, thanh âm kích động, trong mắt nổi lên một chút nước mắt, Phuong Vân tới thật sự là quá kịp thời.

Wang Xiao Tian xoay người, nhìn lấy đột nhiên xuất hiện Phuong Vân, hai mắt âm lệ, khinh thường lạnh hừ một tiếng nói: "Người chính là Vương Tiểu Thiên lão đại, nhìn cũng chả có gì đặc biệt? Chỉ là một cái nghèo hèn tiểu tử a."

Phuong Vân xuyên qua, xác thực không bằng Vương Xiao Thiên lỏng lẻo, chỉ là rất phổ thông vài vóc, Vương Xiao Thiên nhìn thấy Phuong Vân trang phục, không không chế được đỉnh đỉnh sống lưng, bày làm ra một bộ tự cho là có quý tộc khí tức bộ dáng.

Hắn nhưng lại không biết, Phuong Vân tại Huyết Lang Bang cướp bóc tài phú, đủ để theo toàn bộ Vương gia so sánh, trong lòng của hắn loại kia kiêu ngạo, thực chỉ là một chuyện cười mà thôi.

"Nghèo hèn tiểu tử, cũng có thể đánh cho người rã rời đầy đất!"

Phuong Vân lạnh giọng nói, bắp thịt nhô ra, lực lượng cường đại tại hai tay bên trong ngưng tụ, hướng về Vương Xiao Thiên đi đến.

"Ha ha ha, chỉ bằng người? Tiểu tử ta sẽ để người hối hận bước vào Vương gia đại môn!"

Wang Xiao Thiên cười như điên nói, lấy cang nhanh chóng hơn độ, hướng về Phuong Vân phóng đi.

"Có chút ý tứ!"

Phuong Vân khoe miệng, giờ lên một vòng gậy nhẹ ý cười, bỗng nhiên gia tốc, sau một khắc chính là đi vào Vương Xiao Thiên trước người.

Wang Xiao Thiên thần sắc giật mình, Phuong Vân tốc độ vượt quá hắn dự liệu, lập tức trong mắt lóe lên một vòng tàn khốc, nắm chặt nắm tay phải, trực tiếp đánh phía Phuong Vân đầu lâu.

Ầm!

Quyền chưởng quen biết tiếng vang trầm trầm truyền đến, Vương Xiao Thiên biến sắc, một quyền này của hắn công kích, căn bản là không có cách rung chuyển Phuong Vân mây may.

Phuong Vân khoe miệng giờ lên một màn kia đường cong, chậm rãi mở rộng, bàn tay dùng lực một nắm, Vương Xiao Thiên quyền đầu bên trong, nhất thời truyền đến từng tiếng giòn vang.

"A!"

Tiếng gào đau đớn theo Vương Xiao Thiên trong miệng truyền đến, vang vọng khu nhà nhỏ này.

"Lão tử giết người!"

Kịch liệt đau đớn, để Vương Xiao Thiên vô cùng phẫn nộ, một cái khác quyền toàn lực vung ra, đánh phía Phuong Vân.

Phuong Vân đồng dạng vung ra một quyền, song quyền va chạm, phát ra tiếng vang trầm trầm, xoáy cho dù là nghe được Vương Xiao Thiên phát ra một tiếng càng thê thảm hơn kêu rên, trên năm căn ngón tay then chốt, toàn bộ cắt ra.

Tay đứt ruột xót, Vương Xiao Thiên toàn thân run rẩy, không cách nào đứng vững, quỳ rạp xuống đất, cánh tay bắt lực rũ xuống, trong hai mắt đều là vẻ hoảng sợ. Người đến lực lượng quá cường đại, căn bản không phải mình có thể đối kháng, Vương Tiểu Thiên lúc nào tìm như thế một người trợ giúp.

"Ta sẽ để người hối hận đi vào trên cái thế giới này!"

Phuong Vân khẽ cười nói, dắt lấy Vương Xiao Thiên tóc, nâng lên đầu hắn, nguyên bản ngạo khí, phách lối thần sắc, bị một loại cực độ sợ hãi thay thế.

Lập tức, Phuong Vân một chân đá vào Vương Xiao Thiên trên thân, đem hắn đạp đến Vương Tiểu Thiên trước mặt.

Lúc này, Vương Xiao Thiên tám vị tùy tùng, đem Phuong Vân vây vào giữa, trong ánh mắt, lóe ra mãnh liệt vẻ kiêu dè, chỉ là vây quanh, cũng không dám động thủ.

Wang Xiao Tian co quắp tại, hai mắt tràn ngập vẻ oán độc, nổi giận nói: "Các người đám heo ngu xuẩn này, còn nhìn lấy nhìn cái gì? Còn không cho lão tử giết hắn! Giết hắn!"

Tám vị tùy tùng nghe được Vương Xiao Thiên mệnh lệnh, rục rịch, lại ai cũng không nguyện ý người đầu tiên xuất thủ, so với Vương Xiao Thiên mệnh lệnh, mạng nhỏ mình hiển nhiên quan trọng hơn.

"Các ngươi không dám công tói, ta cần phải đánh tói."

Bình tĩnh thanh âm theo Phương Vân trong miệng vang lên, vừa dứt lời trong nháy mắt, Phương Vân bóng người lóe lên, một quyền tại đối phương bất ngờ không đề phòng, đánh vào vị kia tùy tùng lồng ngực, một quyền này lực lượng, ít nhất cũng phải có một ngàn năm trăm cân.

Ầm!

Vị kia tùy tùng ứng thanh rút lui mà bay, đọng tại sau lưng trên núi giả, thân thể cứng đờ, ánh mắt tan rã, sinh cơ đoạn tuyệt.

Một quyền oanh sát,

Quả quyết vô tình, còn lại bảy vị tùy tùng thấy thế, kinh hãi sau khi, nhao nhao kéo ra cùng Phương Vân trước đó khoảng cách.

"Nhanh đi bẩm báo gia chủ!"

Không biết là ai hô to một tiếng, bảy vị tùy tùng ngừng lại tan tác như chim muông đi, bay vượt qua trôn, tốc độ quá nhanh, làm cho người nghẹn họng nhìn trần trời.

"Hỗn đản! Một đám rác rưởi, Phản Chủ đồ, vật, lão tử muốn đem các ngươi đều giết!"

Vương Vân Thiên khoe miệng co giật hiểu nói, muốn rách cả mí mắt, càng mang theo một loại mãnh liệt tới cực điểm hoảng sợ.

"Ngươi những cái kia thù hạ, đối ngươi như là không phải rất trung tâm a?"

Phương Vân đùa giỡn cười nói, hướng đi Vương Vân Thiên, một chân giẫm tại mắt cá chân hắn bên trên, để hắn mất đi năng lực hành động.

Vương Vân Thiên đầu đầy toát mồ hôi lạnh, một mặt hoảng sợ nói: "Ngươi... Ngươi là Khí Huyết cảnh thất trọng phía trên, ngưng luyện ra bên trong kẻ lực mạnh?"

Hắn thấy, nếu không có Khí Huyết cảnh thất trọng phía trên cường giả, căn bản không có khả năng có khủng bố như thế lực lượng.

"Chỉ cần ngươi nguyện ý ở dưới tay ta làm việc, ta có thể bảo vệ ngươi vinh hoa phú quý! Ta là Vương gia thiếu gia, tương lai Vương gia gia chủ."

Vương Vân Thiên mắt thấy sự việc không ổn, liền muốn lấy tiền tài thu mua Phương Vân.

Phương Vân khinh thường cười một tiếng, đối Vương Tiểu Thiên nói: "Người này hiện tại thì giao cho ngươi, vừa rồi hắn làm sao đối ngươi, ngươi thì gấp mười lần trả lại hắn."

"Vâng, lão đại, ta tuyệt đối đánh cho hắn liên mẹ hắn đều không nhận ra."

Vương Tiểu Thiên dữ tợn cười một tiếng, xoa quyền mài chưởng, có phương pháp Vân chỗ dựa, chính mình lại có cái gì tốt sợ.

Vương Vân Thiên sắc mặt, thì là trở nên như heo lá gan đồng dạng khó coi.

"Vương Tiểu Thiên, bản thiếu gia chính là chính thất sở sinh, ngươi dám..."

Vương Vân Thiên lời còn chưa dứt, Vương Tiểu Thiên một bàn tay chính là rơi vào Vương Vân Thiên trên mặt, phát ra thanh thúy thanh vang, lưu lại một đạo rõ ràng chưởng ấn, Vương Vân Thiên thanh âm im bật mà dừng, lập tức từ đối Vương Vân Thiên mở ra mãnh liệt quyền đâm cước đá.

Phương Vân cười đắc ý, nhìn về phía Vương Vũ Yên, ngón tay sờ nhẹ một chút nhón cảm nhón, xúc cảm bằng phẳng, cười nói: "Cô nàng, bốn công tử đến còn tính là kịp thời đi."

Vương Vũ Yên hồn dôi một tiếng hỏi: "Ngươi làm sao lại đột nhiên tới nơi này?"

"Đương nhiên là nhớ ngươi." Phương Vân nói, mang theo một tia vô lại.

"Nói chuyện đứng đắn." Vương Vũ Yên lật một cái liếc mắt, . gia hỏa này, luôn không đứng đắn.

Phương Vân thu liễm lại khoe miệng gầy nhẹ ý cười, nghiêm mặt nói: "Huyết Lang Bang bị ta khống chế, thiếu một cái quản lý tiền tài người, ta nghĩ đến ngươi."

Vương Vũ Yên thần sắc giật mình, Phương Vân dẫn Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người đi Huyết Lang Bang, nàng là biết, nàng coi là Phương Vân là đi tìm gọi Thanh Linh cái cô nương kia, không nghĩ tới thế mà trực tiếp chương khống Huyết Lang Bang.

Đây chính là tại Thiên Sở Thành hung danh hiển hách thế lực, Vương gia cũng không dám tùy tiện trêu chọc, cái này không biết Phương Vân phong khinh văn đạm ngôn ngữ chỉ về sau, phát sinh chuyện gì.

"Gọi Thanh Linh cái cô nương kia đâu? Tìm tới sao?"

Vương Vũ Yên hỏi, từ Phương Vân quen biết đến bây giờ, mặc cho ai đều có thể nhìn ra được, vị kia gọi Thanh Linh cô nương, tại Phương Vân trong lòng là hạng gì trọng yếu, Vương Vũ Yên lại là hơi có chút hâm mộ.

Nếu như Thanh Linh nữ hài kia, về đến Phương Vân bên người, như vậy không biết Phương Vân còn sẽ có bao nhiêu chú ý lực, thả trên người mình.

Phương Vân thần sắc tối sầm lại, có chút thất lạc nói: "Không, bị cái nào đó thần bí thế lực người mang đi, bắt quá, sẽ không có nguy hiểm gì."

Vương Vũ Yên nghe vậy, đã đáng tiếc, thay Phương Vân cảm thấy khô sở, lại có loại không khỏi nhẹ nhõm.

"Cái kia ngươi định làm như thế nào?" Vương Vũ Yên hỏi.

Phương Vân cười nói: "Đương nhiên sẽ không từ bỏ, chỉ bắt quá bây giờ ta, còn không có cái năng lực kia."

Có thể xuất ra thất phẩm Linh Đan, nhất định là một cái siêu cấp thế lực, nếu như không có đầy đủ thực lực, chắc hẳn cái thế lực này đại môn còn không thể nào vào được, lại nói chuyện gì tìm về Thanh Linh đây.

Có điều đợi Phương Vân có đầy đủ năng lực thời điểm, người nào cũng không thể ngăn cản.

Mà đúng lúc này, ngoài viện truyền đến một trận gấp rút tiếng bước chân, Vương Vũ Yên thấy bảy cái tùy tùng, đi bám báo Vương gia gia chủ, lúc này cũng cần phải đến.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Vương Minh :

Theo ngoài viện gấp rút tiếng bước chân truyền đến, bị Vương Tiểu Thiên đánh mặt mũi bầm dập, co quắp tại địa không nhúc nhích Vương Vũ Yên, rốt cục có tinh thần, phát ra một tiếng thê lương kêu rên!

"Phụ thân! Mẫu thân! Cứu... !"

Vương Tiểu Thiên không chút khách khí đạp Vương Vũ Yên một chân, kêu rên âm thanh im bật mà dừng, lúc này không đạp, chờ Vương gia gia chủ tiến trong viện, thì không có cơ hội.

"Dừng tay!"

Quát khê âm thanh truyền đến, xoáy cho dù là nhìn thấy, một vị mặc hoa phục, có lưu râu dài trung niên nam tử, đi vào trong nội viện!

"Tiểu Thiên, ngươi đang làm gì? Đối người thân ca ca quyền đâm cước đá, còn thể thống gì!"

Vương Tiểu Thiên sắc mặt biến hóa, kêu một tiếng phụ thân, dừng lại đối Vương Vũ Yên quyền đâm cước đá.

Vương Vũ Yên tại Phương Vân bên tai nói nhỏ: "Hắn chính là Vương gia gia chủ Vương Minh, Khí Huyết cảnh bát trọng đỉnh phong cường giả!"

"Có chút ý tứ!"

Phương Vân khoe miệng giờ lên một vòng nguy hiểm đường cong, hai con ngươi hơi có chút ngưng trọng, Khí Huyết cảnh bát trọng đỉnh phong cường giả, vận dụng nội lực lời nói, Phương Vân cũng không có lượng quá lớn nắm chiến thắng.

Bất quá, Tinh Thần Các tám lệnh bài này, lại là đủ để chấn nhiếp tất cả Vương gia nhân.

Đúng lúc này, một vị đeo vàng đeo bạc phụ nhân, phát ra mười phần bén nhọn tiếng la khóc, chạy đến Vương Vũ Yên trước mặt, ôm Vương Vũ Yên mặt mũi bầm dập đầu lâu.

"Con ta, ngươi cái này là thế nào!" Phụ nhân hô, ánh mắt oán độc nhìn về phía Vương Tiểu Thiên, "Vương Tiểu Thiên, ngươi dám liên hợp ngoại nhân, đánh nhau người huynh trưởng!"

Lập tức, phụ nhân lại nhìn về phía đứng sau lưng Vương Minh một vị nữ tử, thân xuyên thanh sắc quần áo, cao quý mà trang nhã, oán thanh nói: "Tầm thực mưa, nhìn người dạy dỗ đến đồ tốt! Phạm phải dạng này đại tội, nên trục xuất khỏi gia môn."

Người nhiều chuyện người hùng hồ dọa người, Vương Tiểu Thiên mẩu thân bình tĩnh bình tĩnh nói: "Tiểu Thiên đứa nhỏ này không phải cái gây chuyện người, còn về Vương Vân Thiên ương ngạnh cá tính, tất cả Vương gia nhân đều nhìn ở trong mắt."

Người nhiều chuyện người phúc hướng Vương gia gia chủ Vương Minh, khóc đến nước mắt nước mắt cùng lưu: "Lão gia, người chỉ được thay ta làm chủ a, trời cao đứa bé này, về mặt tu luyện nhưng là có hiểm thấy tư chất, là Vương Gia Vệ đến, bây giờ lại bị Vương Tiểu Thiên liên hợp ngoại nhân đánh thành dạng này, người muốn cho hai mẹ con chúng ta một cái công đạo."

Vương Minh sắc mặt âm trầm, theo Vương Vân Thiên không nhúc nhích ngón tay, còn có không ngừng run rẩy hai chân đến xem, then chột hần là cắt ra, dạng này bị thương, chưa có 1 tháng thời gian, rất khó khỏi hẳn.

"Người tới, đem Vương Tiểu Thiên buộc, đưa đi trừng trị đường, chờ đợi xử lý." Vương Minh nói.

Vương Tiểu Thiên mẩu thân sắc mặt biến hóa, nàng biết mình bất lực cải biến Vương Minh quyết định, thanh âm hơi trầm xuống nói: "Vương Vân Thiên tại sao lại xuất hiện tại Tiểu Thiên trong viện? Sự tình ra có nguyên nhân, gia chủ làm như vậy có sai lầm công chính, ta không có năng lực cải biến, nhưng là giữ nguyên ý kiến!"

Ngay tại hai tên tùy tùng, cầm dây thừng đi tới thời điểm, Phương Vân kiên nghị đáng người, trạm đến Vương Tiểu Thiên trước mặt.

"Chậm đã!"

"Tiểu tử, người đã thương con ta, có giết ta Vương gia một vị tùy tùng, ta còn không có tìm người tính sổ sách đâu, lúc này còn dám làm càn!"

Vương Minh âm trầm nói, hần biết lấy Vương Tiểu Thiên năng lực, căn bản không phải Vương Vân Thiên đối thủ, duy nhất khả năng, cũng là vị này khách không mời mà đến hạ độc thủ.

Cổ tay, cổ chân đều đoạn, người này thật ác độc thủ đoạn!

"Vương Minh, ta khuyên người nói chuyện cẩn thận một chút, tại ta còn không có phần nộ mất lý trí trước đó, cho ta nghiêm túc nói lời xin lỗi!" Phương Vân nói, thân sắc phát lạnh.

Người nhiều chuyện người nghe vậy, nhất thời tay chỉ Phương Vân, nổi giận nói: "Lớn mật cuồng đồ, dám tại Vương gia làm càn, các người đều thất thân làm gi, còn không lấy phía dưới!"

"Đây là Tinh Thần Các các chủ, các người ai dám?" Vương Tiểu Thiên đột nhiên quát lớn.

Hướng về Phương Vân vậy tới tùy tùng, thân ảnh dừng lại, trên mặt lộ ra một vòng kinh hãi, Vương Minh một gương mặt mo cũng biến đổi.

"Bất kể hần là cái gì các, thương tổn trời cao, liền phải chết! Các người giết cho ta hần!" Người nhiều chuyện người hung ác nói.

Ba!

Một tiếng vang giòn truyền đến, lại là Vương Minh một bàn tay đánh vào lưỡi dài trên mặt phụ nhân, lưu lại năm đạo rõ ràng chỉ ấn.

Người nhiều chuyện người che lấy mặt chính mình, không thể tin nhìn lấy Vương Minh, nàng không biết Tinh Thần Các là Sở Quốc tam hoàng tử thủ hạ thế lực, không hiểu Vương Minh tại sao phải làm như vậy.

"Gặp qua các chủ đại nhân, vừa rồi có nhiều đắc tội, các chủ đại nhân đừng nên trách!" Vương Minh khom người nói.

Tại cái này Thiên Sở Thành, cùng toàn bộ Sở Quốc bên trong, không có bất kỳ cái gì gia tộc, hoặc là giang hồ thế lực, có thể cùng Sở Quốc hoàng thất tranh chấp, Vương gia tuy có chút thực lực, nhưng cùng hoàng thất so sánh, lại là khác nhau một trời một vực.

Coi như Vương nhà thế lực, cùng Tinh Thần Các so sánh, thậm chí càng mạnh hơn một chút, nhưng có lấy hoàng thất bối cảnh Tinh Thần Các, Vương Minh không thể không thận trọng.

Đồng thời, Vương Minh khóe mắt liếc qua, nhìn Vương Tiểu Thiên liếc một chút, tiểu tử này từ lúc nào, nhận biết Tinh Thần Các các chủ, xem ra sau này không thể coi thường Vương Tiểu Thiên một điểm.

Người nhiều chuyện người che miệng mình, coi như nàng lại thể nào ngốc cũng nhìn ra, vị này lạ lắm thiếu niên, là cái Vương gia gây nổi danh nhân vật.

"Đều là con trai mình, Vương gia gia chủ khác biệt đối đãi, thật đúng là để bản các chủ kiến thức đến!" Phương Vân có thâm ý khác nói.

Vương Minh biết vị này Tinh Thần Các các chủ, là muốn thay Vương Tiểu Thiên ra mặt, nếu không tuyệt sẽ không buông tha, dứt khoát hạ thấp tư thái, chờ Tinh Thần Các các chủ tiêu hóa, sự việc cũng liền đi qua.

"Là ta qua loa." Vương Minh thật có lỗi đến, lập tức phản phó Vương gia tùy tùng, "Còn không đem cái này nghiệt tử cho khiêng xuống đi!"

"Chậm đã!"

Phương Vân mở miệng nói, hần nhìn ra được, Vương Minh muốn đem Vương Vân Thiên khiêng xuống đi, trên thực tế là muốn bảo vệ Vương Vân Thiên.

Nếu là muốn thay Vương Tiểu Thiên ra mặt, tự nhiên là muốn đem đầu này cho ra đến cùng, Vương Minh muốn dùng cái này đến giải chuyện này, Phương Vân há có thể như ước nguyện của hần.

"Tiểu Thiên, ngươi đem vừa rồi chuyện phát sinh, hoàn hoàn chỉnh chỉnh nói cho vị này Vương gia gia chủ nghe một chút!"

"Vâng, lão đại!" Vương Tiểu Thiên tinh thần chấn động, lập tức ngón tay hướng Vương Vân Thiên nói, "Vũ Yên là Tinh Thần Các các chủ phu nhân, hần gặp Vũ Yên có khuynh thành đáng vẻ đẹp, đùa giỡn trước đây, lại nhục mẩu thân của ta ở phía sau, háo sắc như thế vô sỉ, không coi bẽ trên ra gì cuồng vọng chi đồ, phụ thân đại nhân thật đúng là bảo vệ có thừa a!"

Tại Vương gia, Vương Vân Thiên thân là con trai trưởng, lại vì chính thất sở sinh, chịu sủng hộ muốn so Vương Tiểu Thiên nhiều quá nhiều, cứ việc Vương Tiểu Thiên cũng không thiếu vàng bạc, nhưng tại con đường tu luyện, lại là liền một điểm tư nguyên đều không có.

Wương Tiểu Thiên lưu luyến quên về cùng Phong Nguyệt chỗ, nói theo một cách khác, cũng là vì tự vệ, cho thấy chính mình vô ý tại tranh đoạt vị trí gia chủ, để cho mình cùng mẩu thân qua chút sống yên ổn thời gian.

Nhưng là, Vương Vân Thiên cũng không có từ bỏ đối Vương Tiểu Thiên làm khó dễ.

Wương Vũ Yên nghe vậy, khuôn mặt nhất thời đỏ lên, tươi đẹp muốn, môi đỏ hé mở, giờ lên một vòng không dễ dàng phát giác ý cười.

"Vương gia gia chủ, ngươi nhưng là nghe được?" Phương Vân thân nhiên nói.

Wương Minh sắc mặt lâm trầm xuống, biết việc này sẽ không dễ dàng như vậy giải quyết, nhưng cũng không dám tại Phương Vân trước mặt lỗ mãng, chỉ có thể hạ thấp tư thái nói: "Các chủ đại nhân, tiểu nhi cuồng bội ngộ nghịch, nhưng là đã thụ thương nghiêm trọng như vậy, dạng này trừng phạt đã có chút nhiều, các chủ đại nhân còn muốn như thế nào?"

"Rất đơn giản, chỉ cần ngươi ở chỗ này tuyên bố, Vương Tiểu Thiên vì đời tiếp theo gia chủ người thừa kế, chuyện này coi như xong." Phương Vân nói.

Lời vừa nói ra, Vương Minh chờ Vương gia chúng người thần sắc lúc này biến đổi, thì liền Vương Tiểu Thiên cùng Vương Vũ Yên cũng là cả kinh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Vô tình :

Wương Minh,, Vương Vân Thiên ba người, khi nghe thấy Phương Vân xách đi ra yêu cầu về sau, sắc mặt nhất thời thay đổi đến vô cùng khó coi.

Tại Vương gia, gia chủ có tuyệt đối quyền uy, đời tiếp theo chủ nhân nhà ta viên cơ bản đã có thể định là Vương Vân Thiên.

Đây cũng là Vương Vân Thiên là sao hung hăng càn quấy, nhiều lần khi dễ Vương Tiểu Thiên, mà Vương gia mọi người, bao quát gia chủ cùng trưởng lão ở bên trong, đều làm như không thấy nguyên nhân.

Wương Vũ Yên khuôn mặt gắt mình, Vương Tiểu Thiên thần sắc càng là rung động, hần vốn cho rằng chuyện này sau cùng không phải, đã là rất không tệ kết quả, tuyệt đối không ngờ rằng Phương Vân thế mà cường thế như vậy, muốn Vương Vân Thiên nhường ra gia chủ người thừa kế thân phận.

"Coi như ngươi là Tinh Thần Các các chủ, cũng không có để bản thiếu gia từ bỏ gia chủ người thừa kế tư cách!"

Wương Vân Thiên dùng hết toàn lực quát âm lên, giống như bị giẫm cái đuôi vàng chó.

Phương Vân cười lạnh một tiếng, một chân đem Vương Vân Thiên đá bay, cái sau trong miệng truyền đến hét thảm một tiếng.

Wương Vân Thiên thân thể co quắp tại, nhìn về phía Phương Vân ánh mắt tràn ngập một loại cực kỳ mãnh liệt về sợ hãi, hần thế mới biết, vị này Tinh

Thần Các các chủ không hội bởi vì hấn là Vương Minh con thân phận, hoặc là cố kỵ Vương Minh ở hiện trường, mà có lưu tình chút nào, hấn cũng không dám nữa nhiều lời nữa câu

"Nơi nào đến con muỗi, làm cho để cho người phiền lòng." Phương Vân đùa giỡn cười nói, lập tức nhìn về phía Vương Minh, "Vương gia gia chủ, bản các chủ đề nghị, người cân nhắc thế nào?"

Vương Minh thần sắc biến ảo, trầm giọng nói: "Các chủ đại nhân, ta Vương gia gia chủ vị trí, do ai đến kế thừa, đây là ta Vương gia nội bộ sự việc, không có quan hệ gì với ngoại nhân, các chủ đại nhân tay, đuổi khó tránh khỏi có chút quá dài đi."

Phương Vân trong hai mắt, hiện lên một vòng băng lãnh tới cực điểm hàn mang, nói: "Đã người nói Vương gia nội bộ sự việc, bản các chủ không quản được, cái kia bản các chủ muốn những tay vào cùng bản các chủ có quan hệ sự việc, Vương Vân Thiên muốn đổi bản các chủ phụ nhân làm loạn, bợ Tinh Thần Các, bợ tam hoàng tử điện hạ, bợ Sở Quốc hoàng thất uy nghiêm, bản các chủ hiện tại liền muốn đem Vương Vân Thiên mang về, dựa theo Sở Quốc luật pháp trị tội!"

Cái này ba đỉnh chụp mũ một giữ lại, Vương Minh sắc mặt nhất thời trở nên khó coi vô cùng, miệt thị hoàng thất, bốn chữ này giới hạn tuy nhiên mơ hồ, nhưng là một khi ngồi vững, vậy coi như là mất đầu đại tội, tính sơ sơ sẽ đem toàn bộ Vương gia đều liên lụy đi vào.

Vương Minh hung hăng trừng Vương Vân Thiên liếc một chút, Thiên Sở Thành nữ nhân đều chết hết, người đùa giỡn người nào không được, nhất định phải đùa giỡn Tinh Thần Các các chủ nữ nhân, đây không phải chủ động đem cổ ngà vào đao nhận hạ, chính mình tìm đường chết sao!

Nhìn thấy Vương Minh phần nộ ánh mắt, Vương Vân Thiên da mặt xanh sùng khuôn mặt, oan khuất tới cực điểm, ta con mẹ nó a làm sao biết nữ nhân này là Tinh Thần Các các chủ, càng không nghĩ đến Vương Tiểu Thiên sẽ tìm Tinh Thần Các các chủ làm chỗ dựa.

"Thế nào, Vương gia gia chủ, người đã nghĩ tốt chưa? Người khả năng còn không biết, Huyết Lang Bang hành hung phạm tội, vô pháp vô thiên, ngay tại vừa mới, Huyết Lang Bang bang chủ Huyết Lang, bị bản các chủ giết, người khác đầu còn treo tại Huyết Lang Bang trên diễn võ trường, người có muốn hay không phái một người đi xem một chút?"

Phương Vân trầm tư uy hiếp nói, hấn đây là tại công khai nói cho Vương Minh, lão tử chính là muốn cảm Tinh Thần Các ép người, dùng Sở Quốc hoàng thất bối cảnh, đến buộc người đi vào khuôn khổ!

Người có thể không đáp ứng, nhưng ở Huyết Lang Bang chuyện phát sinh, chịu có khả năng vào ngày mai thì buông xuống tại các người Vương gia trên đầu.

Vương Minh sắc mặt đỏ lên, song quyền nắm chặt, trầm mặc không nói, trong lòng càng là giật mình, Huyết Lang Bang cùng Thiên Sở Thành bên trong các đại gia tộc khác biệt, Huyết Lang Bang thành viên, không có chỗ nào mà không phải là hung ác độc ác nhân vật, qua đều là đao kiếm đồ máu thời gian, vị này Tinh Thần Các các chủ, tại giết Huyết Lang về sau, không hề nghi ngờ, nhất định là chương khống Huyết Lang Bang.

Liền xem như Vương Minh dùng tiền tài, vận dụng quan hệ, có thể bảo vệ Vương Vân Thiên không việc gì, nhưng nếu như Huyết Lang Bang tìm tới phiền phức, cũng là một kiện mười phần khó giải quyết sự việc.

Nhưng là hấn càng không nguyện ý ở thời điểm này tuyên bố, Vương Tiểu Thiên vì vị trí gia chủ người thừa kế, câu nói này một khi nói ra miệng, lại muốn thu hồi đến, nhưng là cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Ngã xuống đất không dậy nổi Vương Vân Thiên, sắc mặt cực độ vắn vẹo,

Mắt thấy mình trong gia tộc địa vị liền muốn khó giữ được, lòng nóng như lửa đốt, trầm thấp quát ầm lên: "Vương Tiểu Thiên, muốn làm Vương gia gia chủ, phải thực lực siêu quần, người xem một chút người yếu đuối bộ dáng, người có tư cách gì trong tương lai làm Vương gia gia chủ!"

"Muốn chết!"

Phương Vân lạnh giọng nói, hai tròng mắt, hiện lên một vòng sát cơ mãnh liệt, bước chân, hướng về Vương Vân Thiên đi đến, hấn cho tới bây giờ đều không phải là cái gì nhân từ nương tay hạng người, Vương Vân Thiên đã chính mình muốn chết, Phương Vân không ngại tiến hấn lên đường!

"Người muốn làm gì?"

Vương Minh kinh ngạc nói, hấn phát giác được Phương Vân trong mắt sát cơ, cái kia phần lạnh nhạt vô tình, cũng không phải giống giả ra đến, mà chính là thật muốn giết Vương Vân Thiên!

"Dừng tay!"

Vương Minh hô, bước nhanh chỉ hướng Phương Vân phóng đi.

Phương Vân khoe miệng giờ lên một vòng nguy hiểm đường cong, lấy chính mình tốc độ cùng lực lượng, muốn giết Vương Vân Thiên, Vương Minh căn bản không kịp ngăn cản!

Vương Vân Thiên nhìn lấy đi tới Phương Vân, kinh hãi muốn tuyệt, đối phương tràn ngập sát khí hai con người, để Vương Vân Thiên không thể không tin tưởng, Phương Vân là thật muốn giết hấn!

"Người người người muốn làm gì? Người người đừng tới đây!"

Vương Vân Thiên âm thanh run rẩy nói, dùng hết lực lượng toàn thân, chặt vật hướng (về) sau nhúc nhích mà đi, tốc độ theo rùa đen không hề khác gì nhau.

Phương Vân đi đến Vương Vân Thiên trước mặt, theo Vương Vân Thiên, giống như Sát Thần hàng lâm.

"Người người dám giết ta? Giết ta, người tuyệt sẽ không sống mà đi ra ta Vương gia đại môn!"

Vương Vân Thiên nghiêm nghị nói, làm ra một bộ hung ác bộ dáng, nhưng mà, vô hạn phóng đại đồng tử, toàn thân toát ra mồ hôi lạnh, lại là bán hấn lúc này vô cùng hoảng sợ tâm lý.

"Ha ha, không biết lão tử người, có hay không giết chết Tinh Thần Các các chủ bá lực!"

Phương Vân khẽ cười một tiếng, nâng lên chân phải, một cước này nếu là đạp đi xuống, lấy Dũng Tuyền song môn bên trong lực lượng, đủ không còn có tại hai ngàn cân, Vương Vân Thiên không có bất kỳ cái gì khả năng!

"Các chủ đại nhân, xin dừng tay!"

Vương Minh quát lớn, mặc dù hấn đã toàn bộ vọt tới, nhưng có thể khẳng định là, hấn là không kịp cứu Vương Vân Thiên, còn kém một chút như vậy thời gian, đáng tiếc không cách nào cải biến kết cục!

Phương Vân lòng bàn chân ở trong mắt Vương Vân Thiên không ngừng phóng đại, ngay tại Vương Vân Thiên gần như tuyệt vọng thời điểm, Phương Vân sau lưng, đột nhiên truyền đến Vương Tiểu Thiên thanh âm.

"Lão đại!"

Tuy nhiên chỉ có đơn giản hai chữ, Phương Vân lại nghe ra Vương Tiểu Thiên ý tứ, rơi xuống chân phải bỗng nhiên dừng lại.

Vương Vân Thiên thần sắc sắc ngốc trệ, lập tức phát ra một tiếng tràn ngập vô hạn hoảng sợ tiếng thét chói tai, đó là một loại mãnh liệt đến tột đỉnh nghĩ mà sợ, phảng phất theo trước quý môn quan, nhặt về một cái mạng.

Nam nhân này thật đáng sợ, loại kia vô tình cùng lạnh lùng, liền xem như giết người vô số sát thủ, cũng vô pháp so với hấn, cho Vương Vân Thiên cảm giác, căn bản không giống như là nhân loại, lại giống là tới từ địa ngục từ thần.

Vương Minh bóng người rút cục đuổi tới, một cái tay dắt lấy Vương Vân Thiên bả vai, đem Vương Vân Thiên theo Phương Vân dưới chân lôi ra ngoài, căng cứng thần kinh lúc này mới hơi hơi buông lỏng, nhin không được thở một câu chửi thề.

Cái này một vị Khí Huyết cảnh bát trọng đỉnh phong cường giả, vẹn vẹn hoàn thành những động tác này, như là uống nước một dạng đơn giản, không nên thờ hồn hèn, nhưng là, đến từ Phương Vân trên thân một loại vô hình áp bách lực, lại làm cho Vương Minh thờ dài một hơi.

Vương Minh mất lộ ra kinh hãi, nhìn về phía Phương Vân, hấn không cách nào xác định Phương Vân thực lực, lại cảm giác được một loại đáng sợ, mà lại trẻ tuổi như vậy, quả thực vô pháp tưởng tượng lại có bức này nhân vật tồn tại.

Có thể bị tam hoàng tử chọn trúng, ngồi lên Tinh Thần Các các chủ vị trí, quả nhiên thật không đơn giản, vẹn vẹn là vừa rồi thủ đoạn, tại Thiên Sở Thành bên trong, liền rất ít có thể có người làm được.

Phương Vân trở lại nhìn về phía Vương Tiểu Thiên, sẽ phải Vương Vân Thiên tánh mạng một chân, chung quy là không có đi xuống.

"Lão đại, chuyện này, ta muốn tự mình giải quyết!"

Vương Tiểu Thiên ngưng tiếng nói, trong hai mắt, toát ra một loại không phổ biến kiên quyết!

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Đánh cược :

Phuong Vân nghe vậy, mỉm cười, Vương Tiểu Thiên khó được có kiên quyết như thế một mặt, như vậy chuyện này cũng không ngại để Vương Tiểu Thiên tự mình giải quyết, mình tại thích hợp thời điểm, cho Vương Tiểu Thiên thích hợp chống đỡ liền tốt.

Vương Minh, Vương Vân Thiên,, cùng Vương gia rất nhiều tùy tùng, thần sắc khẩn trương đều là buông lỏng, bất kể nói thế nào, Vương Vân Thiên tánh mạng cuối cùng vẫn là bảo trụ.

Liền xem như Phuong Vân thật ngốc Vương Vân Thiên, Vương gia nhân cũng không thể thật cảm Phuong Vân như thế nào, đường đường một vị Tinh Thần Các các chủ, bọn họ sao dám đem Phuong Vân lưu tại Vương gia.

So với cho Vương Vân Thiên báo thù, hiển nhiên Vương gia tồn vong càng trọng yếu hơn.

"Các chủ đại nhân, Vương Vân Thiên đứa bé này tuy có mạo phạm, nhưng hẳn đối các chủ đại người thân phận hoàn toàn không biết gì cả, tội không đáng chết, còn mời các chủ đại nhân lưu tình!"

Vương Minh nói ra, đem Vương Vân Thiên hộ tại sau lưng, hẳn tuy nhiên không dám cảm Phuong Vân như thế nào, nhưng ngăn cản Phuong Vân vẫn là làm được.

Phuong Vân liền nhìn cũng không có nhìn Vương Minh liếc một chút, chỉ là đối Vương Tiểu Thiên gật gật đầu, bày tỏ hẳn có thể nói tiếp đi hẳn muốn nói chuyện.

Vương Tiểu Thiên sâu thở một hơi thật dài, ánh mắt trở nên càng kiên quyết hơn, tiến lên mấy bước, nhìn lấy vô cùng chặt vật Vương Vân Thiên, nói ra: "Vương Vân Thiên, ta muốn cùng ngươi lập một cái đánh cược!"

"Cái gì đánh cược? Vương Tiểu Thiên, ngươi cuối cùng muốn làm gì? Chẳng lẽ còn không ngại sự việc huyền ảo không đủ lớn sao?"

Vương Minh quát, cùng Vương Tiểu Thiên đối thoại, âm điệu nhất thời đề cao mấy phần.

Vương Tiểu Thiên không muốn động đậy, tiếp tục nói: "Một năm về sau, ta cùng ngươi ở giữa dùng võ quyết đấu, người thắng kế thừa Vương gia gia chủ chi vị, người thất bại rút ra khỏi Thiên Sở Thành!"

Lời vừa nói ra, Vương Minh,, Vương Vân Thiên, Vương Tiểu Thiên mẩu thân, đông đảo Vương gia tùy tùng thần sắc đều là sửng sờ, không thể tin nhìn về phía Vương Tiểu Thiên.

Vương Vân Thiên mặc dù cuồng vọng ương ngạnh, nhưng là về mặt tu luyện tư chất coi như là không tệ, tăng thêm Vương gia cho phong phú tài nguyên tu luyện, hiện nay đã là Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng đỉnh phong, chẳng mấy chốc sẽ đi vào Khí Huyết cảnh tầng thứ năm.

Mà Vương gia tài nguyên tu luyện, lại chưa từng đã cho Vương Tiểu Thiên một điểm, Vương Minh như là rất phản đối Vương Tiểu Thiên tu luyện, ngược lại là đối Vương Tiểu Thiên lưu luyện quên về tại Phong Nguyệt mảnh đất mặc kệ không hỏi, còn xuất ra một khoản không ít kim ngân cung cấp tiêu xài, trong Vương gia, phạm là có chút nhân lực người, cũng nhìn ra được, Vương Minh là đem Vương Vân Thiên làm gia chủ người thừa kế đền bồi đường, lại có ý chèn ép Vương Tiểu Thiên.

So với Vương Vân Thiên sắp bước vào Khí Huyết cảnh tầng thứ năm thực lực, Vương Tiểu Thiên hiện tại chắc liền Khí Huyết cảnh nhất trọng thực lực đều không có, giữa hai cái này tại vũ lực phía trên chênh lệch thật lớn, căn bản là không cách nào vượt qua.

Tại Vương gia tất cả mọi người nhìn lại, dùng võ quyết đấu đánh cược, quả thực cũng là một chuyện cười, dùng nói thời gian một năm, liền xem như ba năm, năm năm, Vương Tiểu Thiên cũng không có khả năng nắm giữ cùng Vương Vân Thiên chống lại thực lực.

Thì liền Phuong Vân cùng Vương Vũ Yên, cũng đứng Vương Tiểu Thiên quyết định, cảm thấy một tia ngoài ý muốn.

"Tiểu tử này, ngược lại là có chút cốt khí!"

Phuong Vân thâm nghĩ trong lòng, đối Vương Tiểu Thiên lau mắt mà nhìn, đã Vương Tiểu Thiên có phần này quyết tâm, xem ra một năm về sau, Vương gia liền muốn đổi chủ!

"Ha ha ha, Vương Tiểu Thiên, đầu ngươi chẳng lẽ bị cửa kẹp!"

Vương Vân Thiên cười như điên nói, bị Vương Minh hộ tại sau lưng, đối mặt Vương Tiểu Thiên thời điểm, trong lòng lại có mấy phần lực lượng, chẳng qua là nhìn lấy kịch liệt thống khổ tiếng cười, thật sự là khó nghe tới cực điểm.

"Một năm về sau, ha ha ha, Vương Tiểu Thiên, chỉ bằng tư chất ngươi, còn có thực lực bây giờ, ngươi dựa vào cái gì cùng ta đánh bạc? Dựa vào cái gì cùng ta tranh giành vị trí gia chủ!"

Vương Vân Thiên khinh thường tiếng cười nhạo, Vương Tiểu Thiên trực tiếp lựa chọn bỏ, nhìn về phía Vương Minh, chậm rãi nói: "Phụ thân, từ nhỏ đến lớn, ta không có cầu qua người sự tình gì, lần này, hi vọng ngươi có thể thành toàn!"

"Tiểu Thiên, ngươi thật phải làm như vậy? Làm gì đối với mình như vậy quyết tuyệt?"

Vương Minh nói, hẳn thấy, lần này đánh cược, Vương Tiểu Thiên không có bất kỳ cái gì chiến thắng cơ hội.

Vương Tiểu Thiên kiên trì nói: "Cầu phụ thân thành toàn!"

Vương Minh thở dài một hơi,

Cuối cùng hơi hơi gật gật đầu.

Vương Vân Thiên thấy thế, da mặt xanh sùng trên khuôn mặt, lộ ra một vòng ý cười, lại là muốn rất khó nhìn có rất khó nhìn.

"Tiểu Thiên, Vũ Yên, về Tinh Thần Các. Vương Minh, có lẽ không cần một năm, không chỉ có Vương Vân Thiên muốn rút ra khỏi Thiên Sở Thành, thì liên Vương gia gia chủ vị trí, cũng muốn đổi!"

Phương Vân nhẹ giọng cười nói, lập tức đi đến Vương Tiểu Thiên mẫu thân trước mặt, hơi hơi khom người.

"Phu nhân, cũng theo tại hạ về Tinh Thần Các đi!"

Hôm nay chuyện này sau khi phát sinh, Vương Vân Thiên cùng vị kia, nhất định ghi hận trong lòng, nếu như Vương Tiểu Thiên mẫu thân tám thực mưa còn ở lại đây Vương gia trong đại viện, còn không biết chịu lấy bao nhiêu làm khó dễ.

Cho nên, không bằng đem Vương Tiểu Thiên mẫu thân, tiếp về Tinh Thần Các.

Nhưng mà, tám thực mưa lại hơi hơi lắc đầu, ôn nhu nói: "Tinh Thần Các ta thì không đi, Sở Quốc hoàng thất địa phương, ta một cái bình thường phụ nhân, ở tại nơi này thật sự là không thích hợp."

Lập tức, tám thực mưa lại tới gần Phương Vân mấy phần, dùng chỉ có hai người có thể nghe thấy thanh âm nói ra: "Một năm về sau đánh cược, ta tin tưởng các chủ đại nhân có năng lực để Tiểu Thiên chiến thắng, chỉ là dùng võ quyết đấu, Vương Tiểu Thiên liền xem như thắng, Vương gia gia chủ chỉ vị, chỉ sợ cũng không tới phiên Vương Tiểu Thiên tới làm, chỉ sợ là kết quả là trúc lam mức nước công dã tràng, Vương Minh cùng Vương gia các vị trưởng lão, sẽ còn bảo vệ Vương Vân Thiên vì vị trí gia chủ người thừa kế. Các chủ đại nhân một mực để Vương Tiểu Thiên có thực lực thắng đánh cược liền tốt, chuyện còn lại, thì để ta tới xử lý."

Phương Vân nghe vậy, biến sắc, vị này nhìn qua ôn nhu so sánh cô gái yếu đuối, cũng không hề đơn giản như vẻ ngoài.

"Phu nhân yên tâm, không cần một năm, Tiểu Thiên thực lực, liền sẽ áp đảo Vương Vân Thiên phía trên!" Phương Vân thấp giọng nói.

"Các chủ đại nhân, ta vẫn là ở chỗ này ở đến quen thuộc, ngày tháng sau đó bên trong, Tiểu Thiên thì thoát khỏi các chủ đại nhân chiếu cố."

Vương Tiểu Thiên mẫu thân buông ra thanh âm, khom người nói cảm ơn.

"Phu nhân khách khí." Phương Vân nói, ánh mắt nghiêm nghị, nhìn về phía Vương Minh, "Nếu như phu nhân ở nơi này chịu đựng được nửa điểm ủy khuất lời nói, . Vương gia liền dời đến ta Tinh Thần Các ba trăm tinh tướng, ba ngàn tinh binh xâm nhập đi!"

Lập tức, tại Vương Tiểu Thiên, Vương Vũ Yên phân biệt cùng tám thực mưa cáo biệt về sau, ba người trực tiếp rời đi Vương gia, đi ra Vương gia đại môn, thẳng đến Tinh Thần Các mà đi.

Không đến sau nửa canh giờ, Phương Vân, Vương Tiểu Thiên, Vương Vũ Yên chính là đi vào Tinh Thần Các.

Tinh Thần Các trên diễn võ trường, không có một ai, nhưng từ đằng xa Tinh Thần Các thành viên ở lại trong phòng, lại truyền tới từng tiếng vô cùng náo nhiệt vui cười, bọn họ tại uống rượu mua vui.

Phương Vân sắc mặt, lúc này trở nên khó coi, âm trầm ánh mắt, để Vương Tiểu Thiên cùng Vương Vũ Yên hai người cảm thấy một chút sợ hãi.

"Vô Cuồng! Ngô Hạo!"

Phương Vân giận quát một tiếng, thanh âm như sấm, vang vọng Tinh Thần Các.

Sau một lát, Vô Cuồng, Ngô Hạo hai người thân ảnh, vội vội vàng vàng đi vào trên diễn võ trường.

"Các chủ!"

Vô Cuồng, Ngô Hạo hai người đồng thời khom người nói.

Hai người bọn họ trên thân, cũng không từ khí, Phương Vân tràn ngập tức giận thần sắc, lúc này mới hơi hơi có chỗ buông lỏng.

"Uống rượu mua vui, đều không cần tu luyện sao? Coi nơi này là địa phương nào? Từ quán sao?" Phương Vân quát.

Vô Cuồng, Ngô Hạo hai người á khẩu không trả lời được, không biết nên giải thích thế nào.

Tinh Thần Các quản lý từ trước đến nay không nghiêm, tại không có nhiệm vụ thời điểm, đại đa số thời gian, cũng sẽ ở cùng một chỗ uống rượu.

Người luyện võ phổ biến ưa thích uống rượu, riêng là đối nhiều năm trà trộn tại trên mũi đao người mà nói, bởi vì, tửu tửu có thể hình dáng người gan bên ngoài, cũng có nhất định gây mê tác dụng, thụ thương thời điểm có thể cho cảm giác đau không mãnh liệt như vậy.

Tinh Thần Các thành viên, cũng không ngoại lệ, bên trong thậm chí không thiếu nghiện rượu như mạng người.

"Làm cho tất cả mọi người đến trên diễn võ trường tập hợp!" Phương Vân ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Nghiêm khắc :

Thời gian một nén nhang về sau, ba trăm tinh tướng, ba ngàn tinh binh, toàn bộ đứng tại diễn võ trường bên trên, từng cái mắt say lơ đãng mông lung, tản ra mãnh liệt tửu khí.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ diễn võ trường đều bị tửu khí tràn ngập.

"Giữa ban ngày thì tụ tập dân chúng uống rượu, làm gì? Thật coi nơi này là tửu quán a, Tinh Thần Các tuyên người nhóm tiến đến, là uống rượu mua vui sao?"

Phương Vân đứng trên đài, cao giọng quát, uy phong bát diện, Chúng Tinh Thần các người cúi đầu, không dám nhìn Phương Vân liếc một chút.

"Các chủ, không có có nhiệm vụ thời điểm, tất cả mọi người hội uống chút rượu, đến tiêu khiển một chút, trước kia đều là như thế này."

Ngô Hạo cúi đầu thận trọng nói, bọn họ vị Các chủ này đại nhân, tuy nhiên nhìn qua rất không đứng đắn, dáng vẻ lưu manh bộ dáng, nhưng nếu quả thật hung ác lên, liền xem như thân là Khí Huyết cảnh bát trọng cường giả hần, đều sẽ cảm giác được sợ hãi.

Phương Vân sắc bén ánh mắt nhìn thẳng Ngô Hạo, nói: "Trước kia? Trước kia Tinh Thần Các các chủ, là ta sao?"

Ngô Hạo cứng ngắc cười một tiếng, đầu thấp đủ cho thấp hơn, cũng không dám nữa nhiều lời nữa câu.

Phương Vân lạnh hừ một tiếng, ánh mắt từ trên người Ngô Hạo dời, lạnh lùng liếc nhìn liếc một chút mọi người, tất cả Tinh Thần Các thành viên, phát giác được Phương Vân băng lãnh ánh mắt, giống như lạnh châm sau lưng, đáy lòng không không chế được mát lạnh.

"Tinh Thần Các như thế tác phong, lấy cái gì đến thay tam điện hạ hiệu lực, lấy cái gì cùng Định Thiên Các, Lăng Vân Các tranh giành thế! Bản các chủ chế định ra ba tháng mục tiêu, các người coi như là một chuyện cười không thành!"

"Thái Tử chi tranh, bên trong tính tàn khốc, các người cần phải hết sức rõ ràng. Người thắng vì Hoàng, người thất bại bỏ mình! Nếu như tam điện hạ bại, các người làm Tinh Thần Các thành viên, toàn bộ đều miễn không bị chém giết hạ tràng! Định Thiên Các, hoặc là Lăng Vân Các người, tuyệt đối sẽ không buông tha các người bất kỳ một cái nào!"

Lời vừa nói ra, toàn bộ trên diễn võ trường mọi người, sắc mặt đều là biến đổi, thì liền Võ Cuồng cùng Ngô Hạo cũng không ngoại lệ.

Phương Vân cũng không phải tại nói chuyện giật gân, Thái Tử chi tranh, vốn chính là một trận máu chảy thành sông tranh đoạt, người thắng tự nhiên là Sở Quốc đời sau Quân Vương, người thất bại chỉ có tử vong con đường này có thể đi.

Mà lại, người thắng vì lấy tuyệt hậu hoạn, chắc chắn sẽ trầm thảo trừ căn, sẽ không bỏ qua bất luận một vị nào có khả năng tạo thành uy hiếp đối với hần người, dù là uy hiếp chỉ có một chút, thậm chí có thể bỏ qua không tính.

"Điện hạ như bại, Tinh Thần Các đem không một người sống! Các người không nắm chặt thời gian tu luyện, ngược lại ở thời điểm này uống rượu làm vui? Người nào nếu là muốn chết, có thể không cần chờ đến Định Thiên Các hoặc là Lăng Vân Các người động thủ, bản các chủ hiện tại liền thành toàn các người!"

Phương Vân quát, sát ý nghiêm nghị.

"Các chủ bớt giận! Chúng ta biết tội!"

Võ Cường, Ngô Hạo hai người nói, quỳ một chân trên đất, bái hướng Phuong Vân, ba trăm tinh tướng, ba ngàn tinh binh thấy thế, cùng kêu lên nói ra cái này nữa chứ, quỳ một gối xuống hướng Phuong Vân.

Phuong Vân biểu lộ, cũng không có bất kỳ biến hóa nào, lạnh giọng nói: "Là ai đem binh rượu từ đời ra ngoài, các ngươi cho bản các chủ chỉ nhận ra!"

Mọi người nào dám không nghe lệnh, sau một lát, liền có mười mấy người đứng lên, bên trong còn bao gồm hai tên tinh tướng.

Phuong Vân biết, dẫn đầu uống rượu người, tuyệt đối không chỉ mười mấy người này, nhưng cũng không xa truy cứu tới cùng, trừng trị những người này, đủ để đưa đến giết gà dọa khỉ mệnh lệnh.

"Tự đoạn nhất chi!" Phuong Vân lạnh lùng nói.

Đứng lên mười mấy người sắc mặt lúc này biến đổi, Võ Cường cùng Ngô Hạo nhìn nhau, đều là nhìn thấy lẫn nhau trong mắt một vòng kinh hãi.

Võ Cường lúc này lên tiếng xin xỏ cho: "Các chủ, niệm tình bọn họ xem vì phạm lần đầu, thì bỏ qua cho..."

Nhưng mà, Võ Cường còn chưa có nói xong, liền bị Phuong Vân chỗ cắt ngang.

"Tự đoạn nhất chi! Bản các chủ không muốn nói thêm câu thứ ba, chờ bản các chủ tự mình động thủ, cũng không phải là một ngón tay đơn giản như vậy!" Phuong Vân mặt không chút thay đổi nói.

Võ Cường gian nan nuốt một hớp nước miếng, chưa kịp nói dứt lời, cuối cùng vẫn là nuốt về trong bụng.

"Thuộc hạ phạm sai lầm, cam nguyện bị phạt!"

Một vị tinh tướng hô, thần sắc mãnh liệt, rút ra trong tay đao nhận, chém xuống chính mình đầu ngón út.

"Tê..."

Tay đứt ruột xót, đoạn chi kịch liệt đau nhức, để vị này tinh tướng khoe miệng đều kịch liệt co quắp, phát ra một trận áp lực gào thét.

Người khác thấy thế, cắn chặt hàm răng, thần sắc mãnh liệt, phân biệt chặt đứt chính mình đầu ngón út.

Lúc này, Võ Cường, Ngô Hạo, ba trăm tinh binh, ba ngàn tinh tướng nhìn về phía Phuong Vân trong ánh mắt, đều là mang theo một loại vẻ kính sợ.

Nếu như Phuong Vân bằng vào chính mình lực lượng, đẩy lui Võ Cường một màn kia, để tất cả Tinh Thần Các thành viên đều nhận Phuong Vân vì Tinh Thần Các các chủ, như vậy Phuong Vân đón lấy giết Huyết Lang, chừng không Huyết Lang Bang, lại thêm vừa rồi đoạn chi trừng phạt, không thể nghi ngờ để Phuong Vân tại Tinh Thần Các mọi người trong lòng dựng nên lên uy tín, để bọn hắn từ nay về sau phục tùng vô điều kiện Phuong Vân mệnh lệnh.

Đội đoạn chi mười mấy người băng bó kỹ vết thương về sau, Phuong Vân ra lệnh: "Ba ngàn tinh binh, phụ trọng chạy, không có ta mệnh lệnh, không cho phép dừng lại!"

"Đứng!"

Ba ngàn tinh binh cùng kêu lên quát, lập tức bắt đầu có trật tự vây quanh mười phần rộng lớn bên diễn võ trường duyên, gánh vác vật nặng, chạy nhanh lên.

Ba ngàn tinh binh thực lực, đều là tại Khí Huyết cảnh ba đến năm nặng, đối với bọn hắn mà nói, phụ trọng chạy cự li dài, là đề bạt Khí Huyết, Thối Nhục Luyện Cốt lớn nhất phương pháp hữu hiệu.

"Ngô Hạo, mang theo ba trăm tinh tướng, công kích Thiết Mộc cái cọc, nhớ kỹ thân thể các ngươi mỗi một bộ phận, đều muốn cùng Thiết Mộc cái cọc va chạm, không cho phép có bất kỳ một chỗ góc chết! Không có ta mệnh lệnh, một dạng không cho phép dừng lại!" Phuong Vân ra lệnh.

Ba trăm tinh tướng bên trong, có một vị Khí Huyết cảnh thất trọng tinh tướng không hiểu hỏi: "Các chủ, ta đã nắm giữ nội lực, loại tu luyện này phương thức, có phải hay không có chút không quá thích hợp."

Phuong Vân khoe miệng, nhắc lên một vòng đùa giỡn đường cong, cười lạnh một tiếng nói: "Khí Huyết cảnh thất trọng, ngươi cho là mình rất mạnh sao? Ngươi ta tỷ thí một chút thế nào?"

Khí Huyết cảnh thất trọng tinh tướng lúc này hoảng hốt, nói đùa cái gì, hắn cũng không có đẩy lui Võ Cường lực lượng, lại nói theo các chủ động thủ, cái kia không phải mình tìm đường chết sao?

"Thuộc hạ không dám!" Tinh tướng vội vàng nói, không dám ở nhiều lời nửa câu.

"Chấp hành mệnh lệnh!"

"Đứng!"

Ba trăm tinh tướng không dám tiếp tục chần chờ, tại Ngô Hạo chỉ huy hạ, hướng về cách đó không xa từng dãy Thiết Mộc cái cọc đi đến.

Ba trăm tinh tướng thực lực, đều là tại Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu, hoặc là đệ thất trọng, theo lẽ thường tới nói, bọn họ nhục thể đã đầy đủ cường hãn, hiện tại tu luyện, hẳn là lấy ngưng luyện ra nội lực, hoặc là tăng cường nội lực làm chủ.

Nhưng là, . bọn họ nhục thể cường hãn, đối chính bọn hắn tới nói, có lẽ đầy đủ, nhưng lại xa xa không đạt được Phương Vân yêu cầu.

Xác thật là hết thấy tu luyện cơ sở, đây cũng là thực lực căn bản, liền xem như đối với Thoát Phàm cảnh, Thiên Linh Cảnh siêu cường tồn tại, cũng đồng dạng áp dụng.

Theo Phương Vân, Tinh Thần Các tất cả thành viên nhục thể, đều không đủ cường hãn, cho nên Phương Vân tại tầng lên Tinh Thần Các trên chính thể thực lực, muốn làm chuyện làm thứ nhất, cũng là để bọn hắn nhục thể, trở nên càng cường hãn hơn, đạt tới dưới cảnh giới ngang hàng, người khác vô pháp với tới cấp độ.

Sau một lát, nhục thể cùng Thiết Mộc cái cọc tiếng va chạm, tại to như vậy trên diễn võ trường, không ngừng vang lên, loại kia ngọt ngào thanh âm, làm người sợ hãi.

"Vô Cường, Huyết Lang Bang tài vật thống kê đi ra chưa?" Phương Vân hỏi.

Vô Cường gật gật đầu, từ trong ngực móc ra một cái sổ sách cùng thật dày kim phiếu, nói ra: "Huyết Lang Bang tất cả tài phú, đều ghi lại ở nơi này, năm vạn lượng kim phiếu, bị ta mang về, hẳn hoàng kim bạch ngân, Ngọc khí cô vật thật sự là tại nặng nề, lưu tại gian kia mật thất cửa ngầm bên trong."

Phương Vân đem sổ sách cùng năm vạn lượng kim phiếu, còn có trong lòng ngực của mình bảy ngàn lượng kim phiếu, cùng nhau giao cho Vương Vũ Yên, cười nói: "Đại mỹ nữ, những vật này thì giao cho ngươi xử lý."

Wương Vũ Yên thần sắc giật mình, như thể số lượng lớn như vậy tiền tài, nàng còn là lần đầu tiên nhìn thấy, cứ việc tại Giang Quận Vương gia, nàng cũng quản lý qua một số tiền tài, nhưng là nhưng lại xa xa không cách nào theo những thứ này so sánh.

"Nhiều tiền như vậy tài, đều giao cho ta?" Vương Vũ Yên không xác định nói.

"Đó là đương nhiên, gọi ngươi tới cũng là để ngươi quản cái này, về sau Tinh Thần Các tất cả tiền tài, đều giao cho ngươi quản lý, ngươi cũng không cần hướng ta báo cáo cái gì, ngươi toàn quyền quyết định chính là."

Phương Vân nói, dùng người thì không nghi ngờ người, nghi người thì không dùng người, đối Vương Vũ Yên năng lực, Phương Vân là hết sức yên tâm.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Khí Huyết cảnh đệ ngũ trọng :

Wương Vũ Yên nhất thời đối với Phương Vân lật một cái liếc mắt, quản lý nhiều như vậy tiền tài, cũng không phải một kiện nhẹ nhõm sự việc, gia hỏa này ngược lại là sẽ làm cái vung tay chường quỹ.

Bất quá, tại Vương Vũ Yên trong lòng, vẫn là vì Phương Vân tín nhiệm mà cảm thấy một tia mừng rỡ.

"Thật coi bản cô nương là Thành Liêm giá sức lao động, bản cô nương cũng không phải cái gì công chính liêm minh người, đừng trách bản cô nương đem tiền đều nhét vào túi tiền mình bên trong."

Wương Vũ Yên khẽ kêu nói, kết quả Phương Vân trong tay sổ sách cùng kim phiếu.

"Ha ha ha, nhưng là kinh hướng túi tiền ngươi bên trong ước lượng, tiểu gia đường ngươi như thể một cái cô nàng, còn không phải chín trâu mất sợi lông, mình đường nổi."

Phương Vân cười to nói, dẫn tới Vương Vũ Yên oán trách nhìn Phương Vân liếc một chút, tâm lý lại là đắc ý.

Lập tức, Phương Vân thu liễm lại trên mặt ý cười, nghiêm mặt nói: "Trừ ba ngàn tinh binh, ba ngàn tinh tướng bên ngoài, Tinh Thần Các bên trong chỗ có người khác, cũng đều nghe theo mệnh lệnh ngươi. Nếu có không giải quyết được sự việc, có thể để Vô Cường hỗ trợ."

Vương Vũ Yên trùng điệp gập đầu, Phương Vân cho nàng quyền lực, không thể bảo là không lớn, liền xem như xưng nàng là Tinh Thần Các Phó Các Chủ, cũng không chút nào quá phận.

Vương Vũ Yên cũng biết Phương Vân bàn giao cho việc của mình rất nặng, cũng mười phần trọng yếu, lúc này quyết tâm đem chuyện này làm tốt, xứng đáng Phương Vân tín nhiệm.

"Hiện tại ngươi muốn nhanh đi làm một việc, cầm lên đây đủ tiền, đi thu mua đại lượng nhị phẩm Linh Đan, nếu có tam phẩm Linh Đan càng không muốn buông tha, có bao nhiêu muốn bao nhiêu, lại mua một số chữa thương hiệu quả thì tốt hơn tẩm thuốc trở về."

Phương Vân nói, muốn phải nhanh chóng tăng thực lực lên, phục dụng Linh Đan không thể nghỉ ngơi là hữu hiệu nhất biện pháp.

Linh Đan giá cả tuy nhiên quý, nhưng là lấy Tinh Thần Các trước mắt tài lực, đầy đủ ba tháng tiêu xài.

Nhị phẩm Linh Đan được hiệu, đối với Khí Huyết cảnh thất trọng phía dưới, còn không có ngưng luyện ra nội lực người mà nói, đã đầy đủ dùng, còn về đạt tới Khí Huyết cảnh thất trọng người, thì cần muốn tam phẩm Linh Đan đến tăng thực lực lên.

Bất quá, tam phẩm Linh Đan mười phần hiếm thấy, Phương Vân cũng không trông cậy vào có thể lượng rất lớn mua về, có bao nhiêu mua bao nhiêu chính là.

Linh Đan loại vật này mãi mãi cũng là dễ bán đồ vật sẽ không bị giảm giá trị, coi như không cần, thả cái kia thôn lấy cũng được, cho nên Phương Vân để Vương Vũ Yên không dùng không nỗ lực tìm kiếm.

Cường độ cao huấn luyện, thể tất sẽ đối với thân thể người, tạo thành mười phần thương tổn nghiêm trọng, lúc này, tẩm thuốc thì đưa đến tác dụng.

Tẩm thuốc hiệu quả trị liệu, là tất cả chữa thương được vật bên trong tốt nhất.

Những vật này, đều là dưới mắt nhu cầu cấp bách, hôm nay liền có thể dùng đến, cho nên Phương Vân mới sốt ruột để Vương Vũ Yên mau chóng mua sắm.

Lập tức, Vương Vũ Yên mang lên hơn mười tên người hầu, chính là ra Tinh Thần Các.

Vương Vũ Yên sau khi đi, Phương Vân vung cánh tay lên một cái, đối Võ Cuồng nói: "Đi, cho bản các chủ cầm một vò rượu đi, bản các chủ cũng ném thư, Tinh Thần Các từ, mùi vị thế nào."

Võ Cuồng mặt xạm lại, bọn họ vị Các chủ này thật sự là thay đổi thất thường, vừa mới bởi vì uống rượu sự tình nổi trận lôi đình, phía dưới Cẩm Từ Lệnh, mình ngược lại là muốn uống phía trên một ngụm.

Võ Cuồng nói thầm trong lòng, ngoài miệng cũng không dám nhiều lời, là lạ nâng một vò rượu tới.

Phương Vân giờ lên cái bình, uống một miệng lớn, lau miệng sừng từ dịch, quát lớn: "Hảo từ!"

Thấy Võ Cuồng, Vương Tiểu Thiên đều là nuốt một hộp nước miếng, theo Phương Vân uống giống đến xem, không biết rượu này là đến cỡ nào hương thuần.

"Nhìn cái gì vậy, Võ Cuồng, ngươi đạt tới Khí Huyết cảnh bát trọng thì không cần tu luyện sao?" Phương Vân quát.

Võ Cuồng biến sắc, vội vàng cáo lui, chạy tới theo Ngô Hạo cùng một chỗ tu luyện đi.

Phương Vân hai mắt trừng một cái, nhìn về phía Vương Tiểu Thiên, hung thần ác sát nói: "Nhìn cái gì vậy, ngươi không phải theo Vương Văn Thiên lập đánh cược, dùng võ tỷ thí sao? Đi, theo những tinh binh đó cùng một chỗ phụ trọng chạy, không có ta mệnh lệnh không cho phép dừng lại."

Vương Tiểu Thiên đầy trán hắc tuyến, hẳn là suy nghĩ nhiều cũng uống phía trên một ngụm giải giải khát, lại cũng không có muốn uống rượu đảm lượng, ngoan ngoãn phụ trọng chạy tới.

Võ Cuồng, Vương Tiểu Thiên sau khi đi,

Phương Vân đem trọn cái bình từ đều uống vào trong bụng, cũng có chút đứng là men say.

Lập tức, Phương Vân xuất ra ba cái Thối Thể Đan, toàn bộ ăn vào, nhanh chân đi đến một cái Thiết Mộc cái cọc trước, cỡi xuống thân trên quần áo, nắm tay phải đánh vào thiết trên mặt cọc gỗ, ầm ầm trong tiếng nổ, chấn động đến Thiết Mộc cái cọc rung động kịch liệt.

Kịch liệt tiếng va đập, nhất thời gây nên trên diễn võ trường mọi người chú ý, ánh mắt kinh dị, vèn vèn từ nơi này nói tiếng va chạm, liền có thể đoán được, một quyền này lực lượng, đến cùng mạnh mẽ đến mức nào.

Võ Cuồng, Ngô Hạo hai trong mắt người, cũng nổi lên một vòng vẻ chấn động, một quyền này nếu như đổi thành chính bọn hắn, tại không sử dụng nội lực điều kiện tiên quyết, có thể đánh ra lực lượng, chỉ sợ cũng không gì hơn cái này, mà bọn họ các chủ, vèn vèn Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng!

Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng có thể có được cường đại như thế lực lượng, quả thực có chút nghe rộn cả người.

Phương Vân hét lớn một tiếng, cổ nén nắm tay phải bên trên truyền đến mãnh liệt cảm giác đau, quyền trái vung ra, đánh vào Thiết Mộc cái cọc phía trên.

Lập tức, Phương Vân chính là đối trước người căn này Thiết Mộc cái cọc, mở ra công kích mãnh liệt, song quyền, hai chân, lòng bàn tay, cổ tay, đầu gối, bộ ngực, phần lưng trên thân mỗi một cái vị trí, đều cùng Thiết Mộc tràng phát sinh lấy kịch liệt va chạm.

Từng tiếng ầm ầm tiếng vang, vô cùng rõ ràng, tại diễn võ trường trên vang vọng ra, mọi người nhìn thấy tình cảnh như vậy, tinh thần đều chấn động, đề cao mình tu luyện cường độ.

Liên các chủ đều gần như thế hồ tại liệu mạng tu luyện, chính mình lại có lý do gì không nỗ lực đâu?

To như vậy trên diễn võ trường, tiếng thở dốc, chạy âm thanh, va chạm Thiết Mộc cái cọc thanh âm, bên tai không dứt, khẩn trương tu luyện, đang khi thể ngất trời tiến hành, tại Phương Vân lôi kéo dưới, mỗi người đều nhiệt tình mười phần.

Theo thời gian một chút xú trôi qua, không ngừng cùng Thiết Mộc cái cọc tiến hành cường độ cao va chạm, Phương Vân y phục, đã sớm bị nước lạnh thấm thấu, trên thân mỗi một khối da thịt, đều xuất hiện vết máu, mà lại có không ít địa phương chảy ra vết máu.

Toàn thân mỗi một khối bắp thịt, mỗi một cây xương cốt, đều truyền đến khiến người ta cơ hồ không thể chịu đựng được kịch liệt đau nhức, Phương Vân cũng phát ra từng tiếng trầm thấp gào thét, nhưng là nương tựa theo từ dịch gây mê tác dụng, Phương Vân cứ thế mà gánh vác, thân thể cùng Thiết Mộc cái cọc va chạm tốc độ, không có bất kỳ cái gì chậm lại.

Mà tại cùng Thiết Mộc cái cọc nhóm trong quá trình va chạm, ba khóa Thối Thể Đan được lực đạt được hoàn toàn phát huy, toàn bộ rót vào đến Phương Vân trong nhục thể.

Sau nửa canh giờ, Thiết Mộc cái cọc rốt cục không dám gánh nặng, tại Phương Vân sau cùng một quyền oanh kích hạ, bẻ gãy ra!

Thiết Mộc cái cọc bẻ gãy phát ra tiếng vang tuy nhiên không lớn, lại đầy đủ đề đang cùng Thiết Mộc cái cọc va chạm Võ Cuồng, Ngô Hạo, cùng ba ngàn tinh tướng nghe thấy, một số vừa vịn chạy đến khoảng cách Phương Vân không xa vị trí tinh binh cũng phát hiện, bên trong cũng bao quát Vương Tiêu Thiên.

Bọn họ nhìn lấy cắt thành hai đoạn Thiết Mộc cái cọc, trợn mắt hốc mồm, như là không thể tin được chính mình con mắt.

Thiết Mộc cái cọc cứng cỏi, bọn họ đều là biết, rất khó phá hủy, Tinh Thần Các những thứ này Thiết Mộc, phẩm chất càng thuộc về thượng đẳng, mà Phương Vân thế mà tại ngắn ngủi trong vòng nửa canh giờ, vẹn vẹn dựa vào bản thân nhục thể, phá hủy một cái Thiết Mộc cái cọc, thật sự là quá bất khả tư nghị.

Cái kia phải cần bao nhiêu lớn lực lượng, bao nhiêu lần va chạm. Phải nhẫn thụ bao lớn đau đớn, chỉ là ngấm lại đều cảm thấy tê cả da đầu.

Võ Cuồng, Ngô Hạo hai người cũng là một mặt kinh dị, phần này kiên quyết, liền xem như hai người bọn họ cũng làm không được.

Hô

Phương Vân thở mạnh một hơi, đặt mông ngồi dưới đất, thân thể đã đạt đến cực hạn.

Đúng lúc này, Phương Vân đột nhiên cảm giác được, toàn thân mình cốt cách bên trong, truyền đến một loại khó chịu ngứa ngáy, đây là bắt đầu Luyện Cốt biểu hiện.

"Khí Huyết cảnh tầng thứ năm!" Phương Vân thở dốc nói.

Khí Huyết cảnh tiền tam trọng ngưng tụ Khí Huyết, đệ tứ trọng tôi thể, tầng thứ năm Luyện Cốt, tầng thứ sáu tẩy tinh phạt tủy.

Phương Vân tiến vào Khí Huyết cảnh đệ tứ trọng, đã có trong một thời gian ngắn, hôm nay mượn ba khóa Thối Thể Đan được lực, cùng cùng Thiết Mộc cái cọc cường độ cao va chạm, rốt cục tiến vào Khí Huyết cảnh tầng thứ năm, bắt đầu đối cốt cách tiến hành cường hóa.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Liệu mạng tu luyện :

gần như tự mình hại mình đồng dạng tu luyện phương thức, mượn ba cái Thối Thể Đan được lực, Phương Vân cứ thế mà đạt tới Khí Huyết cảnh tầng thứ năm.

Phương Vân ngồi dưới đất, miệng lớn thở dốc, thân thể đột phá cực hạn về sau, nguyên bản khô kiệt lực lượng, như là cuộn cuộn, lại lần nữa tràn ngập thân thể mỗi khắp ngõ ngách, Phương Vân hoạt động một chút thân thể, như là có phát tiết không hết khí lực.

Nhân thể tiềm lực là vô cùng, mỗi khi đột phá một cái cực hạn về sau, đem sẽ đạt tới một cái toàn mới trạng thái thân thể, cứng cáp hơn, cường hãn hơn.

Phương Vân đứng lên, thân thể còn tại dừng không ngừng run rẩy, cứ việc đột phá cực hạn về sau, lực lượng đang lấy cực kỳ nhanh chóng độ khôi phục, đồng thời càng hơn dĩ vãng, nhưng trên thân từng đạo từng đạo vết máu mang đến đau đớn, lại là mười phần mãnh liệt.

"Mẹ con chim, nhìn cái gì vậy, đều cho lão tử huấn luyện đi!"

Phương Vân một tiếng gầm thét, đem mọi người theo trạng thái thất thần bên trong kéo trở về, lúc này đầu nhập trong tu luyện.

"Vô Cường, đi, lại cho lão tử cầm một vò rượu, thuận tiện cho lão tử cầm cây roi."

Phương Vân phân phó nói, kịch liệt đau đớn, cùng một vò rượu vào trong bụng mấy cái phần say, để Phương Vân nói chuyện không khỏi mang theo nói tục, như là dạng này có thể chậm lại một số cảm giác đau.

Vô Cường vội vàng tạt chạy mà đi, không lâu sau đó, chính là mang về một vò rượu, cầm lại một cây trường tiên.

"Tốt, ngươi tu luyện đi thôi."

Phương Vân nói, tự mình cầm một vò rượu, ngửa đầu rót một miệng lớn, lập tức dẫn theo bình rượu, dẫn trường tiên, hướng về kia ba trăm tên tinh tướng đi đến.

Theo Phương Vân, bọn họ tu luyện cường độ, còn thiếu rất nhiều, cứ việc tại nhìn thấy Phương Vân cùng Thiết Mộc cái cốc điên cuồng va chạm về sau, có tăng lên, nhưng lại không đạt được Phương Vân yêu cầu.

"Con đường tu luyện, nhục thể mới là căn bản, thi tính toán trong các ngươi có người đạt tới Khí Huyết cảnh thất trọng, nắm giữ nội lực cũng không ngoại lệ. Thoát phạm chi cảnh, còn muốn thối luyện nhục thể, đạt tới Hậu Thiên Chi Thể cùng Tiên Thiên Chi Thể, huống chi là các ngươi?"

Phương Vân trầm giọng quát, nói chính mình đối con đường tu luyện lý giải.

"Thân thể người, có vượt qua các ngươi ngấm lại tiềm lực, khai quật ra những thứ này tiềm lực biện pháp duy nhất, cũng là không ngừng đột phá các ngươi cực hạn. Bản các chủ ngày hôm nay đối với các ngươi yêu cầu rất đơn giản, cũng là đột phá một lần thân thể các ngươi có thể đạt đến cực hạn! Nếu muốn đạt tới, nhất định phải liệu mạng, phải điên cuồng."

"Cùng Thiết Mộc cái cốc va chạm, không chỉ là các ngươi song quyền, hai chân, các ngươi toàn thân mỗi khắp ngõ ngách, đều muốn cùng Thiết Mộc cái cốc va chạm, thối luyện nhục thể, là toàn phương vị thời luyện, mà không chỉ là mỗi một cái vị trí!"

Phương Vân nói, lại uống một ngụm rượu lớn, lập tức một roi rút ra, hung hăng roi vào một vị Khí Huyết cảnh tầng thứ sáu trên lưng, nóng bỏng đau đớn, để phát ra một tiếng trầm thấp gào thét, hần tinh tướng gấp, đều là hít sâu một hơi.

"không nghe thấy lão tử nói chuyện à, toàn thân đều muốn cùng Thiết Mộc cái cốc va chạm, tốc độ phải nhanh, cường độ mạnh hơn, mẹ con chim, thì ngươi dạng này, lúc nào có thể đột phá cực hạn?"

Phương Vân tức giận nói, vị này tinh tướng toàn thân đánh run một cái, dùng thân thể của mình, lấy càng thêm mãnh liệt phương thức, vọt tới Thiết Mộc cái cốc.

Hần tinh tướng thấy thế, thân thể cũng không nhịn được run lên, đề cao tu luyện cường độ, bọn họ cũng không muốn chịu các chủ cây roi, liền Thiết Mộc cái cốc đều bị các chủ cứ thế mà làm xếp, có thể tưởng tượng ra, cái này một roi lực lượng đáng sợ đến cỡ nào, cái này cây roi vòng đi xuống cũng không phải nói đùa.

Trong lòng bọn họ vì chịu cây roi vị kia tinh tướng mặc niệm một lát, huynh đệ a, muốn oán niệm chi có thể nguyện ngươi không may, thụ các chủ đại nhân cái này một roi.

Phương Vân trong mắt, lúc này mới hiện lên một vòng vẻ hài lòng, theo mỗi một vị tinh tướng bên người đi qua, phát giác được Phương Vân tới gần, tinh tướng nhóm đều càng thêm ra sức cùng Thiết Mộc cái cốc va chạm, sợ đề bọn hần các chủ đại nhân không hài lòng, lấy thụ quát roi nổi khổ.

Dù là như thế, vẫn là có hơn mười cái tinh tướng, chịu Phương Vân cây roi.

"Không cho phép dùng nội lực hộ thể!"

Phương Vân đối Võ Cường hét lớn,

Hắn cũng không biết Võ Cường có không có sử dụng nội lực, quân hắn mẫu thân có cần hay không, trước đánh lên một roi lại nói, khoan hãy nói, loại này rút người tư vị vẫn rất thoải mái.

Võ Cường đầy sau đầu hắc tuyến,, lão tử căn bản vô dụng nội lực, ngươi dựa vào cái gì đánh ta?

Đương nhiên loại lời này, hắn là không dám nhận lấy Phương Vân mặt nói, chỉ có thể ở nói thầm trong lòng, cứ việc ở chung thời gian không dài, nhưng hắn nhìn ra Phương Vân tính cách, câu nói này muốn thật theo chính mình miệng bên trong nói ra, chính mình muốn chịu coi như không ngừng cái này một roi.

Sau đó, Phương Vân dẫn theo binh rượu, mang theo cây roi, hướng về ba ngàn tinh binh đi đến, trường tiên bỗng nhiên hất lên, co rúm không khí, phát ra một đạo thanh thúy thanh vang, tại diễn võ trường thượng truyền đầy ra đến, tất cả tinh binh nghe thấy, đều là nhin không được đánh rùng mình một cái, Vương Tiểu Thiên cũng không ngoại lệ.

"Phụ trọng gấp bội, tốc độ tăng tốc!"

Phương Vân ra lệnh, ba ngàn tinh binh tu luyện cường độ, cũng đánh không đến Phương Vân yêu cầu.

Ba ngàn tinh binh đều mặt lộ vẻ sầu khổ, lại làm ra chuyện gì lên một khối khác vật nặng, tốc độ cũng tăng tốc mấy phần.

"Tốc độ tăng tốc!"

Phương Vân quát, vẫn chưa đủ, vung cây roi, đánh vào mấy tên tinh binh trên thân, để tốc độ bọn họ lại đề bạt mấy phần.

Bất quá, vung roi từ lực đạo, lại là giảm nhẹ một chút, những thứ này tinh binh sức chịu đựng không như sao tướng, dù vậy, bị quát tinh binh, cũng phát ra từng tiếng kêu thảm.

Phương Vân không lưu tình một chút nào, tại Phương Vân thúc giục hạ, mỗi một vị tinh binh đều sử xuất chỗ có sức lực, liều mạng chạy.

"Lão đại, ta thì không cần đi."

Vương Tiểu Thiên cười khổ nói, đầu đầy mồ hôi, lấy hắn thân thể nhỏ bé, một khối phụ trọng đã là cực hạn.

Phương Vân gật gật đầu, Vương Tiểu Thiên nội tình thật sự là quá yếu, vèn vèn Khí Huyết cảnh nhất trọng mà thôi, mà lại nhiều năm trà trộn tại Phong Nguyệt chỗ, thân thể bị móc sạch không ít, quá nặng huấn luyện, Vương Tiểu Thiên không thể thừa nhận, thậm chí sẽ đưa đến ngược lại hiệu quả.

Vương Tiểu Thiên trong lòng nhất thời vui vẻ, lão đại tuy nhiên nghiêm khắc một số, hung ác một điểm, bất quá đối với chính mình vẫn là rất không tệ nha.

Nhưng mà, Vương Tiểu Thiên nụ cười trên mặt, còn không tới kịp thu liễm, nghe Phương Vân câu nói tiếp theo về sau, nhất thời ngưng đọng.

"Tốc độ gấp bội!" Phương Vân mặt không chút thay đổi nói.

"Đừng nha lão đại, ngài giờ cao đánh khê, tha ta đi, bằng vào ta hiện tại tốc độ, có thể kiên trì nổi cũng rất không tệ!" Vương Tiểu Thiên kêu rên nói.

Phương Vân không chút khách khí một chân, đá vào Vương Tiểu Thiên trên hông, đẩy Vương Tiểu Thiên lấy càng nhanh chóng hơn độ, hướng về phía trước chạy tới.

"Ngươi nếu là dám chậm lại, bị ta nhìn thấy, cẩn thận bản các chủ cây roi."

Phương Vân quát, trong tay cây roi hất lên, phát ra vô cùng thanh thúy thanh vang, Vương Tiểu Thiên thân thể run lên, đáy lòng sinh ra mấy phần hàn ý, duy trì cực kỳ nhanh chóng độ, liều mạng chạy.

Sau một canh giờ, ba ngàn tinh binh bắt đầu có người không chạy nổi, ném vật nặng, đặt mông ngồi dưới đất, Phương Vân nhìn thấy chính là vung một roi, đề lưng hắn lên vật nặng tiếp tục chạy.

Những thứ này tinh binh mặc dù nhưng đã sức cùng lực kiệt, nhưng cũng không có thật đạt tới thân thể cực hạn, lại càng không cần phải nói đột phá cực hạn.

Cùng Thiết Mộc cái cọc va chạm ba trăm tinh tướng, cũng bắt đầu có người chịu không được trên thân thể kịch liệt đau nhức dừng lại, Phương Vân thấy thế, không lưu tình chút nào cũng là một roi rút đi, thật là không kiên trì nổi, Phương Vân thì cho hắn sau khi ực một hớp rượu đi xuống.

Vương Vũ Yên mang theo nhất đại xe đồ,vật, về đến Tinh Thần Các, bốn ngàn khóa nhị phẩm Linh Đan, 100 khóa tam phẩm Linh Đan, còn có thành bao tám thuốc.

Linh Đan số lượng, tuy nhiên theo Phương Vân dự đoán có chút sai lệch, nhưng tạm thời cũng đủ, về sau lại mua chính là.

Đồng thời mang về Tinh Thần Các, còn có mấy xe ngựa hung thú thịt.

Vương Vũ Yên nhìn thấy Phương Vân đầy người vết máu, kiêu nộ khuôn mặt nhỏ, phun lên một vòng vẻ không đành lòng, nhìn lấy Phương Vân bận rộn bóng người, cũng không dám tiến lên quấy rầy, bưng lấy khăn mặt, ở một bên lo lắng chờ đợi.

Thời gian một nén nhang về sau, Vương Tiểu Thiên rốt cục thể lực chống đỡ hết nổi, té ngã trên đất, hai mắt tối đen, thể mà đã hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Thần Ma Thiên Kỳ Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.